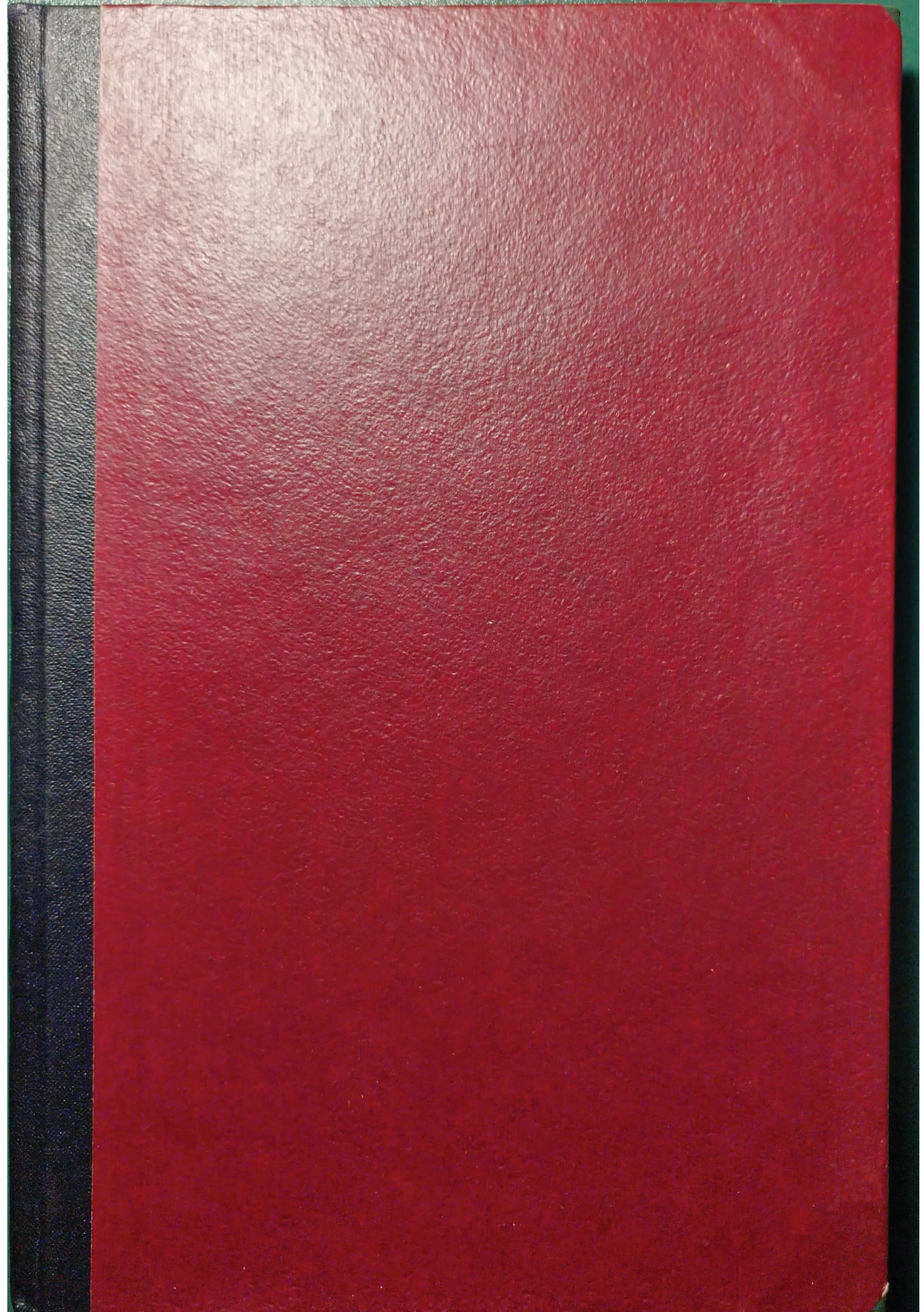
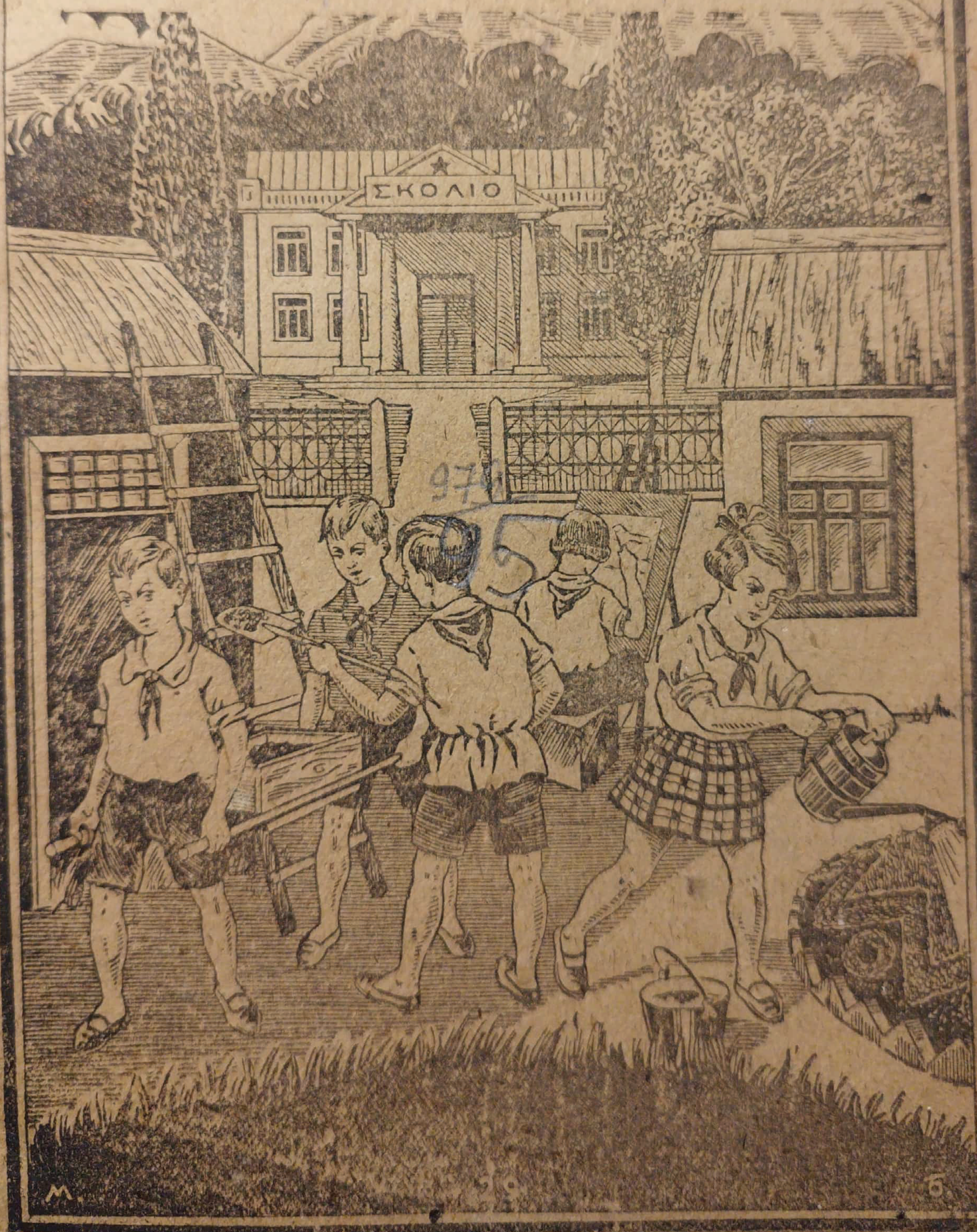

ΚΟΛΧΟΖΟΠΥΛΑ

ΤΟ ΚΟΛΕΧΤΙΒΟ ΤΟ ΣΙΓΡΑΦΙΑΔΟΝ:
ΤΡ. ΤΟΠΑΛΙΔΙΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΥΛΥ ΑΛ., ΘΕΟΦΑΝΙΔΙΣ Δ. κε ΜΕΛΙΔΙ Κ.

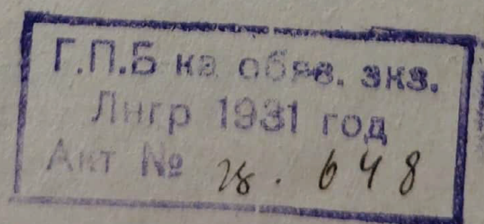
„ΚΟΛΧΟΖΟΠΥΛΑ"

ΑΝΑΓΝΟΖΜΑΤΑΡΙΟ

Β. ΤΑΚΣΙΣ

(Α. ΕΚΣΑΜΙΝΙΑ)

ΓΙΑ ΤΑ ΕΛΙΝΙΚΑ ΣΚΟΛΙΑ Ι ΒΑΘΜΙΔΑΣ

ΕΚΔΟΣΙ ΤΥ „ΚΡΑΙΝΑΤΣΙΖΤΑΤ"
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ
1931.

Авторский коллектив:
Тр. Топалиди, А. Попандопуло, Д. Феофаниди и К. Мелиди

„Колхозята"

Учебник дла II группы I ступени

1-е Полугодие

Издание „Крайнациздата"
Ростов-Дон

I ΠΕΤΙΛΕΤΚΑ

Με χαρα κε με τραγύδια
κε με δίναμι κενύργια
το ςκολιο μας προςκαλι!

Στι φιτια κε ςτο θέρος
πίραμε ενεργο μέρος
ςτα ςπαρτα τυ κολχοζι!

Τόρα πια νέα ζοι!
νέα κολεχτιβικι ζοι!
παντυ μιχανες βυίζυν!

Κ' ι κυλάκι ι οχτρί-μας
τρέμυν απτι δίναμί-μας
διόχνυντε να μι μποδίζυν.

Πιαςτίτε ςτα βιβλία
χορις καμια οκνιρία
ι δυλια μας προςκαλι

Μπρος πεδια τιν πετιλέτκα
μικρι, άντρας κε γινέκα
έχι χρέος ν'αχτελι—

Το πεντάχρονο χτιπά τον κυλάκο, τον παπά, τον μπυρζυά.

ΠΟΣ ΠΡΟΕΤΙΜΑΣΤΙΚΑΜΕ ΣΤΙΝ ΙΠΟΔΟΧΙ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΡΧΑΡΙΟΝ

Προχτες βράδι διο πιονέρι τις τάκςις-μας ο Φάνις κε ι Σίμα ίρθανε ςτο ςπίτι-μας.

— Νίκο μύπανε. 'Αβριο νάρθις ςτο ςκολιο με κόλες, λυλύδια κε βαφες.

— Κε τι θα κάνο; Ι Σίμα λέγι. « — Θαρθις να προετιμαςτύμε για τιν ιποδοχι τον μικρον αρχάριον! Θα

ςτολίςυμε το ςκολιο με λυλύδια ,πλακάτες κι άλες ικόνες. Θατιμάζυμε χερετιςτίριυς λόγυς, έκθεςες, τραγύδια κε πιίματα για κίνι τι μέρα».

Αφτα μύπανε κε πίγανε παρακάτο να φονάκςυνε κε τάλα τα πεδια τις γιτονιας.

Το απόγεμα λέγο τι μιτέρα πύρθε χαρύμενι απτο τςάκομα τυ καπνυ τυ κολχοζιύ-μας.

— Μαμα εγο άβριο το προι θα πάγο ςτο ςκολιο. Σίμερα ίρθαν ι πιονέρι τις τάκςις-μας κε με φόνακςαν.

Πολι καλα μύπε ι μαμα—πίγενε αλα πρόςεχε νάςε ταχτικος κε ίςιχος κε να κάνις όλες τις εργαςίες πυ ςυ αναθέτυν ι οργάνοςες τυ ςκολιυ.

Εγο γεμάτος χαρα το βράδι αμέςος κιμίθικα, το προι κςίπνιςα νορις νίφτικα, προγεμάτιςα, πίρα όλα τα χριαζύμενα κ' έτρεκςα ςτο ςκολιο. Εκι τι βλέπις; 'Ολι ι πιονέρι κ' ι μαθιτες τον ανότερον τάκςεον πέζανε οργανομένα πεχνίδια ςπιν αβλι.

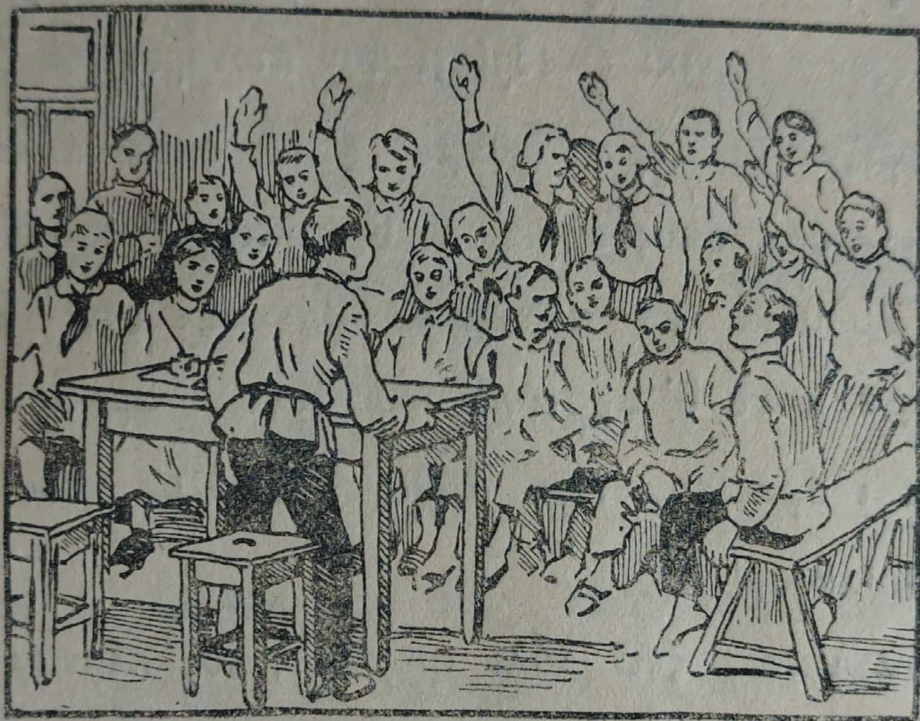
Ι ΣΙΝΕΔΡΙΑΣΙ ΤΟΝ ΠΙΟΝΕΡΟΝ

Εκι πυ πέζαμε ςτιν αβλι χτίπιςε το κυδύνι. Ο οδιγος τυ τάγματος φόνακςεν όλυς ςε ςινεδρίαςι. Καθίςαμε ςτι μεγάλι ςάλα κε περιμέναμε πότε θ' ανίκςι ι ςινεδρίαςι.

Τέλος ίρθε κι ο οδιγος κι άρχιςε να λέγι. «Σίντροφι ςίμερα μαζοχτίκαμ' εδο πέρα για να ςκεφτύμε κε ν' αποφαςίςυμε το πός θα ιποδεχτύμε τυς μικρυς

αρχάριυς. Το ζίτιμα αφτο ίνε ςοβαρο κε χριάζετε ςοβαρι εργαςία.

Τόρα χορίςτε πρόεδρο κε γραματέα. Με πρόεδρο τι Μαρίκα κε γραματέα το Γιάνι άρχιςε ι ςινεδρίαςι.

Γενικι ςινεδρίαςι

Το λόγο δόςανε τον οδιγο τον πιονέρον. Αφτος μίλιςε κανα 10 λεφτα πάνο ςτο ζίτιμα «προετιμαςία για τιν ιποδοχι». Άμα τέλιοςε το λόγο-τυ άρχιςαν ι ερότιςες κε ι ομιλίες. Κατόπιν αποφάςιςαν μια ομάδα ν' αναλάβι τιν οργάνοςι κόκινις γονίας κε να εκδόςι τιν εφιμερίδα τυ τίχυ.

Άλι ομάδα να ςτολίςι τι λέςχι τον πιονέρον με πλακάτες λυλύδια κε διάφορα πορτρέτα.

'Αλι να τιμάςι έκθεςες τραγύδια κε πιίματα. Τελεφτέα ι ομάδες κλίςανε αναμετακςί-τυς ςοςιαλιςτικι άμιλα κε πιάςτικαν μαχιτικα ςτι δυλια.

'Εφταςεν ι ιμέρα τις ιποδοχις!

'Ολες ι ομάδες εχτέλεςαν πλέρια τιν εργαςία πυ τυς ανέθεςεν ι γενικι ςινεδρίαςι τον πιονέρον.

Τιν οριζμένι μέρα ίρθαμε ςτο ςκολιο πολι νορις, ετιμάςαμε όλα όπος έπρεπε. Κατόπιν οργανομένα με ςιμέες, λυλύδια κε πλακάτες βγίκαμε ςτιν αδλι κε περιμέναμε πότε θ' αρχίςυνε νάρχυντε ι αρχάριι.

Οχτο ι όρα το πρωι άρχιςαν απὄλυς τυς δρόμυς νἄρχοντε ι μικρι.

Πρίν να μπύνε ςτιν αδλι τρέχαμε, τυς πέρναμε απτο χέρι κε τυς μαζέδαμε κοντά-μας.

Αφυ μαζέφτικαν όλι άρχιςε, ο οδιγος τον πιονέρον τιν προςφόνιςί-τυ. 'Ιςτερα απαφτόνα διο πιονέρι χερετίςανε τυς μικρυς με γλικα λόγια κε τελεφτεα τυς ίπανε νάρχυντε ταχτικα ςτο ςκολιο, νάνε προςεχτικι κε να προκόπςυν ςτα γράματα.

'Ιςτερα απτο μίτινκ πίραμε τυς μικρυς, τυς οδιγύςαμε μέςα ςτο ςκολιο δίχνοντας τιςπαράδοςες, τιν κόκινι γονία κε το κλύπι-μας.

Τί όμορφο ίνε, λέγâνε, το σκολιο, έχι μεγάλες πόρτες, παράθιρα, ίνε καθαρο κε γεμάτο απο πορτρέτα κε πλακάτες!

ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΤΟ

ΑΡΧΙΖΙ Ι ΔΥΛΙΑ

Ι. ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΑΝΥΜΕ;

1. Θα κςετάςυμε πός εφαρμόςτικε το πλάνο τις καλοκεριάτικις δυλιάς-μας ςτο κολχόζι.

2. Θα ςτροςυμε πλάνο τις εργαςίας-μας για το νέο ςκολικο χρόνο.

3. Θα διοργανοθύμε για τιν εχτέλεςι τυ πλάνυ τις φετινις εργαςίας-μας.

4. Θα πάρυμε μέρος ςτι διεθνι μέρα τις Νεολέας.

5 Θα προςελκίςυμε ςτο τάγμα-μας νέυς πιονέρυς.

II. ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΜΑΘΥΜΕ;

1. Αν ι ομάδες εχτέλεσαν τιν εργασία πυ τυς δόθικε ςτον κερο το διακοπον.

2. Να γνοριςτύμε με τα παραγογικα πλάνα τυ ςκολιυ, κολχοζιυ κε Σόβετ.

3. Τ' αποτελέζματα τις περιςινις διοργάνοςίς-μας κε πος πρέπι να οργανοθύμε φέτο.

4. Για πιο ςκοπο γιορτάζυμε τι Διεθνι μέρα τι Νεολέας.

5. Τί ίνε ο πιονέρος κε τα καθίκοντά-τυ.

III. ΑΠΟ ΠΥ ΘΑ ΤΑ ΜΑΘΥΜΕ

1. Απτα μερολόγια κε έκθεςες τον ομάδον.

2. Απτι διέφτιςι τυ ςκολιυ, τι διίκιςι τυ κολχοζιυ, απτο Σόβετ.

3, Απτο προεδρίο τις τάκςις-μας, κι απτι μαθιτικι επιτροπι τυ ςκολιύ-μας.

4. Απτο δάςκαλο κε απτα εργατικα βιβλία.

5. Απτον πιρίνα τις Κομυνιςτικις Νεολέας, κε τον οδιγο τυ πιονέρικυ τάγματος.

IV. ΠΥ Θ' ΑΠΟΛΟΓΙΘΥΜΕ

Στί γενικι ςινεδρίαςι τις τάκςίς-μας κε τ' αποτελέζματα θα γράπςυμε ςτιν εφιμερίδα τυ τίχυ — τυ ςκολιυ κε τυ κολχοζιυ.

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΖΜΟΣ ΤΟΝ ΟΜΑΔΟΝ

Ιρθεν ο κερος ν' ακύςομε το πος εχτελέςτικε το πλάνο τις καλοκεριάτικις εργαςίας-μας, λέι ι δαςκάλα.

Απολογιζμος τον ομάδον.

Γιαφτο πρέπι ν' ανίκςυμε ςινεδρίαςι. Χορίςτε πρόεδρο κε γραματέα.

Με πρόεδρο τι Μαρίκα κε γραματέα τον Κόςτα άρχιςε ι ςινεδρίαςι.

Το λόγο πίρε ο Νίκος ο οδιγος τις I ομάδας.

Σίντροφι, ίπεν «εγο, ο Τάκις, ο Σπίρος κι ο Γιάνις βοιθύςαμε ςτ' αλόνιζμα τυ ςιταριυ μαζι με τυς μεγάλυς κολχοζίτες.

Ίςτερα ι Μαρίκα, ο πρόεδρος τις ςινεδρίαςις έδοςε το λόγο ςτι Σίμα, τον οδιγο τις II ομάδας.

Σικόθικε ι Σίμα κε λέγι: «Εμις τα 4 κορίτςια: ι Ελένι, ι Αλεκςάντρα κε ι Φρόςο βοιθύςαμε ςτο τίζεμα τον καπνον τυ κολχοζιύ-μας.

Κάποτε κάποτε πιγέναμε κε ςτιν πεδικι πλατία κε μαθέναμε πεγνίδια κε πιιματάκια ςτα πεδια.

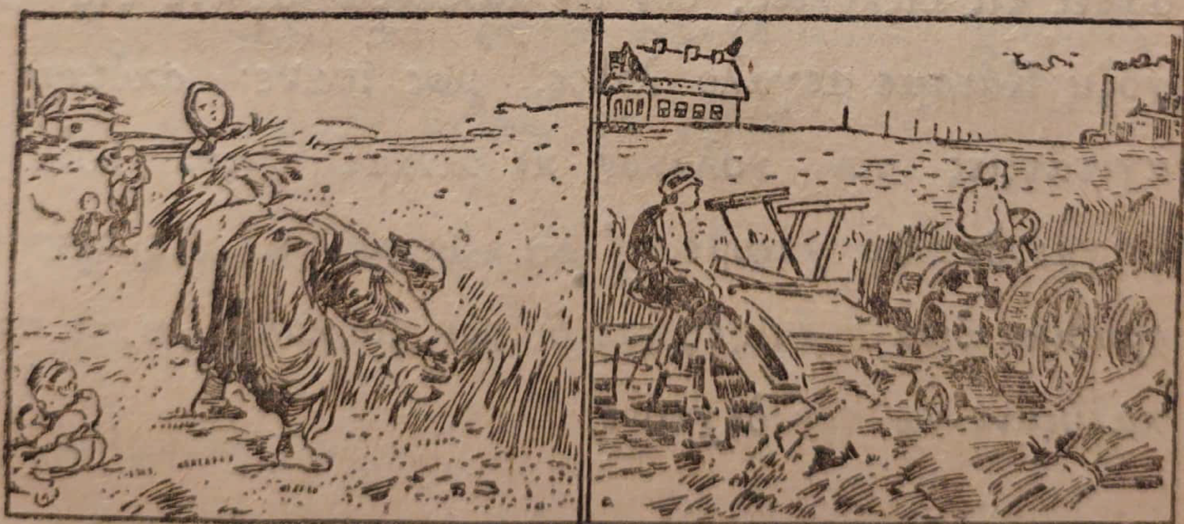
Τελεφτέα δόςανε το λόγο ςτον Τάςο, τον οδιγο τις III ομάδας πυ ίπεν: «Εμις, ςαν μεγάλι πυ ίμαςτε μαζέπςαμε διάφορα ίδι απτα βλαβερα έντομα πυ τρόνε τα ςπαρτα κε τα φρύτα τυ κίπυ κε τυ περιβολιυ τυ κολχοζιύ-μας κε κάναμε ολόκλιρι ςιλογι.

Ίςτερα απο πολες ερότιςες πυ δόςανε τα πεδια κε ςιζίτιςες πάνο ςτις έκθεςες τον ομάδον πίραμε τιν ακόλυθι απόφαςι: «Το πλάνο τον ομάδον εχτελέςτικε ολότελα κε ικανοπιιτικα».

Πιο καλα κε πιο οργανομέμα με τι μέθοδο τις cοcιαλιcτικις άμιλας κε μαχιτικότιτας πρέπι να εχτελέcυμε το πλάνο τις νέας cκολικις εργαcίας ίπεν ο πρόεδρος κ' έκλιcε τι cινεδρίαcι.

ΑΡΧΙΣΕ ΤΟ ΘΕΡΟΣ

Όπυ κι αν πέρνυν τα μάτια-μας, τα cιταρα τυ κολχοζιύ-μας! Φέτο όλα c' ένα μέρος χριcοκίτρινα κε καρπομένα περιμένυν τις μιχανες για το θεριζμο!

Cιυ μονονικοκίρι *Cτο κολχόζι*

Ορίμαcαν τα cιτάρια. Δεν πρέπι να χάcυμε cτιγμι φόναξε cτι γενικι cινεδρίαcι τον κολχοζίτον ο πρόεδρος· 'Αβριον όλες ι μπριγάτες μ' όλες τις μιχανες cτο θέρος. Ύτ' ένας να μι μένι πίcο. Τιν άλι μέρα το προι

με τις μιχανες όλι ι κολχοζίτες βρισκόντανε στα μέριτυς. Δέκα θεριστικες μιχανες σε τρις μέρες τέλιοσαν το θεριζμο.

Ι μιχανες δυλέβανε με τι δίναμι τον τράχτορ.

'Ολι ι δυλια βάστακσε ένα πεντάμερο.

Στο πεντάμερο όλα τα στάχια ίσαν μαζεμένα σε θιμονιες.

Παρεκι με δρεπάνια ολόκλιρες βδομάδες θερίζανε ι μονομικοχίριδες κε δεν μπορύσαν να τελιόσυνε.

Πίγαμε κοντά-τυς κε τυς ίπαμε. Γιατί ιποφέρετε αφτες τις δισκολίες, δεν ίνε καλίτερα ναρθίτε στο κολχόζι; Κάναμε μεγάλο λάθος, μας ίπανε· ακύσαμε τίς αγιτάτσιες τον κυλάκον κε μίναμε όξο. Τόρα πια στίγμι δε θα χάσυμε. 'Ολι θα μπύμε. Κε πράγματι ομαδικα δίνανε έτισες στι διίκισι τυ κολχοζιυ κε παρακαλύσανε να τυς δεχτύνε.

ΠΟΣ ΑΛΟΝΙΖΑΜΕ ΤΑ ΣΠΑΡΤΑ ΤΥ ΚΟΛΧΟΖΙΥ-ΜΑΣ

(Απτο μερολόγι τυ Δίμο).

Μια καλοκεριάτικι μέρα, σίναβγα ακύο τι μαμα να με φονάζι.—Δίμο! Ε! Δίμο! Σίκυ, ετιμάσυ γρίγορα, όξο σε περιμένι ι μπριγάτα-συ. Σικόθικα αμέσος, νίφτικα γρίγορα-γρίγορα πίρα ένα κομάτι ψομι κε βγίκα όξο.

Ο Χάρις αρχιγος τις μπριγάτας, μυ λέγι. «Πάμε γρίγορα Δίμο, γιατι πέρασε ο κερος κε σταλόνι τυ κολχοζιυ μας περιμένυν.

Σε λίγο φτάσαμε κι. Ίδαμε μια μεγάλι αλονιστικι μιχανι κε δίπλα το τράχτορο. Ι δυλια πίγενε πολι γρίγορα κε έφκολα.

Πιαστίκαμε κ' εμις στι δυλια. Άλι τραβύσαμε παρεκι τάχιρα. Άλι κρατύσαμε τα σακια πυ γιομίζονταν γρίγορα απο σιτάρι. Κ' έτσι γεμάτι χαρα βλέπαμε το έργο να πάι ομπρος.

Σαν πιγάδι το σιτάρι έτρεχε απτα χρισοκίτρινα στάχια κε γιόμιζε καθαρο τα σακια.

Το μεσιμέρι κάτσαμε στι σκια κε γεβματίσαμε. Αχ! κε τί νόστιμο φαγι μας φέρανε απτο κινοτικο μαγιριο τυ κολχοζίύ-μας!

Μετα το φαγι ι Δέσπο, μαθίτρια τις IV τάκσις, άρχισε να διαβάζι φιμερίδα. Όλι άκυαν με προσοχι κε στο τέλος τις δίνανε ερότισες στις οπίες αμέσος απαντύσε.

Εγο έλεγα μες το νύ-μυ. Αχ! πότε κ' εγο θα φτάςο ςτιν IV τάκςι νάμε ςε θέςϊ να κάνο κ' εγο τέτια μορφοτικι δυλια.

Μετα διο όρες ςιχοθίκαμε κε καταπιαςτίκαμε με νέες δίναμες ςτί δυλια.

Το βράδι με τραγύδια κε γέλια επιςτρέφοντας ςτο ςπίτι βλέπαμε τυς μονονικοκίριδες να ιποφέρυνε με άλογα κε δοκάνια ςταλόνι-τυς. Πόςο δίςκολι ίταν ι εργαςία-τυς! Βυτιγμένι ςτα ιδρόματα δυλέβανε ολάκερι μέρα. Πολι κατάλαβαν πια τις διςκολίες τις μοναχικις δυλιας κε δίνανε έτιςες να μπύνε ςτο κολχόζι.

Ι ΜΑΛΑΤΙΛΚΑ ΣΤΟΝ ΚΕΡΟ ΔΥΛΙΑΣ

Ι μαλατίλκα ίνε σίθετι αγροτικι μιχανι. Ι μαλατίλκα αφτι ίνε σε θέσι σινάμα να αλονίζι το θεριζμένο πια σιτάρι. Το σιτάρι απτι μαλατίλκα πέφτι εφτις στο σακι κε ίνε

Μαλατίλκα

έτιμο για τι μεταφορα στο ελεβάτορ. Πιο σίθετι αγροτικι μιχανι απτι μαλατίλκα ίνε το κομπάιν.

Ι ΜΙΚΡΙ ΠΣΑΡΑΔΕΣ

Μια μέρα μαζεφτίκαμε κοντα στο ςπίτι τυ Σπίρο κε πέζαμε το πεγνίδι τυ ταχιδρόμυ.

Αφυ χορτάςαμε το πεγνίδι ο Νίκος ίπε. Αρκετος κερος πέραςε πυ δεν πίγαμε ςτο πςάρεμα Πιος απο ςας

Το πςάρεμα

θέλι άβριο να πάμε ςτο ποτάμι με ανκίςτρια; 'Ολι με μια φονι δεχτίκανε. Απόπςε ετιμάςτε τ' ανκίςτρια-ςας ετιμάςτε δολόματα, πάρτε κε πςομι κε το πρωι 8 ι όρα ελάτε δο κοντα, ίπεν ο Νίκος.

Τιν άλι μέρα όλα τα πεδια μόλα τα χριαζύμενα μαζεφτίκανε ςτ' οριζμένο μέρος. 'Ιρθε κ' ο Νίκος κε κςεκινίςανε για το ποτάμι.

Στο δρόμο πυ πιγένανε θαβμάζανε τα ςιτάρια τυ κολχοζιυ, πυ χιματίζανε ςα θάλαςα απτο λαφρο κε δροςερο αεράχι τυ ποταμιυ.

Έτςι λιπον με τραγύδια κι ομιλίες φτάςανε ςτο ποτάμι, τιμάςανε τ' ανκίςτρια με τα δολόματα. Τα ρίκςανε ςτο ποτάμι κε περίμεναν χορις να φονάκςυνε. Νά-ςυ κ' ένα μεγάλο πςάρι χτίπιςε ςτ' ανκίςτρι τυ Φάνι, τόρικςεν όκςο με μεγάλι χαρα. Ος το βράδι ο καθένας έπιαςε παραπάνο απο 10 πςάρια. Με το ιλιοβαςίλεμα γιρίςανε ςτα ςπίτια κατεφχαριςτιμένι απτα αποτελέζματα τυ κόπυ-τυς.

Ι ΕΚΔΡΟΜΙ-ΜΑΣ ΣΤ' ΑΜΠΕΛΙ ΤΥ ΚΟΛΧΟΖΙΥ

Βριςκόμαςτε ςτιν αρχι τυ χινόπορυ· ίκοςι οχτο τυ Αβγύςτυ. Τα ςταφίλια αρχίζυνε να οριμάζυν. Το κολχόζι τυ χοριυ Γρέτςεςκοε ετιμάζετε για το μάζομα το ςταφιλιόνε.

Εκι πυ πέζαμε όλι ι μαθιτες τις δέφτερις τάκςις κοντα ςτιν αβλι τυ γραφίυ τις κολεχτίβας-μας

ίρθανε χάμποσα αμάκσια φορτομένα βαρέλια κε σταματίσανε μέσα στιν αβλι τυ κολχοζιυ.

Ο Θάνος περίεργος έτρεχσε κι αρότισε τον πρόεδρο. Πότε θαρχίσετε το μάζομα τον σταφιλιον;

Αβριο πια θαρχίσυμε, ίπεν ο πρόεδρος. Αλα τα βαρέλια δεν μας φτάνυν κ' ι μιχανές-μας ίνε χαλαζμένες. Σε διο μέρες όλα πρέπι νάνε έτιμα. Πεδια πάμε κ' εμις να βοιθίσυμε στο μάζομα μαζι με τυς κολχοζίτες.

Με προθιμία όλι δεχτίκανε κε το προι νοριϛ μαζοχτίκαμε κοντα ςτο κολχόζι.

Ιρθανε κ' ι κολχοζίτες κε κςεκινίςαμε για τ'αμπέλια. Εκι δυλέβανε άντρες, γινέκες κε πεδια. Τριγύςαμε τα βαρια κε μαλομένα βοτρίδια. Σε λίγο κερο γιομίςαμε τα

Τά πεδια εργάζυντε ςταμπέλια τυ κολχοζιυ

καλάθιακε τα κυβαλίςαμε ςταμάκςια.

Απόλυς καλίτερα δυλέβανε ι δικές-μας ομάδες δίνοτας το καλό παράδιγμα ςτυς μεγάλυς κολχοζίτες. Ολι μίνανε κατεφχαριςτιμένι απτιν εργαςία-μας.

Ο ΤΡΙΓΟΣ

Καλος μας έρθες τρειγιτι
με τα πολά'γυ δόρα
να έφτασε ι όρα
μας κράζες τέ χαρα!

Ιειγέζυντε τα κλέματα
χλορα κε φυντομένα
σταφίλια φορτομένα
κε φέλα δροσερα.

Ας πάμε να τρειγέσυμε
στυ κολχοζιυ τ'αμπέλι
γλικο γλικο σαν μέλι
σταφέλι ραζακι!

Το βοτρίδι

ΠΟΣ ΒΟΙΘΥΣΑΜΕ ΣΤΟ ΜΑΖΟΜΑ ΤΥ ΚΑΠΝΥ ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ-ΜΑΣ

(Απτο μερολόγι τις Μαριχας)

Αβγυστος μίνας. Ι κολχοζίτες όλι στα χοράφια ανάμεσα στα καπνα. Το τσάκομα τυ καπνυ στιν ακμί-τυ. Ι μπριγάτες κσέρυν το μέρος κε τι νόρμα πυ θα τσακόσυν κάθε μέρα.

Ολι ι κολχοζίτες τσακόνανε τα καπνα με γέλια κε χαρα. Μόλις φτάςαμε εκι, ο αρχιγος τις ομάδας-μας πίγε κοντα ςτον πριγατίρο κε τυ ρότιςε. Σε τί θέλετε να ςας

βοιθίςυμε; Κίνος τον απάντιςε. Σις ίςτε μικρι ακόμα, ςτο τςάκομα δεν μπορίτε. Μονάχα ςτο τίζεμα θα βοιθίςετε. Τόρα πιγένετε κάτο ςτα ςαράγια κι αρχίςατε τι δυλια.

Πάρτε αφτο το χαρτάκι κε φέρτε-το το διεφθιντι τυ νικοκιριυ τυ κολχοζιύ-μας για να σας δόςι βελόνες κε ράματα για το τίζεμα. Πίρε ο αρχιγος το χαρτάκι κ' έτρεκςε στο γραφίο τις κολεχτίβας, εμις χοριζμένι σε μικρες ομάδες κάτο στο ςαράγι καθίςαμε κε περιμέναμε. Μετ' ολίγόν ίρθε με βελόνες κε ράματα στο χέρι.

Τα διαμίρακςε στις ομάδες κι αρχίςαμε με άμιλα να τιζέθυμε. Ίςαμε το μεσιμέρι κάναμε 50 ράματα. Κατόπι φάγαμε σε ιδιέτερο τραπέζι κε πλαγιάςαμε.

Στις διο ι όρα αρχίςαμε πάλι στι δυλια. Στον κερο τις εργαςίας τραγυδύςαμε διάφορα άζματα κε κυβεντιάζαμε πάνο στις εργαςίες πυ μας δοθίκανε απτι δαςκάλα στον κερο το διακοπον. Ίςαμε το βράδι κάναμε 100 ράματα. Αφτίνα τι δυλια τιν κςακολυθίςαμε ος τιν πρότι τυ Σεπτέβρι, οπόταν άνικςε το ςκολιο κι αρχίςαμε τα μάθιματα.

I ΔΙΕΘΝΙ ΜΕΡΑ ΤΙΣ ΝΕΟΛΕΑΣ

Κάθε χρόνο ςτιν πρότι βδομάδα τυ Σεπτέβρι ι εργαζόμενι νεολέα όλυ τυ κόζμυ γιορτάζι, τι διεθνι μέρα τις νεολέας. Σ' αφτίνα τιν ιμέρα ι νεολέα τις ΕΣΣΔ

Ι πιονέρι γιορτάζυνε τι Διεθνι μέρα τις νεολέας

κάνι απολογιζμο πια δίναμι κε πιες πρόοοδες έχι. Πος μαζι με τυς εργάτες κε κολχοζίτες πέρνι ενεργο μέρος στι ςοςιαλίςτικι ζοι τις πόλις κε τυ χοριυ. Βοιθάι ςτιν ανίπςοςι τις βιομιχανίας, ςτον αγόνα για τι μόρφοςι κε ςτιν εχτέλεςι τις πιατιλέτκας.

Στα καπιταλιςτικα κράτι ς' αφτίνα τι μέρα ι νεολέα βγένοντας ςτυς δρόμυς οργανομένα κάνι ςιλαλιτίρια κε διαδίλοςες ενάντια ςτιν εκμετάλεπςι τον μπυρζυάδον.

Εκι τα πεδια τον εργατον ζύνε πολι άςκιμα. Ι βαρια αφτι εκμετάλεπςι έφερε ςτιν ανάνκι τα πεδια να ενςθύνε κε να οργανόςυνε διεθνι ςίνδεζμο, για να μπορύνε ναλιλςβοιθάνε ςτον αγόνα ενάντια ςτιν μπυρζυαζία.

Σ' αφτίνα τι μέρα τα πεδια τον εργατον κε κολχόζνικον γράφυντε ςτιν οργάνοςι τυ Κομςομολ κε τον πιονέρον.

Κ' ι οχτρι-μας ι καπιταλιςτες οργανόνυν φαςιςτικο ςίδεζμο νεολέας πυ πολεμάι το δικό-μας το ςίδεζμο.

Γιαφτο γιορτάζοντας αφτίνα τι μέρα κάθε πιονέρος, κομςομόλος, κάθε πεδι εργάτι κε καλχόζνικυ, κάθε μαθιτις τυ ςκολιυ, πρέπι ναποφαςίςι ςοβαρα:

1) Να φιτα ςτο ςκολιο ταχτικα. 2) Να έχι κίνι τιν πιθαρχία πυ έχι ο κόκινος ςτρατος. 3) Να βοιθάι ςτο δινάμομα τις χόρας-μας πέρνοντας ενεργο μέρος ςτις εργάςιες τυ Οςοαβιαχιμ 4) Να γραφτι ςτο πιονέρικο τάγμα χτιπόντας τα ςινίθια τις παλιας ζίςις.

ΤΟ ΠΡΟΤΟ ΣΙΝΙΘΙΟ ΤΟΝ ΠΙΟΝΕΡΟΝ

Ο ΠΙΟΝΕΡΟΣ ΠΡΟΦΙΛΑΤΙ ΤΙΝ ΙΓΙΑ ΤΙ ΔΙΚΙ-ΤΥ ΚΕ ΤΟΝ ΑΛΟΝ

ΣΙΚΟΝΕΤΕ ΠΟΛΙ ΝΟΡΙΣ ΚΕ ΚΑΝΙ ΓΙΜΝΑΣΤΙΚΙ

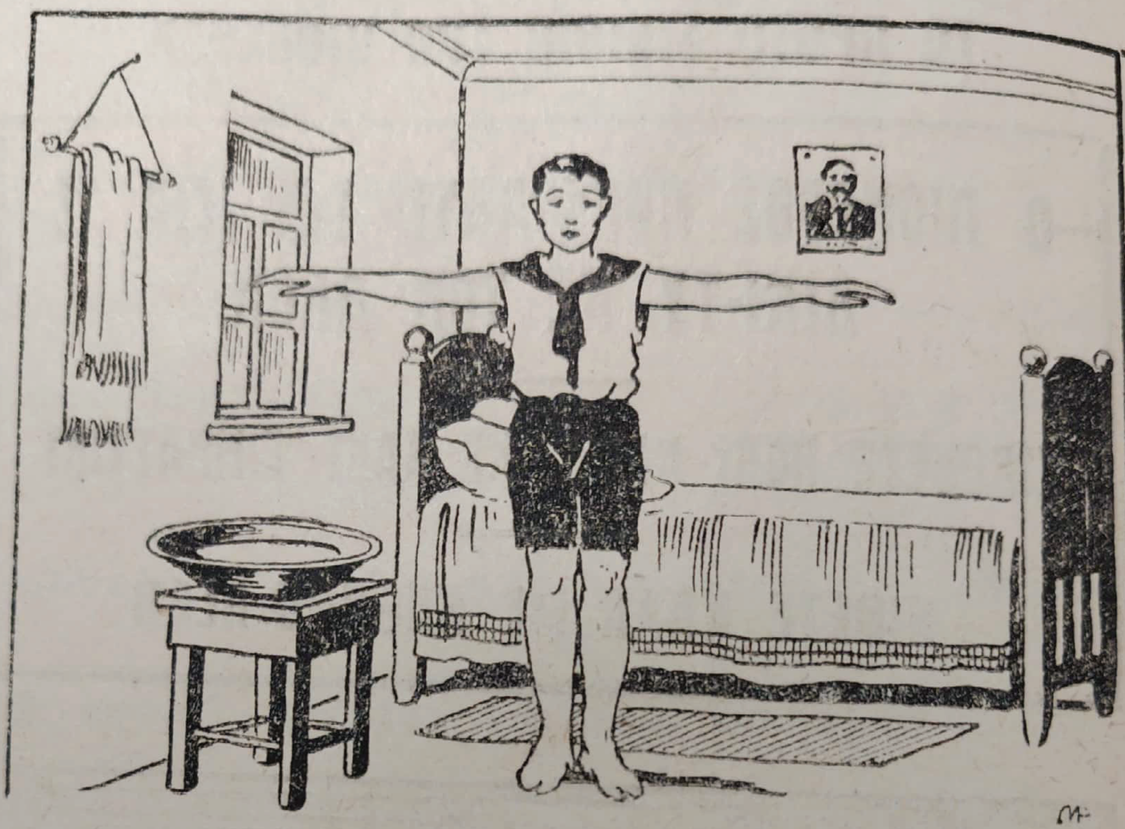
ΝΙΒΕΤΕ ΚΑΛΑ ΜΕ ΚΑΘΑΡΟ ΝΕΡΟ

Εμις κάνυμε γιμναςτικι

ΠΕΔΙΑ ΚΙΤΑΤΕ ΑΦΤΙΝΑ ΤΙΝ ΙΚΟΝΑ

Τί κάνυν τα πεδια; Γιατί κάνυνε γιμναςτικι ςτιν αβλι; Πύ κάνετε γιμναςτικι όταν έχι κρίο; Πιος αερίζι το δομάτιο όταν κάνετε γιμναςτικι;

ΚΑΘΕ ΠΡΟΙ ΚΑΝΕΤΕ ΓΙΜΝΑΣΤΙΚΙ 10 ΛΕΦΤΑ

2. ΑΠΑΝΤΙΣΤΕ ΣΤΙΣ ΕΡΟΤΙΣΕΣ ΚΕ ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΙΣΕΣ ΓΡΑΠΣΤΕ ΣΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΣΑΣ

Στιν ιγίαν ο άνθροπος πμορι να ίνε ιγιις κε ;
Στιν δίναναμι » » » δινατος κε ;
Στο ανάςτιμα » » » απςιλος κε ;
Στιν ιλικία » » » γέροντας κε ;
(Κάνε το ίδιο κε ςτον πλιθιντικο αριθμο.)

ΓΕΝΙΚΙ ΣΙΝΕΔΡΙΑΣΙ

Χτες ίχαμε γενικι ςινεδρίαςι. Πρόεδρο εκλέκςαμε τον Κόςτα κ'εμένα εκλέκςανε γραματέα.

Στι ςινεδρίαςι ίρθε ο γιατρος τυ ςκολιυ-μας Αντρεάδις. Ζίτιςε το λόγο απτον Κόςτα κι άρχιςε να μιλίςι. Ίπε, πος πολά πεδια απο μας ίμαςτε αδίνατα κε χλομα, γιατι δεν αναπνέυμε καθαρο αέρα, δεν πέζυμε ςτιν αυλι, δεν αερίζυμε τις παράδοςες κε τα ςπίτια-μας.

Όλα τα πεδια ςιφονίςαμε με το γιατρο κι αποφαςίςαμε:

1. Στα διαλίματα να βγύμε όλι ςτιν αβλι.
2. Σε κάθε διάλιμα να αερίςυμε τιν παράδοςι.
3. Να εκλέκςυμε ιγιονομικι επιτροπι πυ να φροντίςι για όλα αφτα.

Στιν επιτροπι διαλέκςαμε το Νίκο, τιν Ελένι κε τι Μαρίκα.

Εχι το ςκολιό-ςας ιγιονομικι επιτροπι;

Γράπςτε, τι δυλια κάνι;

Ο ΠΙΟΝΕΡΟΣ

Εμις ι νέι πιονέρι
τυ Λένιν έμαςτε πεδια
τις εντολές-τυ τις κρατύμε
τις εχτελύμε ταχτικα.

Ολ εμπρος τις Παρικάτες
Για τυ Λένιν τι δυλια
με τιν κόκινιν Σιμέα
μις ι γιι τις αργατιας

Για όπλα έχυμε στο χέρι
το δρέπανο κε το ςφιρι
μ'αφτα τον κοζμο κιβερνύμε
μ'αφτα ομπρος όλι μαζι

Ι ΠΙΟΝΕΡΙ ΣΤΑ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΑ ΚΡΑΤΙ

(Απτιν εφιμερίδα „Κομυνιςτις")

Εκι πυ οργανομένα τα πεδια τον εργατον τις Πολονίας βγίκανε ςτυς δρόμυς να γιορτάςυνε τι Διεθνι μέρα τις νεολέας, ι αρχες βγάλανε κατεπάνο-τυς τιν αςτινομία με ςκοπο να μποδίζυνε τι διαδίλοςί-τυς. Τον κερο πυ τα πεδια αρχίςανε ν' αντιςταθύνε, ι αςτινομία πιροβόλιςε εναντίον-τυς ςκότοςε 5 κε πλίγοςε 8. 'Ετςι λιπον διαλίςανε τι διαδίλοςι. Τέτια ςκοτόματα κάνανε

κε ςτι Βυλγαρία, Ελάδα κε Ιταλία. Σιντρόφι, ςκοτόνυν τ'αδέρφια-μας, γιατι γιρέβυνε λεφτερια. Με βόλια τυς ςκορπίζυνε γιατι φοβύντε τιν οργάνοςί-τυς. Αλα θαρθι κερος πυ θακδικιθύμε αφτα τα θερια όπος κάναμε τυς μπυρζυάδες τις Ρυςίας.

---

1. Εχετε πιονέρικο τάγμα ςτο ςκολιό-ςας;
2. Τί κάνι κάθε πιονέρος για να προςελκέςι ςτο τάγμα νέυς πιονέρυς;
3. Πός γιορτάςανε τι διεθνι μέρα τις νεολέας ςτο ςκολιό-ςας;
4. Εχετε πιονέρικο κλυπ ςτο ςκολιό-ςας.

ΟΛΙ Ι ΚΑΛΙΤΕΡΙ ΜΑΘΙΤΕΣ,
ΠΕΔΙΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΝ ΚΕ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ,
ΣΤΟ ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΤΑΓΜΑ!

ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΑΝΚΟΖΜΙΑ
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ
ΙΣΕ ΕΤΙΜΟΣ;
ΠΑΝΤΑ ΕΤΙΜΟΣ!

ΔΙΛΟΣΙ!

Αβριο ςτιν τρίτι όρα θάχυμε γενικι ςινεδρίαςι το μαθιτον τις τάκςις-μας. Θακύςυμε τιν έκθεςι τυ προέδρυ τις τάκςις. Θα εκλέκςυμε νέο προεδρίο.

5 ΣΕΠΤΕΒΡΙ (Ο πρόεδρος τις τάκςις).

ΠΡΟΤΟΚΟΛΟ ΑΡ. 1.

Τις γενικις ςινεδρίαςις τις ΙΙ τάκςις τυ ελινικυ ςκολιυ Μερτςιαν Ελινικο Ραγιον. Παρεβρέθικαν 35 μαθιτες ςτις 6 τυ Σεπτέβρι 1930 Με πρόεδρο τιν Αλεκςάντρα κε γραματέα το Γιόργο άρχιςε ι ςινεδρίαςι.

ΙΜΕΡΙΣΙΑ ΔΙΑΤΑΚΣΙ

1. Εχθεςι για τιν εργαςία τυ προεδρίυ τις τάκςις-μας.
2. Εκλογΐ προεδρίυ

ΑΚΥΣΑΜΕ

1. Τιν έκθεςι τυ Τομπύλι για τιν εργαςία τις τάκςις τις προιγύμενις χρονιας.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΜΕ

Πέριςι ίχαμε πολες έλιπςες στιν εργασια: Δόθικε λίγι προςοχι ςτιν πολιτεχνικοπίιςι τυ ςκολιυ, ςτι ςοςιαλιςτικι άμιλα κε μαχιτικότιτα, ςτο διοργάνομα ζεςτυ προγέματος για τα φτοχα πεδια. Προτίνυμε το νέο προεδρίο να φροντίςι για όλα αφτα με τον κερο.

ΑΚΥΣΑΜΕ

2. Εκλογι νέυ προεδρίυ.

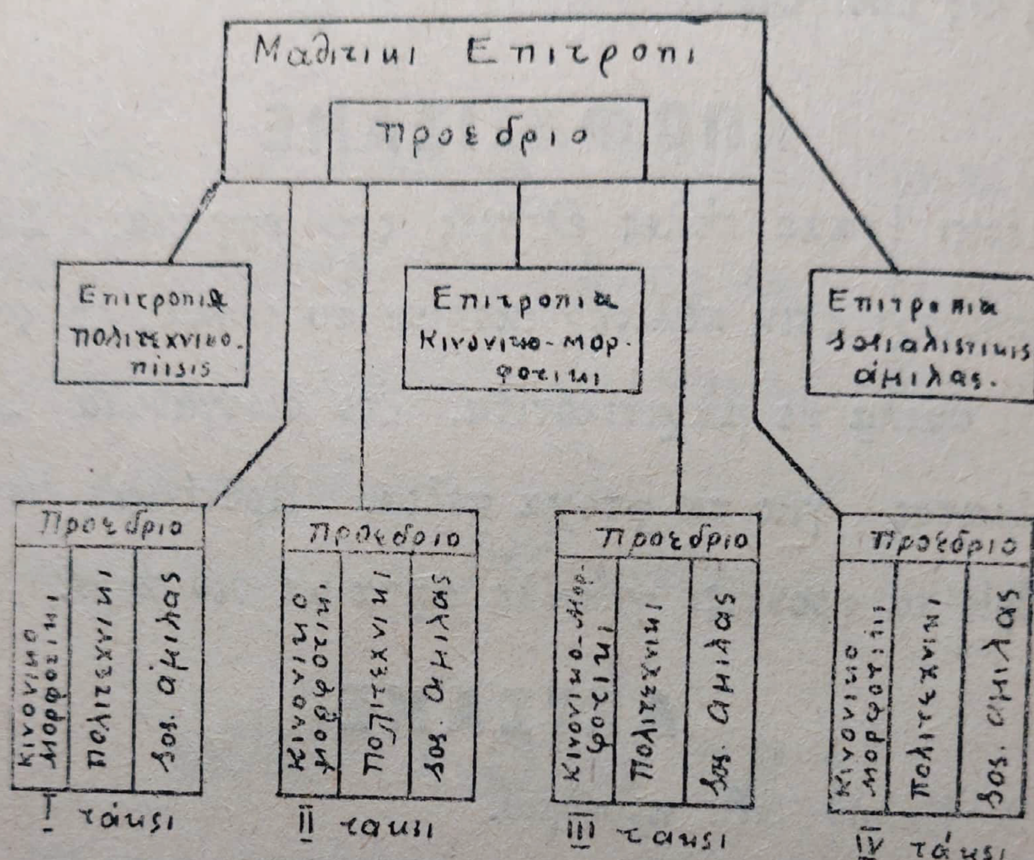
ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΜΕ

Στο νέο προεδρίο να εκλέκςυμε τυς ς. ς. Πετρίδι, Τομπύλι κε Μελίδι.

Αφτι θάνε κε οδιγι τον επιτροπιον τις τάκςις-μας. Ο Πετρίδις ςτιν επιτροπία τις πολιτεχνικοπίιςις. Ι Τομπύλι ςτιν επιτροπία τις ςοςιαλιςτικις άμιλας κε ι Μελίδι ςτιν επιτροπία τις κινόνικο-μορφοτικις.

Κάθε μαθιτις μπορι να γραφτι ς' εκίνι τιν επιτροπία όπυ αγαπα να εργαςτι..

ΣΚΕΔΙΟ ΑΦΤΟΔΙΟΡΓΑΝΟΣΙΣ ΤΥ ΣΚΟΛΙΥ-ΜΑΣ

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΑΝΙ ΚΑΘΕ ΕΠΙΤΡΟΠΙ

1. Ι επιτροπι για τιν πολιτεχνικοπίισι φροντίζι γιά νάχι το ςκολιο εργατικο καπινέτο, κλίι ςιδόλεο με τι διίικιςι τυ κολχοζιυ, τί πρέπι να κάνι το ςκολιο για το κολχόζι, κε τί το κολχόζι για το ςκολιο. Φροντίζι ακόμα όλο το νικοκιριο τυ ςκολιυ νάνε ακέρεο, να μι χαθι κε να μι ςπάςι τίποτε.

2. Ι Επιτροπὶ για τι ςοςιαλιςτικι άμιλα φροντίζι ςτον κερο να κλίςι το ςκολιο ςιβόλεο τέτιο με κάπιο άλο ςχολιο, ι τάκςες απαναμετακςί-τυς κε τελεφτέα ι ομάδες κάθε μιας τάκςις. Εκςετάζι το πός εφαρμόζετε το ςιβόλεο. Κλίι ακόμα ςιβόλεο με το κολχόζι κε τ' αποτελέζματα τίς ςοςιαλιςτικις άμιλας γράφι ςτιν εφιμερίδα τυ τίχυ τυ ςκολιυ.

3. Ι κινονικο—μορφοτικι επιτροπι φροντίζι για τιν ιγιονομικι κατάςταςι τυ ςχολίυ, το μαθιτον, για τι λικβιτάτςια τις αγραματοςίνις τον αγραμάτον για να πάρυν κε να διαβάςυν εφιμερίδες κε βιβλία ι μαθιτες τυ ςκολιυ, για τιν ταχτικι εργαςία τις βιβλιοθίκις, για τιν επιςταςία ςτις πεδικες πλατίες, γιά τιν οργάνοςι παραςτάςεον, φιλολογικον βραδιόνε, για τιν ταχτικι έκδόςι τις εφιμερίδας τυ τίχυ κε γὶα όλι τιν πολιτικο-μορφοτικὶ κε κινοφέλιμι εργαςία το μαθιτόνε.

ΜΕ ΠΛΑΝΟ ΕΡΓΑΖΟΜΑΣΤΕ

Ελάτε πεδια να κάνυμε μια μικρι ςινεδρίαςι φόνακςε ο πιονέρος ο Νίκος πύνε κε πρόεδρος τις τάκςις.

Πρέπι να ορίςυμε το πλάνο τις δυλιας πυ θα κάνυμε φέτο. Δίχος αφτο δε μπορι να γίνι.

Πρόθιμι, ίπαν όλι ι μαθιτες. Χορίςτε πρόεδρο κε γραματέα. Πρόεδρο τι Μάρο κε γραματέα τον Αλέκο πρότιναν ςκεδον όλι. Ελάτε παρακαλο ςτι θέςι-ςας, ίπεν ο Νίκος.

Ι Μάρο άνικςε τι ςινεδρίαςι με ζίτιμα: Επεκςεργαςία τυ πλάνυ τις εργαςίας για το νέο ςχολικο χρόνο. Σ' αφτίνα τι ςινεδρίαςι ίχεν έρθι κι ο Θέμις, ο οδιγος τον πιονέρον με ςκοπο να τυς κάνι έκθεςι πάνο ς' αφτο το ζίτιμα.

Τυ δόςανε το λόγο κι ο Θέμις άρχιςεν.

Φέτο, ςίντροφι, ίπεν, μπροςτά-μας ςτέκοντε πιο μεγάλα κε ςοβαρα ζιτίματα!

1.

Να σινδεθύμε με το κολχόζι-μας κε να πάρυμε μέρος σόλες τις εργασίες πυ πρέπι νάχτελεστύνε το χινόπορο, το χιμόνα, τιν άνιχςι κε το καλοκέρι. Γιαφτο αμέςος πρέπι να κλίςυμε ςιβόλεο μαζί-τυ.

2.

Να βοιθίςυμε το Σοβετ τυ χοριύ-μας ςόλες τις ικονομικο-πολιτικες καμπάνιες λ.χ. ςτιν κολεχτιβοπίιςι, ςτι διάδοςι τυ δάνιυ, ςτι χλεποζαγατόφκα, ςτις εκλογες, ςτο μάζομα τυ αγροτικυ φόρυ, ςτι χινιποριάτικι κι ανικςιάτικι ςπορα.

3.

Να φροντίςυμε ςτα μαθίματα όςτε να μπορύμε να διαβάζυμε, να γράφυμε κε να λογαριάζυμε πιο καλίτερα κι ακόμα νάμαςτε πιο πιθαρχικι.

4.

Να κςιγύμε ςτυς γονιύς-μας τα καλα τις καθαριότιτας, τυ καθαρυ αέρα, κε να προςπαθύμε για το δινάμομα τυ κορμιυ κε τις ιγίας-μας με το μέςο τις γιμναςτικις.

5.

Να διοργανόςυμε φιλολογικες προίες κε βραδιες όπυ να προςκαλέςυμε τυς γονιύς-μας.

6.

Να προετιμάςυμε πλακάτες διαλόγυς, έκθεςες κε πιίματα ςτο γιορταςμο ταν επαναςτατικον γιορτον κε να προςελκίςυμε ς' αφτες τυς γονιύς-μας.

7.

Να κσιγύμε ςτυς γονιύς-μας τα κακα κε τις ζιμίες πυ μας δίνυνε ι θριςκεφτικες γιορτες μέςον τις εκλιςίας κε τυ παπα.

8.

Να βοιθύμε ςτο δινάμομα τις χόρας-μας κε να μάθυμε τιν πολεμικι τέχνι.

9.

Να διπλαςιάζυμε τον αριθμο τον πιονέρον.

10.

Να οργανόςυμε έκθεςι όλις τις δυλιας πυ θα κάνυμε φέτο.

Αφτα πρέπι να κάνυμε. Πάνο ς' αφτα ι επιτροπές-μας πρέπι να ςτρόςυν τον πλάνο τις εργαςίας-τυς. Πιος θέλι να μιλίςι, να προςτέςι ίτε να παραλίψι κάτι-τι, πρότινε ι Μάρο.

Πολι καλα φόνακςαν κε το παραδέχτικαν όλι. Ι Μάρο έκλιςε τι ςινεδρίαςι χτίπιςε το κυδύνι χ' ι μαθιτές βγίκαν ςτο διάλιμα.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ.

ΘΑ ΒΟΙΘΙΣΥΜΕ ΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ-ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΧΙΝΟΠΟ-ΡΙΑΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

1.

Επεκσεργαστίτε πλάνο, πότε κε πιο μέρος θα πάρετε στις χινοποριάτικες δυλιες τυ κολχοζιυ.

2.

Οργανόστε μαχιτικες μπριγάτες για τιν εχτέλεσι τυ πλάνυ.

3.

Κάνετε σοσιαλιστικι άμιλά αναμετακσι-σας.

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΑΝΥΜΕ;

1.

Θα βοιθίσυμε το κολχόσι-μας στο μάζομα τυ καπνυ κε τον στελεχόν-τυ.

2.

Θα πάρυμε μέρος στο καθάριζμα κε φορμαλίνομα το σπόρον τυ κολχοζιυ.

3.

Θα γράπςυμε πλακάτες για τιν κόκινι γονία τις κολεχτίβας-μας.

4.

Θα βοιθίςυμε ςτο πάτιμα τον χόρτον για το ςιλοςικο πίργο.

5.

Θα μαζόκςυμε απορίματα (υτιλ ςιργιο για τιν κοπερατίβα-μας)

7.

Θα διαδόςυμε το δάνιο „Τρίτος αποφαςιςτικος χρόνος".

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΜΑΘΥΜΕ;

1,

Κατα πόςο εχτελέςτικαν τα πλάνα τυ κολχοζιυ κε τυ Σοβετ για το μάζομα τις εςοδίας.

2.

Αν το κολχόζι κε το Σοβετ έχυν προετιμαςτι για τι χινοποριάτικι ςπορα.

3,

Τι έκανε το Σοβετ για να προςελκίςι τυς φτοχομεςέυς ςτο κολχόζι.

4,

Πια ίδι αγροτικον μιχανον έχυμε ςτο κολχόζι-μας κι αν ίνε διορθομένες.

5,

Απο πυ πέρνυμε τις μιχανες κε πύ τις φτιάνυνε.

ΑΠΟ ΠΥ ΜΠΟΡΥΜΕ ΝΑ ΤΑ ΜΑΘΥΜΕ

1.

Απτι διίκισι τυ κολχοζιν.

2

Απτο Σοβετ τυ χοριυ.

3

Απτο κοπερατίβο.

4

Απτα εργατικα βιβλία κε τις εφιμερίδες.

ΠΥ ΝΑ ΑΠΟΛΟΓΙΘΥΜΕ

Στι ςινεδρίασι τις τάκςις-μας, ςτο κολχόζι κε ςτο Σοβετ

Πεδια κιτάκςε αφτίνα τιν ικόνα κε γράπςτε διίγιμα: τι πρέπι να κάνι ο πιονέρος

ΠΟΣ ΒΟΙΘΥΣΑΜΕ ΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ-ΜΑΣ ΣΤΟ ΜΑΖΟΜΑ ΤΟ ΣΤΕΛΕΧΟΝ ΤΥ ΚΑΠΝΥ

Το μάζομα τυ καπνυ τέλιοσε προ ιμερον. Τόρα μένι το μάζομα τον στελεχον, ίπε ο Νίκος ο οδιγος τις Επιτροπις για τιν πολιτεχνικοπίισι. Εγο σίμερα ίμυνα στι διίκισι τυ κολχοζιύ-μας κ' εκι αποφασίσανε άβριο όλι οργανομένα να βγύμε στο μάζομα.

Όλι ι μαθιτες με προθιμία δεχτίκανε τιν πρόταςι τυ Νίκο κε τιν άλι μέρα ίρθανε στο σχολιο με δρεπάνια.

Κάναμε διο όρες μάθιμα σιφονίσαμε πός θα δυλέπσυμε, κε στις 10 ι όρα κσεκινίσαμε για το χοράφι.

Φτάσαμε κι, ροτίσαμε τόν πριγατίρο. Μας έδικσε το μέρος κι αρχίσαμε.

Εργαστίκαμε ος ι όρα μια κάναμε 3 εχτάρια κε φίγαμε πίσο σπίτι.

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

1. Μάθετε απτον οδιγο τον άλον τάκςεον πόςο μέρος μαζέπςανε.

2. Πόςες όρες εργάςτικαν ςτο χοράφι.

3. Πιγένετε ςτο Σοβετ κε μάθετε αν ι μονονικοκίριδες τέλιοςαν το τςάκομα κι αν ακόμα άρχίςανε ςτο μάζομα το ςτελεχον τυ καπνυ.

1. Βοιθίςατε το Σοβετ ςτι δυλια πυ κάνι με τυς μονονικοκίριδες.

ΤΟ ΣΙΒΟΛΕΟ-ΜΑΣ ΜΕ ΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ „ΚΟΚΙΝΙ ΣΙΜΕΑ“

1. Εμις θα γράπςυμε πλακάτες κε διαγράματα για το κολχόζι.

2. Θα βοιθύμε τις μιτέρες-μας να λιχβιτάρυν τιν αγραματοςίνι-τυς.

3. Θα βοιθύμε ςόλες τις αγροτικες εργαςίες το κολχόζι-μας, όςτε το παραγογικο πλάνο-τυ να εχτελεςτι με τον κερο.

4. Θα κλίςυμε ςιβόλεο ςοςιαλιςτικις άμιλας με τυς γονιύς-μας, εμις, να φιτύμε ταχτικα ςτο ςκολιο, κίνι να πάνε ταχτικα ςτι δυλια τυ κολχοζιυ.

5. Θα διαδόςυμε βιβλία κ' εφιμερίδες ανάμεςα ςτυς κολχοζίτες.

6. Το κολχόζι να εφοδιάζι το ςκολιο με κςίλα.

7. Να προμιθέπςι παπύτςια κε φορέματα τα φτοχα πεδια τυ ςκολ ύ-μας δόρεαν.

8. Να βοιθα με τρόφιμα το ζεςτο πρόγεμα τυ ςκολιυ

9. Να βοιθα ςτιν ταχτικι φίτιςι το μαθιτον ςτο ςκολιο

10. Να βοιθα τυς μαθιτες να μάθυνε τα διάφορα μέρι το μιχανον τυ κολχοζιύ-μας.

11. Να βοιθα με χρίματα τον κερο πυ θα κάνυμε εκδρομες ςτο εργοςτάςιο, ίτε ςτιν κομύνα πύνε μακρια.

Ι ΔΕΦΤΕΡΙ ΚΟΛΧΟΖΙΚΙ ΕΣΟΔΙΑ

Χτες ι μπριγάτα-μας με οδιγο τιν Ελένι πίγαμε ςτο γραφίο τυ κολχοζιύ-μας για να πάρυμε πλιροφορίες για τιν εςοδία τυ ςιταριυ κε τον τρόπο με τον οπίο

θα τιν διαμιράκςυνε. Εκι μάθαμε πος το κολχόζι ίχε 225 εχτάρια ςπαρμένα ςιτάρι. Απο κάθε εχτάρι πίρε 105 πύτια ςιτάρια τον κερο πυ κάθε μονονικοκίρις ςτο εχτάρι πίρε μονάχα 70 πύτια. Κίνι τι ςτιγμι ςικόθικε ο αγρονόμος πυ καθόντανε μεςα ςτο γραφίο κε ίπε:

«Το κολεχτίβο πίρε καλι εςοδία γιάτι καθάριςε τα ςπόρα, όργοςε με τον κερο, φορμαλίνοςε τα ςπόρα κε τάςπιρε με μιχανι».

Κε πός θα μιράζετε αφτα τα ςιτάρια, αρότιςε ι Ελένι. Ι φετίνι εςοδία ίπεν ο αγρονόμος θα μιραςτι όχι πάνο ςτις πςιχες αλα πάνο ςτις εργατοιμέρες πόχι κάθε κολχόζνικος. Κε ακόμα πάνο ςτιν πιότιτα τις δυλιας πυ έκανε. 'Οπιος εργάςτικε πολι κε έκανε καλι δυλια θα πάρι πολα κε όπιος ολίγα θα πάρι ολίγα Εκίνος ο κολχόζνικος πυ δε δύλεπςε καθόλυ, δε θα πάρι τίποτε.

— Εδο φένετε πος όπιος δυλέβι μονάχα τρόγι, ίπεν ο Γιόργος. Πολι ςοςτα ίπεν ο αγρονόμος.—Αμ ι ικογένια κίνυ πόχι πολα πεδια κε δεν έχι πολες εργατοιμέρες τί θα κάνι; 'Ενια-ςας για κίνυς έχυμε ιδιέτερο φόντο. Αμ

ι γέρι πυ δεν έχυν κανένα;—Κε για κίνυς τα ίδια. Εφχαριστο για τίς πλιροφορίες-σας ΐπεν ι Ελένι κε φίγαμε στο σπίτι.

Ι ΠΙΟΤΙΤΑ ΤΙΣ ΕΣΟΔΙΑΣ ΕΚΣΑΡΤΑΤΕ ΑΠΤΙ ΣΟΣΤΙ ΔΙΟΡΓΑΝΟΣΙ ΤΙΣ ΔΥΛΙΑΣ ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ

Φέτο όλι ι δυλια οργανομένα πίγε στο κολχόζι-μας με τι μέθοδο τις αποκοπις.

Το νέο αφτο σίστιμα βοίθισε πολι στιν καλι εσοδία Ολι ι κολχοζίτες ίνε χοριζμένι σε μπριγάτες. Το δικό-μας το κολχόζι έχι 6 τέτιες μπριγάτες. Κάθε μια μπριγάτα πάλι χορίζετε σε ομάδες. Ο οδιγος τις μπριγάτας λέγετε μπριγατίρος.

Ολες ι αγροτικες εργασίες διαμιράζυντε στις μπριγάτες, ανάλογα με τα μέλι πόχι κε πυ μπορύνε να εργάζυντε.

Κάθε μια ομάδα κσέρι το μέρος κε τι νόρμα τις δυλιας πυ πρέπι νε κάνι σε οριζμένο χρονικο διάστιμα. Κάθε ομάδα κσέρι επίσις πια νόρμα δυλιας θα κάνι τιν ιμέρα. 'Ολα τα άλογα, ι αγροτικες μιχανες κε τ' αγροτικα εργαλία διαμιράζυντε πάνο στις πριγάτες. Ι δυλιες

τυ κολχοζιυ χορίζυντε ςε τέςερες κατιγόριες: έφκολι, μεςέα, δίςκολι κε δυλια πυ χριάζετε επιτίδιυς κολχοζίτες."

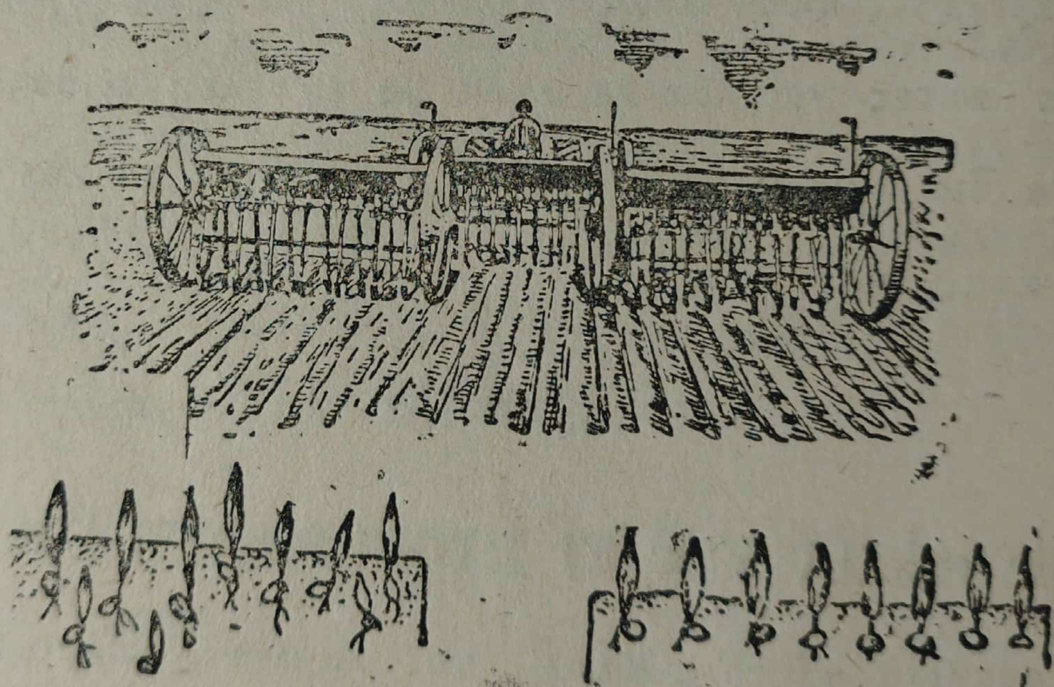
Ο μπριγατίρος κςετάζι αν ι δυλια γένικε όπος έπρεπε ί όχι, μετράι τακτικα κάθε μέρα τι δυλια κε δίνι λογαριαζμο ςτι διίκιςι τυ κολχοζιυ. Απτι ςοςτι καταγραφι τις δυλιας εκςαρτάτε ι κανονικι εργαςία τυ μεγάλυ νίκοκιριυ.

Ι μπριγάτες κλίυν αναμετακςί-τυς ςοςιαλιςτικι άμιλα, πία απ᾿ αφτες γρίγορα κε καλά θα εχτελέςι τι δυλιά-τις. Το ίδιο κάνυνε κε ι ομάδες, κε γενικα το κολχόζι με κάπιο άλο κολχόζι.

ΠΡΟΕΤΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΙ ΧΙΝΟΠΟΡΙΑΤΙΚΙ ΣΠΟΡΑ

Παράλιλα με το μάζομα τον καπνον ι κολχοζίτες καταπιάςτικαν κε ςτι χινοποριάτικι ςπορα. Έκςι τράχτορα απτο μιχανο-τραχτορικο ςταθμο τυ ραγιονιύ-μας ίρθανε κε ςε πέντε μέρες οργόςανε όλο το χινοποριάτικο μέρος τις ςποράς.

I κολχοζίτες άλι καθαρίζανε ςπόρα κι άλι τα πλένανε με φορμαλίνο, γιατι έτςι διόριςεν ο αγρονόμος. Κανα 10 μιχανες τις ςπορας πίςο απτα τράχτορα ςπέρνανε. I ςπορα όλο-όλο βάςτακςε διο πεντάμερα. 300 εκτάρια γις όλα ίςαν τελιομένα. Εκςετίας πυ τελιόςαμε πρότι τι ςπορα, το κολχόζι-μας βραβέφτικε.

I πρότι ικόνα, πύνε απάνο βαλμένι, παραςτένι ςπαρτομιχανι

I κάτο ικόνες ςταριςτερα ςιτάρια πυ ςπάρτικαν με χέρι, ςτα δεκςια με ςπαρτομιχανι

I ςπαρτομιχανι ςέρνετε απο τράχτορ αν ίνε μεγάλι, ίτε απο άλογο αν ίνε μικρι.

ΧΤΙΠΙΘΙΚΑΝ Ι ΑΓΙΤΑΤΣΙΕΣ ΤΟΝ ΚΥΛΑΚΟΝ

Το δέφτερο χρόνο το κολεχτίβο-μας δϊνάμοσε, οργανόθικε τόρα ι δυλιά πάι καλα.

Κάθε κολχοζίτις κςέρι πια δυλια θα κάνι κε πόςο θα πάρι γιά τι δυλιά-τυ.

Πέριςι τον κερο πυ ίρθανε τα τράχτορα κε οργόνανε τα χοράφια τυ κολχοζιύ-μας, άρχιςαν ι κυλάκι να διαδόςυν: τα τράκτορα καταπατύνε το χοράφι, ο καπνος πυ βγάλυνε βλάφτι τα ςπόρα κε τίποτε εςοδία να γίνι δεν μπορι.

Απτιν άλι μερια ο παπας φοβερίζι τυς αγράματυς φτοχυς κε μεςέυς χορικυς να μι μπύνε ςτο κολχόζι. Εκι τυς έλεγε θα πινάτε θα χάςετε τι θριςκία κε τιν πίςτι κι άλα πολα πςέματα.

Αφυ τέλιοςε ι κολχόζικι ςπορα πέριςι, ι διίκιςι τυ κολχοζιυ αποφάςιςε να βοιθα μερικυς φτοχυς μονοικοκίριδες. 'Ετςι κε έκανε. 'Ολι ι φτοχομεςέι κατάλαβαν τις πςεφτιες πυ λέγανε ι κυλάκι, κι ο παπας, ίδανε τιν εφκολία τις κολχόζικις ζοις κε ςκεδον όλι μπίκανε ςτο κολχόζι. Μάλιςτα πολυς απο τυς κυλάκυς κςεςκεπάςανε κι όλα.

ΠΟΣ ΔΟΚΙΜΑΖΥΜΕ ΑΝ ΤΑ ΣΠΟΡΑ ΙΝΕ ΚΑΛΑ Ι ΟΧΙ

Αφυ καθαρίςυμε κε φορμαλίνυμε τα ςπόρα κάνυμε το παρακάτο πίραμα για να μάθυμε αν ίνε καλα ἴ όχι.

Πέρνυμε 100 ςπόρυς κε τυς βάλυμε ς' ένα πιάτο, απάνο ςένα βρεμένο ρυφόχαρτο. Απο πάνο πάλι τα ςκεπάζυμε με άλο βρεμένο ρυφόχαρτο. Κάθε διο μέρες τα ραντίζομε. Με τα 4—5 μέρες θ' αρχίςυν να φιτρόςυν. Εκίνα πυ φιτρόνυν τα μαζέβυμε. Τα δοκιμάζυμε ίςαμε 10 μέρες απτιν ιμέρα πυ αρχίζυμε τι δοκιμι.

Σ' αφτες τις 10 μέρες μέσα αν φιτρόςυν τα 95ο]ο, τα ςπόρα ίνε καλα, αν όμος ολιγὸτερα ος 80—85, τότε πρέπι λίγο να περιςέπςυμε τα ςπόρα πυ θα ςπίρυμε ςτο εχτάρι. Αν όμος φιτρόςυν λιγότερα απο 80, τότε τα ςπόρα δεν ακςίζυν κε πρέπι να περιςέπςυμε πολι τα ςπόρα ςτο εχτάρι, ίτε καθόλυ δεν πρέπι να τα ςπίρυμε.

ΧΟΡΙΚΟΣ ΚΕ ΕΡΓΑΤΙΣ

Αδέρφια ίμαςτε κ' ι διο:
ςι δυλεφτις, ξεβγας εγο.
Ι ενομένι μας γροθια,
θα ρίκςι κάτο τι ςκλαβια.

Τα ςτίθια ανίγο, γο, τις γις
κε ςι τι γι καλιεργις.
Ι διο, δυλέβοντας μαξι,
τιν πίνα διόχνυμε απτι γι.

Κινος το διό-μας ο εχτρος
ο μπυρξυας ιν ο κακος.
Μα ενομένι-μας ι διο,
τον ενικίςαμε κι αφτον.

Γ. ΑΝΑΤΟΛΙΤΙ

ΜΙΧΑΝΟΠΙΙΣΙ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙΥ

Ι Σοβετικι χόρα-μας προςπαθι, με κάθε τρόπο να διεφκολίνι τιν εργαςία ςτα κολεχτιβικα νικοκιρια.

Απο χρόνο ςε χρονο περιςέβυν τα τράκτορα κ' ι άλες αγροτικες μιχανες ςτα κολχόζια.

Εκι πυ πριν τις επανάςταςις δεν ίχαμε κανένα εργοςτάςιο πυ να βγάλι τέτιες μεγάλες μιχανες ςίμερα ςόλα τα μέρι τυ ςιδέςμυ-μας φτιάςτικαν κι ακόμα φτιάνυντε εργόςτάςια για μιχανες.

Χιλιάδες μιχανες κάθε μέρα δίνοντε ςτυς μιχανοτραχτορικυς ςταθμυς για τα κολχόζια

Όλες αφτες τις μιχανες τις φτιάνυνε ι εργάτες. Ι εργάτες όχι μονάχα με τιν εργαςία-τυς κε με χριμάτικα δάνια βοιθύνε τυς κολχοζίτες.

Εμις ι κολχοζίτες κ' ι μονονικοχίριδες έχυμε ανάνκι απο μιχανες κε άλα βιομιχανικα προιόντα: φορέματα, παπύτςια ςαπύνι κ.τ.λ.

Γι' αφτο κ' εμις πρέπι να τυς προμιθέπςυμε μόλα τα προιόντα δίχος τα οπία δεν μπορυν κ' εκίνι να δυλέπςυνε. Τέτια προιόντα ίνε το ςιτάρι, το κρέας, το γάλα κ.τ.λ.

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Μάθετε πόςα τράχτορα έχι ο **ΜΤΣ** τυ ραγιοΝιύ-μας

Πιες μιχανες έχι το κολεχτίβο τυ χοριύ-ςας.

Μάθετε απτο **Σ**οβετ πόςο ςιτάρι μάζεπςε για τις χλεποζαγατόφκες.

ΧΙΝΟΠΟΡΙΑΤΙΚΟ ΟΡΓΟΜΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΑΝΙΚΣΙΑΤΙΚΙ ΣΠΟΡΑ

- Το χινοποριάτικο όργομα για τιν ανικςιάτικι ςπορα ςτα κολχόζια τόρα ίνε παντυ απαρέτιτο. Τα χόματα πυ πρόκιτε να ςπαρθυν τιν άνικςι απτο χινόπορο τα οργόνυν. Αφτο πολι οφελι ςτο εκςις:

1.

Φιλάγετε καλα ι ιγραςία τιν οπία έφκολα αποροφα το οργομένο χόμα. **Ε**τςι τιν άνικςι κε το καλοκέρι τα ςπαρτα βρέςκυνε άφτονι ιγραςία.

2.

Βοιθι ςτο να καταςτρέφοντε τα διάφορα ζιζάνια—τα κςεριζόνι, εκένα πυ πρόκαναν να φιτρόςυν, πέφτυν πολι βαθια τα ςπόρα άλον ζιζανίον πυ δεν μπορυν έφκολα να φιτρόςυν κε τα ςπαρτα τα καταπατυν.

3,

Οπος τα ζιζάνια έτςι καταςτρέφι κε τα διάφορα βλαβερα έντομα κε ζόα.

4.

Αναφυντυριάζι το χόμα κε εφκολένι τιν διαπέραςι τυ αέρα ςτα ςτρόματα τυ εδάφυς. Ολα αφτα πολι ιπςόνυν τιν εςοδία.

Αποδο βλέπυμε πόςι προςοχι πρέπι να δοθι ςτο χινοποριάτικο όργομα για τιν ανιχςιάτικι ςπορα.

Μάθετε ςε πια κατάςταςι βρίςκετε αφτι ι δυλια ςτο κολχόζι-ςας κε κάνετε τιν απετύμενι εργαςία να μι μίνι πίςο αφτο το όργομα.

ΜΕΡΟΣ III·

ΕΠΕΚΣΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕ ΠΡΟΦΙΛΑΚΣΙ
ΤΟΝ ΠΡΟΙΟΝΤΟΝ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙΥ

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΑΝΥΜΕ;

1,

Εκδρομι στιν Κομύνα Βολοτάρςκι.

2,

Εκδρομι στο εργοστάσιο τον μαρινάτον Κρίμςκαγιας.

3,

Εκδρομι στον ατμόμιλο.

4,

Θα βοιθίςυμε τι Διίκιςι τυ κολχοζιύ-μας στιν οργάνοςι αγροτικις έκθεςις στιν ιμέρα τις εσοδίας.

5,

Θα πάρυμε ενεργο μέρος στο γιορταζμο τις ιμέρας τις εσοδίας κε κολεχτιβοπίιςις.

6.

Θα μάθυμε απτο κολχοζ κε το Σοβετ πόςι εσοδία πιρε στο εχτάρι το κολχοζ κε πόςι ι μονονικοκίριδες κε θα κάνυμε διάγραμα

7,

Θα βοιθίςυμε στις χλεμποζαγατόφχες.

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΜΑΘΥΜΕ;

1.

Πὸς προφιλάτυνε τα αγροτικα προιοντα;

2.

Για πιο ςκοπο περνάνε ι χλεμποξαγατόφκες;

3.

Γιατι γιορτάξυμε τιν ιμέραν τις εξοδίας;

4

Πιος ο ςκοπος τις αγροτικις έκθεςις;

5,

Πυ παραδίνι τα προιόντα-τυ το κολχόζι-μας κε πός τα επεκςεργάζοντε εκι;

6,

Πος κάνυνε τα μαρινάτα, το λάδι, τ' αλέβρι, τι ζάχαρι, κ.τ.λ.

ΑΠΟ ΠΥ ΘΑ ΤΑ ΜΑΘΥΜΕ;

Απτον αγρονόμο, τι διίκιςι τις Κομύνας, τι διίκιςι τυ εργοςταςίυ, τυ ατμόμιλυ, απτα εργατικά-μας βιβλία, απτο δάςκαλο κε τις εφιμερίδες.

ΠΥ ΘΑ ΑΠΟΛΟΓΙΘΥΜΕ;

Στι γενικι ςινεδρίαςι τις τάκςις, κε το μαθιτον όλυ τυ ςκολιυ, ςτο κολχόζι κε ςτο Σοβετ.

I ΕΚΔΡΟΜΙ-ΜΑΣ ΣΤΙΝ ΚΟΜΥΝΑ

Χτες ςτρόςαμε το πλάνο τις εκδρομίς-μας για τιν κομύνα Βολοτάρςκι. Σκοπος τις εκδρομίς-μας ίταν να μάθυμε τί προιόντα βγάζι, πύ τα κςοδέβι κε πός τα προφιλάγι για το χιμόνα. Ι δαςκάλα μας ίπε. Το πρωι όλι νάρχεςτε με φαγόςιμα γιατι το μέρος ίνε αρκετα μακρια.

Τιν άλι μέρα όλι με φαγόςιμα, με τετράδια κε με κοντίλια ίρθαμε ςτο ςχολιο. Άμα χτίπιςε το κυδύνι, κςεκινίςαμε για τιν κομύνα οργανομένα. Μετα διο όρες φτάςαμε εκι. Ο πρόεδρος τις τάκςις-μας με τι δαςκάλα πίγανε ςτι διίκιςι κε φανερόςανε το ςκοπο τις εκδρομίς-μ~ς.

Εφχαρίςτος μας δεχτίκανε κε μας δόςανε ένα απτα μέλι τις διίκιςις, να μας οδιγίςι κε νά μας δίκςι τα προιόντα τις κομύνας.

Πρότα-πρότα μας ίπε.—Σίντροφι ι δικί-μας ι κομύνα ίνε δίπλα ςτο εργοςτάςιο τον μαρινάτον κε γι' αφτο καταγίνετε με τιν καλιέργια κίνον τον προιόντον πυ χριάζοντε για μαρινάτα. Καλιεργίςαμε κε βγάλαμε φέτο τα ακόλυθα αγροτικά προιόντα: αμερικάνικο καλαμπόκι,

μελιτςάνες, πιπέρια. φαςόλια, ντόμάτες. Εχτος απ'αφτα έχυμε ςπίρι ςιτάρια, ιλιοτρόπια κε πατάτες. Εχυμε ςπαρμένα κε 125 εχτάρια τριφίλι για τις αγελάδες κε 35 εχτάρια κοκινογύλία για τις αγελάδες κε τα πολα γυρύνια πυ έχυμε.

Ολα τα προιόντα πυ χριάζυντε ςτο εργοςτάςιο άμέςος μετα το μάζομα τα παραδίνομε εκι για να μι ςτέκοντε άνεργι ι εργάτες.

Πάντα πέρνυμε καλι εςοδία, γιατι εργαζόμαςτε με τις οδιγίες τυ αγρονόμυ κε με τις μιχανες. Ολες τις εργαςίες τις κάνυμε ςτον κερον.

Ι ΚΟΜΥΝΑ

Τρέχι απάνο κάτο ο Γιάνις
ςαν τρελος απο τι λέπι
έχι αλέτρι έχι ςπόρα
μα το άλογο τυ λέπι.

Εχι άλογο ο Θάνος
μα τυ λέπυνε τα ςπόρα
πάνε κε ι δυο ςτυ Κόςτα
μα τα χέρια ςταβρομένα.

Ε,! ςιντρόφι λέι ο Θάνος,
απτι ςιφορα τιν τόςι,
ένας δρόμος μόνος μένι
ι Κομύνα θα μας ςόςι

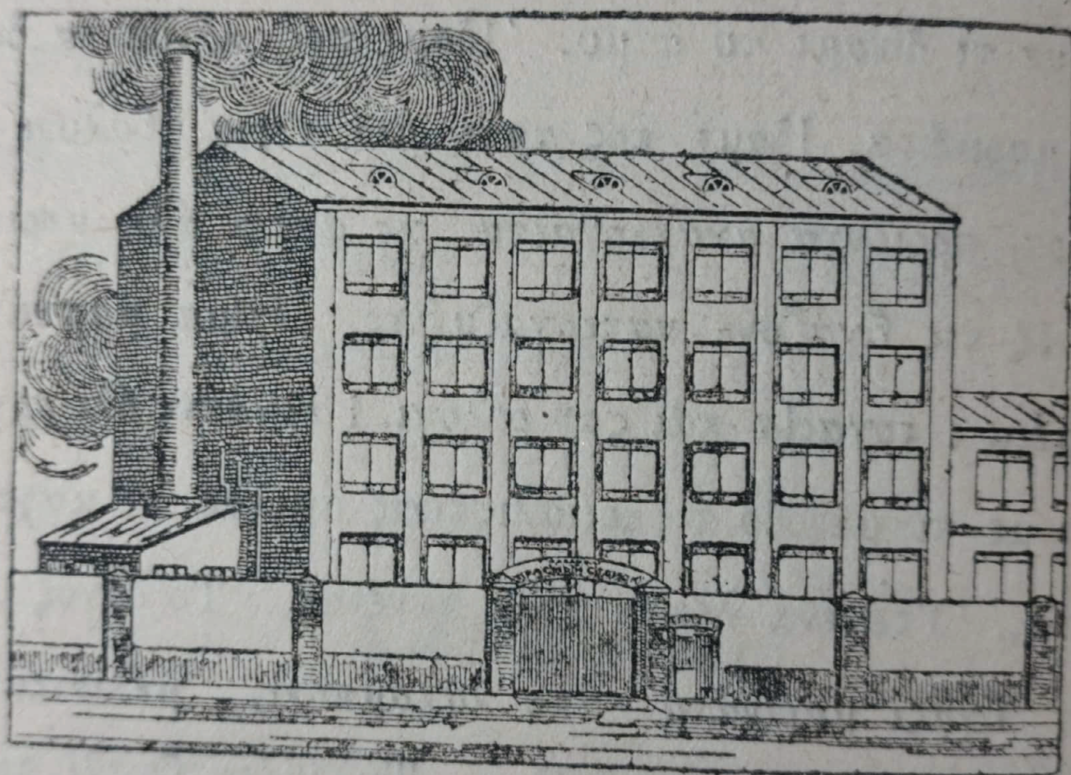
Σιφονέςανε κε νά-τυς
ενομένι το ςιτάρι
Ολα άφτονα τα έχυν
Γιά-ςας φίλι Κομυνάρι

ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΟΝ ΜΑΡΙΝΑΤΟΝ

Το εργοστάςιο τον μαρινάτον ίνε μια ολάκερι πολιτία. Εκι όμορφα κε εργατικα ςπίτια! εκι εργατικο κλυπ, αναγνοςτίριο, εφιμερίδα τυ τίχυ κε ότι άλο θέλις, όλα ίνε. Το καθεάφτυ εργοςτάςιο ίνε ένα πάρα πολι μεγάλο χτίριο δίπατο γεμάτο απο διάφορες μιχανες. Ι μιχανες άλες κινύντε με τι δίναμι τυ ιλεχτριζμυ κε άλες με τι δίναμι τυ ατμυ. 'Ιδαμε πος κάνυν τα διάφορα μαρινάτα. Ιδαμε πος απτι μία μερια βάλυνε τα διάφορα προιόντα ακατέργαςτα κι απτιν άλι μερια ι μιχανες τις βγάζυνε κατεργαζμένες, έτιμα μαρινάτα. Εκι μέςα ι εργαςία πάι ςαν ρολόγι. Ι εργάτες όλι εργάζυντε με τι μέθοδο τις ςοςιαλιςτικις άμιλας κε μαχιτικότιτας. 'Υτε ένα λεφτο χάνι κανένας. Το εργοςτάςιο άφτο βγάζι μαρινάτα απο καλαμπόκι, μελιντςάνες, ντομάτες, πιπέρια κε φαςόλια. Τιν ιμέρα βγάλι πολες χιλιάδες τέτια μαρινάτα. Κςέρις όμος τι μας ίπανε εκί ι εργάτες; Για να δυλέβι ταχτικα το εργοςτάςιο, χριάζετε χιλιάδον εχταρίον προιόντα πυ πρέπι να καλιεργυν, να τιμάζυν κε να παραδίνυν ι κομύνες κε τα κολχόζια.

ΕΚΔΡΟΜΙ ΣΤΟ ΜΙΛΟ

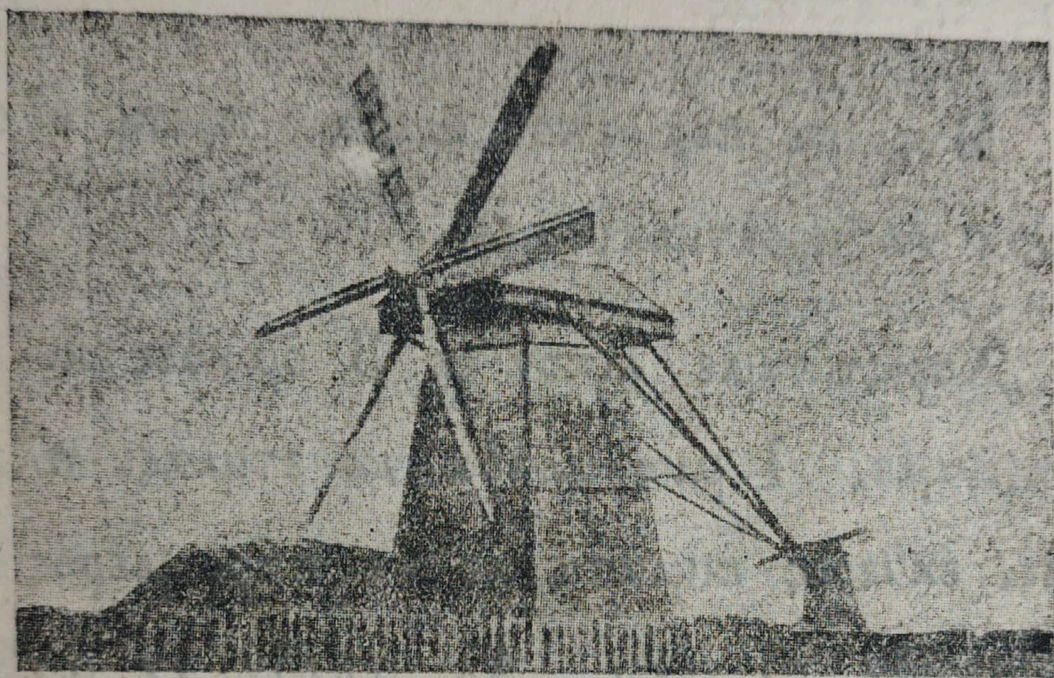
Έχσι χιλιόμετρα μακρια απτο χοριό-μας ίνε ο μίλος, ένα μεγάλο εργοστάσιο πυ κινίτε με τι δίναμι τυ ατμυ κε κάνι διαφόρον ιδον άλεβρα κε λάδι. Ι κολχοζίτες-μάς αρχες τυ Αβγύστυ όλο κυβαλάνε κε αλέθυνε εκι. Στιν τάκσι-μας αποφασίσαμε να κάνυμε εκι εκδρομι.

ατμόμιλος

Τιμάσαμε το πλάνο-μας κε τιν άλι μέρα με τι δάσκάλα πίγαμε εκι. Κι αφτο μεγάλο χτίριο, τρίπατο, με πολες αποθίκες ολόγιρά-τυ. Πολα αμάκσια στεκόντανε εκι κε ένα-ένα αδιάζανε το σιτάρι-τυς. Μπίκαμε μέσα με τιν άδια τυ διεφθιντι τυ μίλυ κι αρχίσαμε να

xςετάςυμε το πος γίνετε τ' άλεβρο. Παντυ βλέπαμε να γιρίζυνε τροχι. 'Ιδαμε πυ κοντα χίνυνε το ςιτάρι, πος ι μιχανες το ανεβάζυν, το καθαρίζυν, το γλίνυνε κε

αερόμιλος

τελεφτέά με τι δίναμι το βάλτζον μετατρέπετε ςε άλεβρο. Το άλεβρο πάι ςτα κόςκινα, εκι χορίζετε ςτα διάφορα ίδι κε καταβένι μες το ςακι.

Κάνατε εκδρομι ςτο μίλο;

Εχετε άλα εργοςτάσια πύ επεκςεργάζοντε αγροτικα προιόντα; Κάνετε ς' αφτα εκδρομι.

ΠΡΟΕΤΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΙΜΕΡΑ ΤΙΣ ΕΣΟΔΙΑΣ

Ενα πεντάμερο νορίτερα ι δαςκάλα-μας ίπε το ςκοπο κε τι μεγάλι ςιμαςία τις γιορτις τις εςοδίας.

Μας ίπε πος απο ςίμερα πρέπι ν' αρχίςυμε να προετιμαςτύμε.

Χοριςτίκαμε λιπον ςε 3 ομάδες κι αποφαςίςαμε. 1 μια ομάδα να ετιμάςι πλακάτες, έκθεςες πιίματα κε να πάρι μέρος ςτιν εφιμερίδα τυ τίχυ. Αλι ομάδα να μαζέπςι δίγματα καλα κε κακα αγροτίκον προιόντον, αφυ γράφι πάνο ςτο χαρτάκι πόςο πίρε ςτο εχτάρι, ίτε ςτο 1)2 ίτε ςτο 1)4 τυ εχταριυ, κε ςτο κολχόζι κε ςε νικοκιρια τον μονονικοκίριδον. Κε ι άλι ομάδα ςε κίνι τιν τι μέρα να πάρι μέρος ςτιν ταχτοπίιςι το διγιμάτον κε το ςτολιζμο τυ μέρυς όπυ θα οργανοθι ι αγροτικι έκθεςι.

I ПРОТI АГРОТIКI ЕКΘЕΣI ТY ЕΛIΝIКY РАГIОΝ ΣΤΟ ΧΟΡΙΟ ΜΕΡΤΣΑΝ

Πέριςι ι αρχες τα Ελινίκυ ραγίον, αποφαςίςανε να οργανοθι αγροτικι έκθεςι τυ ραγιον ςτό χοριο Μερτςαν.

Ι μέρα για τι γιορτι αποφαςίςτικε ι δέφτερι μέρα τυ Νοέβρι.

Στίν 1 τυ Νοέβρι άργιςαν απόλά τα κολγόζια τυ Ελινικυ ραγιον να μαζεφτυν ςτο Μερτςαν, μόλα-τυς τα δίγματα: καπνα, ςιτάρια, κραςια, πατάτες, κρομίδια, πιπέρια κ.τ.λ. Φέρανε κε άλογα, αγελάδες, πρόβατα γυρύνιά κε κότες ς' αφτίνα τιν έκθεςι.

Ι έκθεςι οργανόθικε ςτο ςκολιο. 4 μεγάλες παράδοςες γεμίςτίκαν απο διάφορα δίγματα. Στί μια παράδοςι ίταν οργαναμένι ι γονία τυ Οςοαβιαχιμ.

Τα δίγματα ίςανε τοποθετιμένα έτςι: ςε μια παράδοςι ίταν δίγματα τυ κάμπυ, ςτιν άλι δίγματα χτινοτροφικα ςτιν άλι δίγματα μορφοτικά, ιγιονομικα κε επιςτιμονικα. Απόλα τα κολχόζια τυ ελινικυ ραγιον πυ πίρανε μέρος ς'αφτίνα τιν έκθεςι βραβεφτίκανε: 1) το κολχοζ «Προλετάριος», τυ χορίυ Γρέτςεςκοε, 2) το

κολχοζ «Κόκινι Σιμέα» τυ χοριυ Μερτςαν κε 3) το κολχοζ «Κομϊντέρνα» τυ χοριυ Κεςλέροβςκι.

Το πρότο βραβίο ίταν θεριςτϊκι μιχανι, το δέφτερο μιχάνι ςπορας κε το τρίτο διάφορες μικρότερες μιχανες.

Κε το ςκολιο πίρε ενεργο μέρος ς' αφτίνα τιν έκθεςι. 'Εβαλε κι αφτο δικά-τυ δίγματα, κυκύλια μεταχςοςκολικα κε κοκίνογύλια. Ι μαθιτες πίρανε μέρος ςτον ςτολιςμο, γράπςανε πλακάτες, διαγράματα, ίπαν έκθεςες, πιίματα κε τραγύδια κε γι' αφτο βραβέφτικε το ςκολιο με μια μιχανι πυ τρίβι τα καλαμπόκια κε με βιβλιοθίκι γεμάτι απο 120 βιβλία κε άλες επαναςτατικες ικόνες.

ΠΟΣ ΓΙΟΡΤΑΖΑΜΕ ΠΡΙΝ ΤΙ ΜΕΡΑ ΤΙΣ ΕΣΟΔΙΑΣ ΚΕ ΠΟΣ ΤΙ ΓΙΟΡΤΑΖΥΜΕ ΣΙΜΕΡΑ;

Τιν ιμέρα τις εςοδίας τι γιορτάζανε κε πριν τις επανάςταςίς τυ Οχτόβρι, αλα πολι διαφορετικα. Τότε όλι ι χορίκι μετα το μάζομα τον προιόντον πυ καλιεργίςανε, κι αφτο το μάζομα τελιόνι ςτις 14 τυ Οχτόβρι (με τι νέα ιμερομινία ίτε τιν 1 τυ Οχτόβρι με τιν

παλια ιμερομινία) τι γιορτάζανε έτςι· πιγένανε ςτιν εκλιςία, κςοδέβανε χρίματα για το ςιφέρο τυ παπα, ίςτερα αφυ βγένανε απο κι άρχιζαν τα μεθίςια, τα ιβρίςματα κε τα χτιπίματα.

Σίμερα τι γιορτάζυμε όχι με τέτιες ανοιςίες. Αφτι ι μέρα ς' εμας ίνε ένα ςχολιο, όπυ ακύομε τιν έκθεςι τυ αγρονόμυ για τα λάθι πυ γένικαν ςτιν εργαςία τυ κολχοζιύ, ακύμε τον απολογιςμο τυ κολχοζιύ--μας γνοριζόμαςτε με τα λάθι κε με τις πρόοδες πυ γένικαν κε μαθένυμε τον τρόπο με τον οπίο πρέπι να διορθοθύνε τον άλο χρόνο, ακύομε κε το ςιβόλεο τις ςοςιαλιςτικις άμιλάς.

Σ' αφτίνα τι μέρα κιτάζυμε πόςα νικοκιρια έχυν οργανοθι ςτο κολχόζι κε πόςα έμιναν όκςο. Σ' αφτίνα τι μέρα πρόςκαλύμε όλα τα φτοχομεςέα νικοκιρία να γνοριςτυν με τις επιτιχίες τυ κολχοζιυ, με τις εφκολίες πυ φέρνι ςτιν εργαςία κε να μπύνε ςτο κολχόζι.

Ι γιορτι τελιόνι με απανκελίες, επαναςτατικα τραγύδια, παράςταςες κε χορυς.

Ι μαθιτες τυ ςκολιυ πρέπι να κςιγύνε απο νορις ςτυς γονιύς-τον το ςκοπο κε τι ςιμαςία πυ εχι ο γιορ-

ταζμος τις εςοδίας για να πάρυν όλι ενεργο μέρος ς' αφτόνα.

Κάτω ι κυλακο—παπάδικες γιορτες, πυ τιφλόνυν τυς χορικυς!

Ζίτο ι επαναςτατικες γιορτες πυ διαφοτίζυν κε βοιθύνε ςτι ζοι τον εργαζομένον.

ΤΑ ΚΟΚΙΝΟΓΥΛΙΑ

Εχυμε διο λογιον κοκινογύλια: κοκινογύλια για ζάχαρι κε κόκινογύλια για τροφι το ζόον. Τα κοκινογύλια ίνε θρεφτικι τροφι για τις αγελάδες κε τα γυρύνια. Τα κοκινογύλια τα ςπίρυνε ςε ςιρες ςτα χοράφια κε περιβόλια. Εκι πυ λίπι το χορτάρι τα κοκινογύλια ίνε πάρα πολι χρίςιμι τροφι για τις αγελάδες. Το χιμόνα τα' κοκινογύλια αντίκαταςτένυνε το ζυμερο χορτάρι.

Γι' αφτο το χινόπορο, τον κερο πυ μαζέβυμε τα κοκινογύλια, πρέπι να τα βάλυ-

με ςε ιπόγιο καλοφτιαςμένο, ίτε να τα ςκεπάςυμε με χόμα για να μι λιγοςτέπςι το ζυμί-τυς. 1 αγελάδα- πυ τρέφετε με κοκινογύλια δίνι μπόλικο γάλα.

Το κοκινογύλι καθαρίζι το χοράφι απτα αγριόχορτα, το αναφυντόνι κε τον άλο χρόνο αν ςπίρυμε εκι ςιτάρι πέρνυμε μεγάλι εςοδία.

ΣΤΟΝ ΚΙΠΟ ΤΥ ΚΟΛΧΟΖΙΥ-ΜΑΣ

Ορίμαςαν πια τα μίλα τυ κολχοζιύ-μας. Μια μέρα ι μεγαλίτερες τάκςες μαζι κ' εμις ι δέφτερι με τυς δαςκάλυς-μας αποφαςίςαμε νά πάμε ναβοιθίςυμε ςτο μάζομα τον μίλον τυ κολχοζιύ-μας. Ανιπόμονι περιμέναμε πότε να φτάςυμε. Οταν πλιςιάςαμε ίδαμε τυς κολχοζίτες πυ μαςέβανε μίλα. Ενας απτυς μπιγατίρυς τις τάκςις-μας ο Αλέκος έτρεκςε να ιδοπιίςι ένα απτα μέλι τις διίκιςις να μας κςεχορίςι μέρος πυ να δυλέψυμε. Αμέςος μας έδικςε το μέρος κ' εμις χαρύμενι αρχίςαμε.

Βάλαμε ςκάλα κε γρίγορα-γρίγορα γιομίςαμε τα καλάθια, άλι τα κυβαλίςανε ςτ' αμάκςια κι' αποκι ςτιν αποθίκι τυ κολχοζιυ.

Ι εργαςία έτρεχε, γιατι ι μπριγάτες δυλέβανε με ςοςιαλιςτικι άμιλα κε μαχιτικότιτα. Ετςι δυλέβανε ι εργάτες ςτα εργοςτάςια κε ςτις φάμπρικες, όπυ θα ςτίλυμε κι αφτα τα μίλα.

ΠΟΣ ΠΕΖΑΜΕ ΤΟ ΠΕΧΝΙΔΙ „ΤΥ ΤΑΧΙΔΡΟΜΥ"

Σκιματίςτε κίκλο. Ο ένας απτον άλο ας απέχι ένα μέτρο. Ο ταχιδρόμος ροτάι όλυς πια πολιτία θα ονομάζετε. Ιςτερα ςτέκετε ςτι μέςι κε αρχινα «να ςτίλι, το ταχιδρομίο».

Το ταχιδρομίο φέβγι απτο Κραςνονταρ ςτιν Κρίμςκαγια φονάζι ο ταχιδρόμος.

Το Κραςνονταρ κε Κρίμςκαγια πρέπι γρίγορα να λάκςυνε τι θέςι-τυς; ο ταχιδρόμος να μι προφτάςι κε πιάςι το μέρος-τυς.

Το ταχιδρομίο φέβγι απτι Νοβοροςίςκι ςτο Ροςτοβ—απτι Μόςκα ςτο Λενινγρατ.—Αν αργοπορι κάπιος απ' αφτυς, ο ταχιδρόμος πιάνι τι θέςι-τυ, πέρνι τόνομα τις πολιτίας-τυ κε κίνος ςα νικιμένος μπένι ςτι μέςι γίνετε ταχιδρόμος.

ΜΕΡΟΣ IV.

ΓΙΑ ΤΙ ΝΕΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙ ΖΟΙ ΣΤΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΑΝΥΜΕ

1,

Θα επεκξεργαστύμε ςοστο ςκέδιο το πός να χρισιμοπιύμε τις όρες τις ιμέρας, ςτο ςκολιο. Στιν εργασία, ςτι γιμναστικι κε ςτον ίπνο

2,

Θα διοργανόςυμε γονία για τιν προφίλακςι τις ιγίας για τα πεδία κε τυς μεγάλυς κολχοζίτες.

3,

Θα κάνυμε εκδρομι ςτο κολχόζι για να μάθυνε απο πιες αρόςτιες ιποφέρυν ι κολχοζίτες, κε τι μέτρα πέρνυνε για να τις γιατρέπςυν

4,

Θα κάνυμε κινοτικι επιθεόριςι ςόλα τα ςπίτια κε θα μάθυμε πός ζύνε ι κολχοζίτες απο άποψι καθαριότιτας.

5,

Θα πάρυμε ενεργο μέρος κε θα βοιθίςυμε ςτιν οργάνοςι κινοτικις ιγιινις τροφις για τα πεδια.

6.

Θα κάνυμε ταχτικα γιμναστικι κε θα μάθυμε πολεμικα πεγνίδια

7.

Θα βοιθίςυμε το γιατρο για να μπολιάςι όλα τα πεδια τυ ςκολιυ για τι βλογια κε τι ςκαρλατίνα.

8.

Θα πολεμύμε τις θριςκεφτικες πρόλιπςες κε άμα αροςτένι κάπιος ςτο ςπίτι θα προςκαλύμε το γιατρο κε όχι τι μάγιςα κε τον παπα

9,

Θα πολεμύμε τις φιςικες τιμορίες για τα πεδια απο μέρυς το δαςκάλον.

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΣΕΡΥΝΕ ΓΙΑΦΤΟ

1.

Πόςες όρες ι μαθιτες πρέπι να εργάζυντε ςτο ςκολιο, πόςες όρες επιτρέπετε να εργάζυντε τιν ιμέρα ςτο κολχόζι κε πόςες όρες πρέπι να κιμύντε.

2.

Το ςκοπο κε τι ςιμαςία τις ςοςιαλιςτικις άμιλας κε μαχιτικότιτας ςτο κολχόζι

3,

Γιατί αροςτένι ο άνθροπος, πιες αρόςτιες ίνε μεταδοτικες κε πος πρέπι να προφιλαχτύμε απ᾽ αφτες

4

Τί πρέπι να φάμε να πιύμε κε να φορύμε το καλοκέρι κε το χιμόνα

5.

Πός πρέπι να φιλάκςυμε τα ςπίτια κε τα ρύχα-μας

6,

Πός ι μιχανες διεφκολίνυν τιν εργαςία κε πια διαφορα έχι ι κολχόζικι ζοι απτιν πόλι

7.

Το ιλικο απόπυ φτιάνυντε τα διάφορα καθιδρίματα για κατικία κε για εργασία φάμπρικες κ' εργοστάσια

8.

Πιες κατικίες μπορυν νάνε ιγιινες πιες όχι κε γιατί, ο ακάθαρτος αέρας ίνε βλαβερος στιν ιγία

9.

Ι κατικίες τον ανθρόπον στιν παλια εποχί κε σίμερα.

10

Τα χτίρια τις πόλις κε τυ χορίυ. Φάμπρικα, εργοστάσιο, μέγαρο, ελεβάτορ.

11.

Ο κερος το χινόπορο κε το χιμόνα, κε πός να διοργανόσυμε πεγνίδια ς' αφτες τις εποχες.

12

Πια πεγνίδια κε πιράματα μπορύμε να κάνυμε με το χιόνι κε τον πάγο, ι τρις κατάστασες τυ νερυ κε πός μετρύμε τι θερμοκρασία τυ αέρα.

ΜΕ ΠΙΟ ΤΡΟΠΟ ΚΕ ΠΥ ΜΠΟΡΥΜΕ ΝΑ ΤΑ ΜΑΘΥΜΕ ΟΛΑ ΑΦΤΑ;

Απτι διίκισι τυ κολχοζιν, απτιν αμπυλατόρια, απτο γιατρο, απτο δάσκαλο, απτα εργατικα βιβλία-μας κι απτις εφιμερίδες.

ΜΕ ΠΙΥΣ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΣΙΔΕΘΥΜΕ

Με τι διίκισι τυ κολχοζιν, με τιν αμπυλατόρια, με το γιατρο τυς μεγάλυς πιονέρυς, με το δάσκαλο.

ΠΟΣ ΘΑ ΟΡΓΑΝΟΘΥΜΕ ΓΙ ΑΦΤΙΝΑ ΤΙ ΔΥΛΙΑ;

Θα χοριςτύμε ςε ομάδες. Κάθε μια ομάδα κάνι τον πλάνο τις εργαςίας-τις, θα προςκαλύμεκε το γιτονικο ςκολιο ίτε κάπια άλι τάκςι ςε ςοςιαλιςτικι άμιλα.

ΜΕ ΠΙΟ ΤΡΟΠΟ ΘΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΥΜΕ ΤΙ ΔΥΛΙΑ ΠΥ ΚΑΝΑΜΕ ΚΕ ΠΥ Θ' ΑΠΟΛΟΓΙΘΥΜΕ ΓΙ' ΑΦΤΙΝΑ;

Κάθε μια ομάδα πρέπι να γράπςι ςτο τετράδιο πια δυλια έκανε, τις πρόοδες ίτε τις έλιπςες πυ απαντάι κε να τις περάςι ςτιν εφιμερίδα τυ τίχυ. Θα ςκιματίςυμε μερολόγι τις φίςις θ'απολογιθύμε ςτι ςινεδρίαςι όλον το μαθιτον, πρότι φορα κε τελεφτέα ςτι ςινεδρίαςι τον κολχοςίτον.

ΠΟΣΕΣ ΟΡΕΣ ΔΥΛΕΒΑΝ ΠΡΙΝ ΚΕ ΠΟΣΕΣ ΤΟΡΑ

Πριν τις Οχτcβριανις επανάςταςις ι εργάτες δυλέβανε 11, 12, 14 όρες τιν ιμέρα ι δε χορικι ολάκερι μέρα απτα κςιμερόματα ος το ςκοτάδι.

Αδιο κερο για ανάπαπςι, για ιπνο, για διαςκέδαςι, δεν ίχανε. Ίςτερα απτιν επανάςταςι τα Σοβετ κιρίκςανε τιν οχτάορι κε κατόπι τιν εφτάορι εργαςία ςτα εργοςτάςια κε ςτις φάμπρικες.

Σίμερα κε ι εργάτες κε ι χορικι έχυνε ελέφτερο κερο για το θέατρο, να μάθυνε ςε βραδινα ςκολιά, κε να εργάζοντε λέφτερα.

ΠΡΟΦΙΛΑΚΣΙ ΤΥ ΚΟΠΥ ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΣΤΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

Ι Σοβετικι κιβέρνιςι έβγαλε νόμο πυ ιπεραςπίζι τον κόπο το μικρὸν πεδιον απο 12 χρονον ος 14 κι απο 14 ος 16 χρονον ςτον κερο τις εργαςίας ςτα κολχόζια. Ι μαθιτες απο 12—14 χρονον δυλέβυνε 2 όρες πραχτικι εργαςία ςτο κολχόζι. Απο 14—16 χρονο απο 2—3 όρες Τον κερο πυ κάνι μεγάλι ζέςτι δεν επιτρέπετε τα πεδια να δυλέπςυνε. Ι δυλια τον πεδιον πρέπι νάνε έφκολι, ανάλογι με τι δίναμι.

Όλα τα πεδια πυ θα δυλέπςυνε ςτο κολχόζι ςτις άγροτικες εργαςίες πρέπι να κςεταςτύνε απτο γιατρο. Τα πεδια έχυνε μια μέρα ανάπαπςι το πεντάμερο.

Ο ΚΟΠΟΣ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΣΤΑ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΑ ΚΡΑΤΙ

Στα καπιταλιςτικα κράτι ςτιν Ανκλία, Γαλία, Γερμανία κε Αμερίκι κε τα λιπα, για τιν προφίλακςι τις ιγίας τον πεδιον κε τον εργατον καθόλυ δε ςκεφτόνταν. Εκι ι μπυρζυάδες τα εκμεταλέβοντε μέςα ςτα

εργοςτάςια, ςτα μεταλία, ςτα ανθρακοριχία ςα δύλυς κε χαμάλιδες. Ακόμα κε 10 χρονον πεδια ανανκάζυντε να δυλέπςυνε ςτα χοράφια όλι τι μέρα. Στα νιςια τις Αμερικις πέρνυνε ςτι δυλια μέςα ςτα εργοςτάςια πεδια 4 χρονον, 6 χρονον κε τα βάλυνε να εργάζυντε. Ετςι ι καπιταλιςτες τιρανύνε τα μικρα, τα εκμεταλέβυντε κε τα βαςανίζυνε. Καμια φορα τα τέτια πεδια δε μπορύνε να γίνυντε ζοιρι κε ιγιινι άνθροπι.

Ι ΕΚΔΡΟΜΙ-ΜΑΣ ΣΤΙ ΔΙΙΚΙΣΙ ΤΥ ΚΟΛΧΟΖΙΥ

Αφυ κάναμε το πλάνο τις εκδρομίς-μας χοριςτίκαμε σε ομάδες κε αποφαςίςαμε ι μια ομάδα να πάι ςτι διίκιςι για να μάθι πόςι κολχοζίτες ίνε άροςτι, γιατί αρόςτιςαν, κε τι μέτρα πέρνι ι διίκιςι, για να τυς γιατρέπςι. 'Αλι ομάδα να πάι κε να κςετάςι τί λογίς ίνε ι κατάςταςι κε τα ςπίτια πυ ζύνε αφτι ι άροςτι κολχοζίτες, αν έχυνε ιγραςία, αν ίνε καθαρα, αν ανί-

γυν τα παράθιρα για να μπι μέσα καθαρος αέρας, αν τυς κςέτασε ο γιατρος ίτε όχι. Ι τρίτι ομάδα να πάι στιν αμπυλατόρια κε να μάθι πιες αρόστιες ίνε γενικα στο χοριο, αν ι αρόστιες ίνε κολιτικες, πόσι ιποφέρυν απο μαλιαρία, πόσι απο φτίσι, πόσι ίνε άροστι απο περιπνεμονία, απο τίφο, απο τράχομα, 6λογια, λιμικι κε σκαρλατίνα.

ΚΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΡΟΣΤΙΕΣ

Τιν άλι μέρα στο πρότο μάθιμα κάναμε κυβέντα, για τις κολιτικες αρόστιες.

Ι πρότι κε κιριότερι ετία γι' αφτες τις αρόστιες ίνε τα μικρόβια ί 6αχτιρίδια πυ φένυντε μονάχα με το μικροσκόπι.

Τέτιες αρόστιες ίνε ι κνεζμάρα, ι σκαρλατίνα, ι 6λογια, ι λιμικι, το τράχομα, ο κοκίτςος για τυς μικρυς, ι σίφιλι, ο τίφος, ι χολέρα, ι πανύκλα, ι φτίσι κε άλα για τυς μεγάλυς κε μικρυς.

Στον κερο πύνε τέτιες κολιτικες αρόστιες στο χοριό μας κςέρετε, τί πρέπι να κάνυμε για να τις αποφίγυμε;

1. Πρέπι να πένυμε βραζμένο νερο κε γάλα γιατι πολες αρόςτιες τις αγελάδας με το άβραςτο γάλα περνάνε ςτον άνθροπο.

2. Να πάμε ςτο γιατρο να τυ ζιτέςυμε καρπόλκα για τιν απολέμανςι τυ ςπιτιυ για να μι περάςι ι αρόςτια αποτον άροςτο ςτυς άλυς. Τα μικρόβια άλα περνυν με το νερο, άλα με τα φρύτα άλα με τα φαγιτα, με τις πςίρες μέςον τον ρύχον, μέςον τις πετςέτας, άλα αππες ακαθαρςίες κ.τ.λ.

3. Να ίμαςτε πάντα καθαρι.

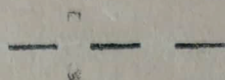
Ι ΙΚΟΝΕΣ ΚΕ ΤΟ ΚΥΤΑΛΙ ΤΥ ΠΑΠΑ ΜΕΤΑΔΙΝΥΝ ΤΙΣ ΑΡΟΣΤΙΕΣ

Χτες ο δάςκαλος άμα μπίκε ςτιν παράδοςι άρχιςε να μας πι για τι βλάβι πυ φέρνι ι θριςκία.

— Ι θριςκία, ίπε, ίνε όπλο τις μπυρζυαζίας. Μέςον τι θριςκίας ι μπυρζυαζία εκμεταλέβετε πιο λέφτερα τι φτοχολογια. Μέςον τι θριςκίας ι μπυρζυαζία καταδικάζι τι φτοχολογια ςτο ςκοτάδι κε ςτιν αμάθια. Κε ι θριςκία γίνετε ετία να βλάπςι τιν ιγία τυ ανθρόπυ.

Θιμάςτε πεδια, πος μερίκι άνθροπι έχυνε πλιγες, άλι διάφορες κολίτικες αρόςτιες. Πάνε ςτιν εκλιςία προςκινύνε τιν ικόνα, το εβαγκέλιο ίτε φιλυν ο ένας τον άλο κ' έτςι τα μικρόβια τυ αρόςτυ περνύνε ςτυς ιγιις.

Κατόπιν ο παπας με το κυτάλι-τυ τί κάνι; Μέταδίνι τὶς αρόςτιες, τι cίφιλι, τι cκαρλατίνα τι βλογια ςτυς άλυς πύνε καλα. Γιαφτο ι ςοβετικι κιβέρνιςι φροντίζι να μάθι τυς ανθρόπυς γράματα νάνε ςε θέςι να καταλαβένυνε τις ζιμίες τις θριςκίας κε να γλιτόςυν απ᾽ αφτι.

ΓΟΝΙΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΡΟΦΙΛΑΚΣΙ ΤΙΣ ΙΓΙΑΣ-ΜΑΣ

Στιν παράδοςί-μας οργανόςαμε γονία με πλακάτες κε άλα βιβλία για τιν προφίλακςι τις ιγίας.

Νά ι πλακάτες μας:

1. Το καθαρο νερο, ο καθαρος αέρας κε ο ίλιος ίνε ι καλίτερι φίλι-μας.

2, Πρέπι ςιχνα ν᾽ ανίγυμε τα παράθιρα για να έχυμε καθαρο αέρα.

3. Μι φοβάςτε το κρίο.

4. Πριχυ να φάτε, πλένετε τα χέρια-ςας. Μετα το φαγι πλένετε το ςτόμα κε τα δόντια-ςας.

5. Μι πίνετε κρίο νερο ίςτερα απο ζεςτο φαγι.

6. Μι βιάζεςτε ςαν τρότε κε μι παραγεμίζετε το ςτομάχι-ςας.

7. Αςπρίζετε ςιχνα με αζβέςτι τα δομάτια τυ ςπιτιύ-ςας.

8. Το ςόμα κε τα ρύχα-ςας πρέπι νάνε πάντοτε καθαρα.

9. Πλίςτε το πάτομα με μυςκεμένο πανι χορὶς να χίνετε νερο.

10. Μιν αφίνετε ολόγερα ςτο ςπίτι-ςας ακαθαρςίες ίτε ςτάςιμα νερα, γιατι αφτα ςας φέρνυν τις αρόςτιες.

11. Ι καθαριότιτα ίνε ιγία.

12. Κάνετε ςιχνα γιμναςτικι κε εκδρομες ςτον καθαρο αέρα.

ΤΙ ΙΝΕ ΠΙΟ ΣΠΥΔΕΟ—Ι ΘΕΡΜΟΤΙΤΑ ΙΤΕ Ο ΑΕΡΑΣ

Στο χοριο Γρέτςεςκοε το ςκολιο ίνε παλιο, ςτενάχορο, χαμιλο. Ενο τα πεδια ίνε πολα.

Το φτινόπορο, μόλις ίρθε ι νέα δαςκάλα, έκανε ςινέλεπςι με τυς μαθιτες.

— Το ςκολιό-μας ίνε μικρο, τυς ίπε, κε ςις ίςτε πολι. Θάνε δίςκολο να κάνυμε μάθιμα. Πολι λιγο φρέςκο αέρα έχι.

— Κε τί μ' αφτο, ίπαν τα πεδια. Μια κε θα μαζοχτι πολις κόζμος θάνε πιο ζεστο. Τόσο το καλίτερο.

Ι δασκάλα γέλασε.

—Αφτο θα το δύμε αργότερα, αν μονάχα ι θερμότιτα χριάζετε στον άνθροπο.

Μια μέρα ο Νίκος Πανύλις κατόρθοσε να γλιτόσι ένα ποντίκι απτα νίχια τις γάτας κε τόφερε μαζί-τυ στο σκολιο.

Σκεφτίκανε τα πεδια τι να το κάνυν. Στο τέλος ι Φρόσο απτιν τρίτι τάκσι δίχνοντας ένα γιάλινο δοχίο πάνο στο παράθιρο ίπε.

— Ας το βάλυμε εκι μέσα.

— Κι ας το σκεπάσυμε με σανιδάκι κε τύβλο απο πάνο για να μι φίγι, ίπε ο Στάβρος. Ετσι κε κάνανε. Μαζόχτικαν όλι γίρο κε κιτάζανε το ποντίκι πυ πιδύσε απτον ένα τίχο τυ δοχίυ στον άλο. Τα πεδια τυ ρίχνανε μισανίγοντας το σανιδάκι διάφορα φαγόσιμα: άλος πσομι, άλος τιρι, άλος πάχος.

Μα πολιν κερο δεν έτρεχε πάνο κάτο το ποντίκι. Στιν αρχί ισίχασε, σαν να κυράστικε. Κε τιν άλι μέρα το πρωι, σαν ίρθαν τα πεδια σκολιο, βλέπυν το ποντίκι πσόφισε. Αρχισαν να σιζιτύνε, γιατι πσόφισε. Κε φαγι τυ δίνανε με το παραπάνο, κε σε θερμο μέρος βρίσκονταν. Κε όμος δεν μπόρεσε να ζίσι.

Αρχισε ο καθένας να διιγέτε πος μέρεψε ποντίκια. Ο Θάνος διιγότανε, πος ίδε πολα άσπρα ποντίκια να ζύνε με τα χρόνια μέσα σε κλυβια.

— Πύ ζύσαν; ρότισε ξανα ι δασκάλα.

Σε κλυβια;

Κε κιτάζι χαμογελόντας.

Τα πεδια με μιας κατάλαβαν.

— Δεν κάναμε σοστα. Αν βάξαμε το ποντίκι σε κλυβι, δε θα πσοφύσε.

— Το δοχίο φτέι, φόνακσε ο Νάκις.

— Κε βέβεα το δοχίο φτέι—ίπαν όλα τα πεδια μαζι. — Πνίγικε μέσα στο δοχίο.

Ι δασκάλα κσετίλικσε μια φιμερίδα πυ κρατύσε κε λέι:

— Ακύστε ένα φρικιαστικο τιλεγάφιμα: Στιν Κίνα τα άσπρα στρατέματα κατέλαβαν τιν πόλι... Πίραν 146 εχμάλοτυς. Βάλανε τυς εχμάλοτυς σε μικρι κάμαρα, πυ ίχε μονάχα ένα παράθιρο. Το πρωι απτύς 146 εχμάλοτυς μίνανε ζοντανι μόνο 23 άνθροπι ι άλι πέθαναν.

— Πνΐγικαν κσεφόνισεν κσανα ο Νίκος.

— Κε μένα μύτιχε τέτιο πράμα, ίπε ι Κάτια. Πίγαμε μια φορα σε επίσκεπσι στι θια-Μαρίας. Ι κάμαρά-τις μικρι. Μαζόχτικαν ος 20 άνθροπι. Εγο καθόμυνα κάμποσο κερο κε σα να ζαλίστικα. Με βγάλανε όκσο στον καθαρο αέρα κε ίρθα στον εαφτό-μυ.

Αρχισαν τότε τα πεδια να διιγύντε τί σινέβικε παρόμιο με τον καθένα.

Στο τέλος ι δασκάλα τυς ρότισε.

— Οστε τι σιμπέρασμα βγάλατε για το σκολιό-μας πυ ίνε στιν όρα στενάχορο.

— Να χτιστι νέο εβρίχορο σκολιο ίπεν ο Δίμος.

— Κε ος τότε πος θα γίνι;

— Να αερίζυμε σιχνα τα δομάτια ίπε ι Σύλα. Κε μάλιστα να αναθέσυμε στιν ιγιονομικι Επιτροπι να επιβλέπσι όστε να εχτελεστι αφτι ι απόφασι.

ΕΡΟΤΙΣΕΣ

Κάντε ςιμπέραζμα· τί ακόμα χριάζετε τυ ανθρόπυ εκςον τι θερμότιτα κε το φαγι.

Κςέρετε τίποτα μιχανίματα, πυ βοιθυν να βρέςκετε ςτο ςπίτι φρέςκος αέρας;

Τί ςιμένι αεριζμος;

Πότε κε πός ίνε καλίτερο να αεριςτι το χτίριο,

Πός θα αερίζετε τιν κατικία κε το δομάτιό-ςας

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΕΚΠΛΙΡΟΣΙ

(*Πιράματα με τον αέρα*)

1.

Βάλτε ςε γιάλινο δοχίο κάπιο ζόο (ποντίκι, πυλι) κε δέςτε απο πάνο με χαρτι, έτςι πυ να μι περάςι αέρας.

Αμα το ζόο θα τρέχι απάνο κάτο, βγάλε τα χαρτια για να περάςι αέρας κε κιτάτε πος θα ιςιχάςι το ζόο.

2.

Ανάπςτε κερι κε ςκεπάςτε-το με γιάλινο δοχίο ίτε ποτίρι. Θα ανάβι το κερι για πολιν κερο;

3,

Ανὶκςτε τιν πὸρτα ς' ένα θερμο δομάτιο. Φέρετε αναμένο κερι κοντα ςτιν πόρτα κε βαςτάκςε-το ςτιν αρχι ςτο κάτο μέρος κε ιςτερὸτερα ςτο πὰνο μέρος. Κιτάτε ςε πια διέφθινςι πάι ι φλόγα ςτιν πρότι κε ςτι δὲφτερι περὶπτοςι. Μετρὶςτε τι θερμοκραςία τυ αέρα ςτο κάτο μέρος τις πόρτας κε ςτο πάνο. Τί αέρας μπένι ςτιν κάμαρα κε τι αέρας βγένι; Απο πύ μπένι ο κρίος αέρας κι απο πύ βγένι ο θερμος;

4

Μετρίςτε τι θερμοκραςὶα τυ αέρα ςτίν κὰμαρα κοντα ςτο πάτομα κε κοντα ςτο ταβάνι. Πύ πέρα βρίςκε κρίο αέρας; πὺ ζεςτος;

Απαντίςτε ςτις ερότιςες πρότα προφορικα. Ιςτερότερα γράπςτε μαζι τις απάντιςες:

α) Χριάζετε αέρας για τιν αναπνοι;

β) Χριάζετε αέρας για τι φοτια;

γ) Πύ βρίςκετε ο θερμος αέρας ςτιν κάμαρα;

δ) Πύ βρίςκετε ο κρίος αέρας ςτιν κάμαρα;

ε) Πός πρέπι νά αεριςτι ι κάμαρα;

ΑΣ ΕΧΤΕΛΕΣΥΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ΤΙΣ ΙΓΙΙΝΙΣ

ΤΟ ΔΕΡΜΑ-ΜΑΣ

Αν καλοκιτάκςυμε το δέρμα-μας, θα δύμε πος έχι πολες τρίπες (πόρυς). Απ' αφτες τις τρίπες βγένυν ίδροτας κε πάχος.

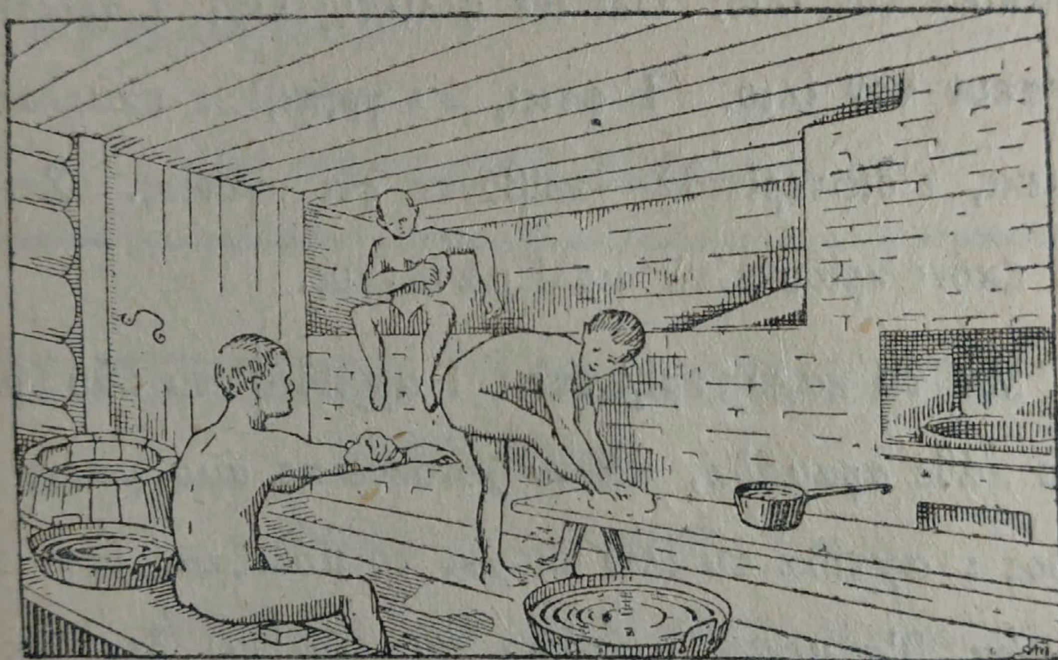
Αν αφτες ι τρίπες ςκεπαςτυν με ςκόνι, ίτε αν παςαλιφτυν με λάςπι ο ίδροτας κε το πάχος μνίςκυν μέςα ςτο ςόμα-μας. Κι όταν μνίςκυν ςτο ςόμα-μας, μας φαρμακόνυν, μας βλάφτυν, κε ίςτερα απο χρόνια μπορύνε να μας καταςτρέπςυν. Γι' αφτο πρέπι ςίχνανα πλένυμε το δέρμα-μας, για νάνε ι τρίπες ανιχτες πάντα. Ο ίδροτας ίνε πολι βλαβερος κε πρέπι να τυ δόςυμε πάντα δρόμο να βγι απτις τρίπες πύνε ςτο δέρμα-μας.

Το χλιαρο νερο πλένι καλα το πάχος κε τον ίδροτα. Γι' αφτο καλίτερο ίνε να πλιθύμε με χλιαρο νερο. Αν όμος δεν έχετε πάντα χλιαρο νερο, τότε πρέπι χορίς άλο να πλένεςτε κάθε μέρα με κρίο νερο κε ςαπύνι.

Στα πεδικα ςανατόρια ολάκερο χρόνο πλένυν τα πιο αδίνατα πεδιά με κρίο νερο. Μί φοβάςτε το κρίο νερο κε τότε καμια φορα δε θα κριολογίςετε.

'Οταν ο κερος ίνε θερμος πρέπι να ςινιθίςυμε ςτο κρίο νερο κε αργότερα να ίμαςτε ςινιθιζμένι κε να πλιθύμε κε το χιμόνα κάθε μέρα, όςο κρίο κι αν κάνι.

Πλιθίτε με κρίο νερο· μι φοβάςτε. Θα ίςτε τότε πιο ζοιρι κε πιο έφθιμι.

Λύζεςτε ςιχνα ςτο λυτρο;

Πλένετε κάθε μέρα με κρίο νερο το ςτίθος, το λεμο το πρόςοπο κε τ' αφτίας-ςας;

Πόςες φορες την ιμέρα πλένετε τα χέρια-ςας;

Πριν απο τί πλένεςτε, κε ίςτερα απο τί;

ΓΙΑ ΠΙΟΝΑ Ο ΙΛΙΟΣ ΙΝΕ ΟΧΤΡΟΣ

Το χιμόνα ο ίλιος φοτίζι λίγο, ζεςτένι άςκιμα.

Στις ιλιόλυςτες μέρες ι δρόμι ίνε γιομάτι κόζμο, τα πεδια πέζυν. Ακόμα κε τα ςπυργίτια νιόθυν τον εαφτό-τυς πιο καλα: πιδάνε, πετύνε, κελαιδυν. 'Ολι αγαπύνε τον ίλιο; 'Ολι ίνε φίλι-τυ; 'Οχι. Ι αρόςτιες δεν αγαπυν τον ίλιο. Ι φτίςι, ι γρίπι, ι ςκαρλατίνα, ι λιμικι, ι διφτερίτιδα—κρίβυντε ςτι γονίες. Στι ςκια, ςτι ςκόνι κρίβυνε τα μολέζματά-τυς.

Μα τυ κάκυ κρίβοντε. Ι αχτίδες τυ ίλιυ μπένυν απο κάθε αραμάδα, παντυ χόνοντε κε άμα μπένι ς'ένα μέρος ι αχτίδα τυ ίλιυ διόχνι το μόλιζμα, ίτε κε το ςκοτόνι. Τα μικρα μικρόβια πυ μολίνυν δεν μπορύνε να ζυν κάτο απτις αχτίδες τυ ίλιυ. 'Ολα αφτα τα μικρόβια βολέβυν ςε ςκοτινες γονίες, όπυ δεν τις βρίςκυν ι αχτίδες τυ ίλιυ. Οςο ςκοτινι ίνε ι κατικία, τόςο πιο πολα βλαβερα μικρόβια βρίςκυντε εκι.

Θέλετε νάςτε ιγιις; Μι εμποδίζετε τον ίλιο να πολεμίςι τα μολιζματικα μικρόβια· μιν εμποδίζετε τον ίλιο με περτέδες ςτα παράθιρα.

Ολάνιχτα τα παράθιρα! Κάτο ι μπερτέδες! Δρόμο ςτο φος!

Οπυ έχι ίλιο κε φος, εκι δεν έχι αρόςτιες!

Ο ΙΛΙΟΣ, Ο ΑΕΡΑΣ ΚΕ ΤΟ ΝΕΡΟ ΙΝΕ Ι ΚΑΛΙΤΕΡΙ ΦΙΛΙ-ΜΑΣ

Ο ίλιος μας δίνι ζέςτι
Ο ίλιος μας δίνι φος
Τυς πεδικυς χερετιζμύς-μας στον ίλιο

ΠΟΣ ΜΕΤΡΙΣΑΜΕ ΤΟ ΜΠΟΙ-ΜΑΣ ΚΕ ΠΟΣ ΖΙΓΙΣΤΙΚΑΜΕ

(Διίγιμα ενος κοριτςιυ)

Στο ςκολιό-μας δεν έχυμε τέτια ςιςκεβι πυ να μετράι το μπόι-μας. Νά λιπον τι κάναμε.

—Ένα κορίτςι ζίτιςε απτι μιτέρα-τις—κ' ι μιτέρα-τις ίνε ράφτρα—μια μακρυλι κορδέλα, με τιν οπία πέρνι το μέτρος ς' εκίνες πυ ράβι ρύχα. Ι ράφτρες ονομάζυν αφτιν τίν κορδέλα «ςαντίμετρο». Μα αφτι ι κορδέλα δεν έχι ένα μονάχα ςαντίμετρο, μα ολάκερο μέτρο κι ακόμα 50 ςαντίμετρα, το όλο 150 ςαντίμετρα.

Καρφόςαμε το ςαντίμετρο ςτον τίχο έτςι: ο αριθμος 1 ίταν κάτο ςτό πάτομα κε ο αριθμος 150 πάνο.

Ιςτερότερα έρχονταν ένα-ένα τα πεδια κε τα κορίτςια κε ςτέκονταν με τι ράχι ςτον τίχο κι ακομπύςαν το κεφάλι ςτο μέτρο. Ο ιγιονόμος έβαλε ιςια ςτο κεφάλι τυ καθενος ένα βιβλίο. Ο καθένας έβγενε απο κάτο απτο βιβλίο, κίταζε ςε τί αριθμο ίνε το βιβλίο κε έλεγε τυ άλυ ιγιονόμυ να ςιμιόςι. 'Ετςι όλι μετρίςαμε το μπόι-μας γρίγορα-γρίγορα.

Για να ζιγιςτύμε πίγαμε ςτο γιτονικο κοπερατίβο. Στίλαμε κι τιν ιγιονομικι επιτροπί-μας, πυ μίλιςε με το διεφθιντι. Στο διάλιμα πίγα ςτο κοπερατίβο, κε ο διεφθιντις μας ζίγιςε όλυς. Τόρα κςέρυμε το μπόι-μάς κε το ζίγι-μας κε μπορύμε να κάνυμε διαγράματα.

Μετρίςτε το μπόι-ςας κε ζιγιςτίτε όλι ςτιν τάκςι-ςας.

Σκιματίςτε διαγράματα για το μπόι κε για το ζίγι-ςας.

Παραβάλτε-τα με το περςινο μπόι κε με το περςινο ζίγι-ςας.

Λογαριάςτε πόςο περιςέπςατε ςε ζίγι κε πόςο περίςεπςε το μπόι-ςας.

Οπιος ζιγίςτικε κε μέτριςε το μπόι-τυ τιν άνικςι, ας πι πότε περίςεπςε πιο πολι—το χιμόνα ίτε το καλοκέρι.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΟΣΤΙΡΙ ΤΥ ΧΟΡΙΥ-ΜΑΣ

Στο κέντρο τυ χοριύ-μας βρίςκετε ένα μεγάλο χτίριο. Το αναγνοςτίρι τυ χοριύ-μας. Τ'αναγνοςτίρι ίνε το κέντρο όλις τις πολιτικο-μορφοτικις εργασίας πυ γίνετε ςτο χοριο

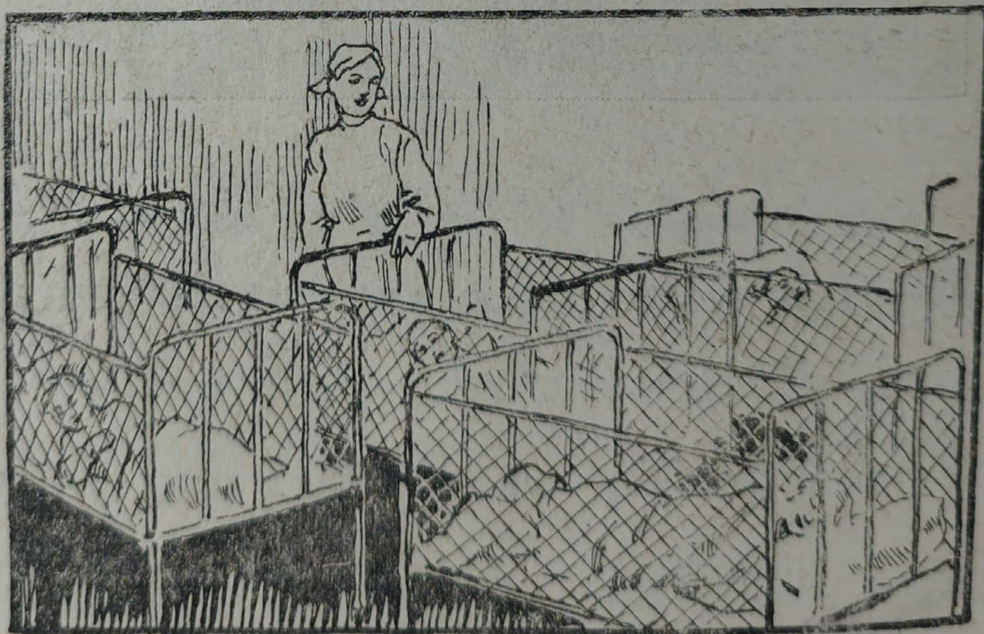
Αναγνοςτίριο

Κάθε μέρα ανάπαψις κε απτο βράδι μαζέβυντε ι κολχοζίτες κι άλι χορίκι ςτο αναγνοςτίρι κι ακύνε κάποτε τον αγρονόμο, κάποτε το γιατρο, κάποτε το δάςκαλο κε κάποτε τον πρόεδρο τυ κολχοζιυ κε τυ Σοβετ κε μαθένυνε πολα πράματα χρίςιμα ςτι ζοί-τυς. Διαβάζυνε βιβλία κ' εφιμερίδες. Στο αναγνοςτίρι οργανόθικαν κε εργάζυντε με πλάνο διάφορι όμιλι: αγροτικος όμιλος, όμιλος τον αθέον, πολιτικος όμιλος, πολε-

μικος όμιλος, όμιλος ανταποκριτον τις εφιμερίδας κ.τ.λ. Εδο έχυμε κε διάφορες γονιες: Γονία τυ Λένιν, γονια τυ Μοπρ, Οςο-αβιαχιμ κε γονια αγροτικι.

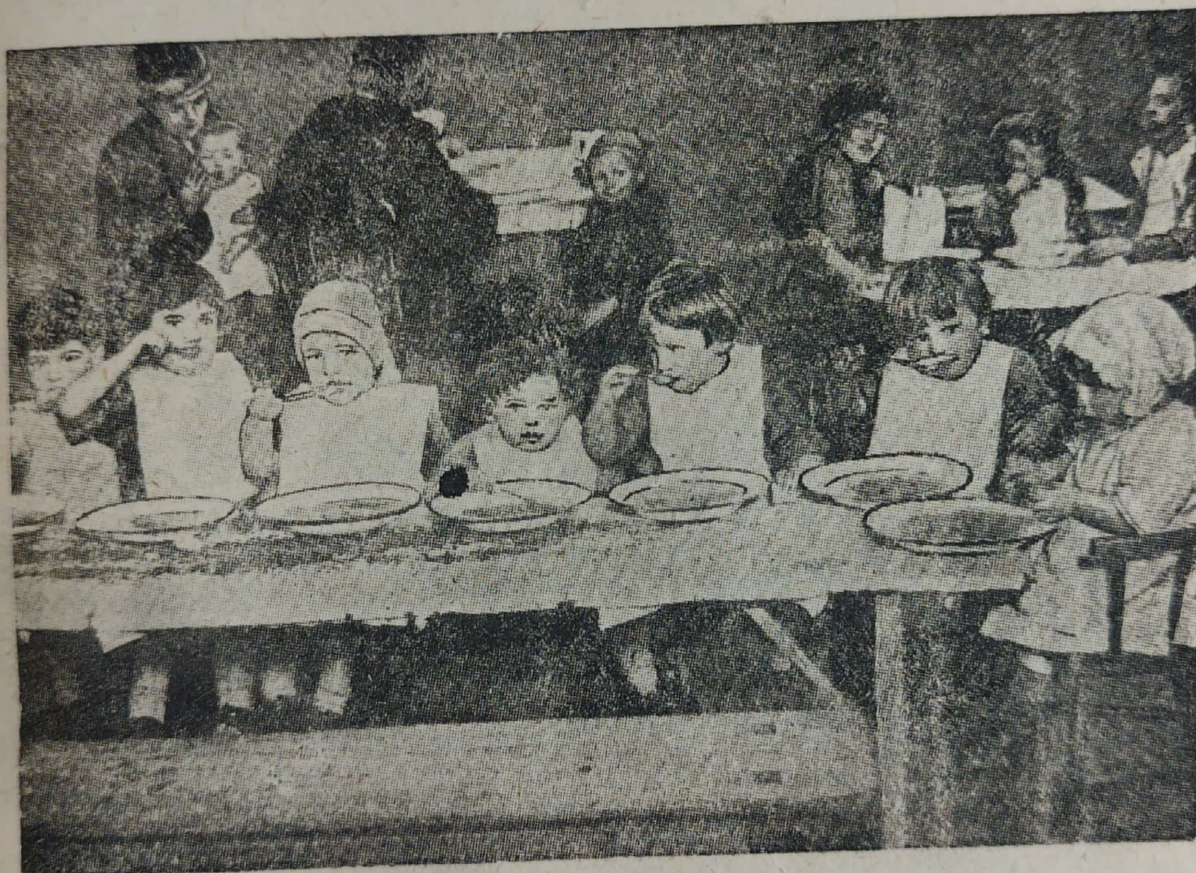
Σ' ένα άπτυς τίχυς τυ αναγνοςτιρίυ ςτέκετε το ράδιο πυ όταν μιλάί ακύνε όχι μονάχα κίνι πύνε μέςα, αλα κε ι όκςο. Καθαριότιτα μεγάλι ςτο αναγνοςτίρι κε ιςιχία. Απτο αναγνοςτίρι-μας μπορι να πάρι κανένας ότι πλιροφορίες θέλι. Τορα ςκεδον κανένας δεν πάι πια ςτιν εκλιςία, πυ ςκοτίζι τυς χορικυς όλι τρέχυν ςτο αναγνοςτίριο!

ΠΕΔΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ

Απτιν ιμέρα πυ οργανόθικε ςτο χοριό-μας κολχόζι οργανόθικαν κε πεδικα ςπίτια. Μια μέρα μας φόναξε ο οδιγος τον πιονέρον κε μας ίπε να μαζεφτύμε ςτο ςχολιο

Στι ςτίγμι μαζεφτίκαμε όλι. Κορίτςια μας ίπε, πιος απο ςας θέλι απο τόρα ταχτικα με τι ςιρα να κάνι επιςτασία κε να βοιθα στα πεδικά-μας ςπίτια; Όλι αποφαςίςανε με τι ςίρα να βγύνε ςτιν επιςτασία. Τιν άλι μέρα 3 κορίτςια: Εγο, ι Λίζα κε ι Μάρο πίγαμε εκι.

Εκι άμα μας ίδανε να πάμε, φόνακςαν με χαρα κε μας ίπαν. Πολι καλα κάνατε πυ ίρθατε να μας βοιθίςετε.

Εμις έχυμε ανάνκι γιατι τα πεδια ίνε πολα κ' εμις δεν προκάνυμε. Τόρα πέκςτε μ' αφτα εδό, όςπυ να κιμίζυμε εμις τα άλα.

Πολι καλα ίπαμε κι' αρχίςαμε να πέκςυμε μ'εκίνα. Ολόγιρά-μας ςτεκόντανε κοριτςάκια πυ βαςτύςανε κύκλες, μικρα βέτρα· τα πεδάκια βαςτύςανε αλογάκια, τόπια κε διάφορα άλα πεχνιδάκια.

'Ιρθε μια νιάνκα κε πίγαμε μέςα. Εκι τι να ιδις! Τέςαρες κάμαρες παςτρικες, παςτρικότατες, γιομάτες απο πεδικα κρεβάτια, με μικρα ςτρόματα, προςκέφαλα κε ςιντονάκια. Μεγάλι καθαριότιτα.

Ίκοςι πέντε κε παραπάνο μικρα κιμόντανε γλικα εκι πέρα! Το ςπίτι δροςερο με μεγάλα παράθιρα, με ςανιδένια πατόματα μπογιατιζμένα.

«Τι όμορφο ίνε δο πέρα» ίπα τις ςιντρόφιςές-μυ, «χίλιες φορες καλίτερα απτο ςπίτι».

Βγίκαμε όκςο κι αρχίςαμε πάλι να πέζυμε με τα μικρα. Μερικες απο μας κατόρθοςαν να προςελκίςυν τα μικρα κε να πέζυν μαζί-τυς. Άλες όμος δεν κςέρανε να φερθύνε με τα μικρα κ' εκίνα τυς απόφεβγαν. Ολες μας καταλάβαμε πος τα πεδια χριάζετε νάχυν διάφορα πεχνίδια κε πεδικα εργαλία. Μετ' ολίγον καθιςιχάςανε τα μικρα.

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΙΝΕ ΜΙΧΑΝΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΣΙΜΑ ΤΥ ΦΑΓΙΤΥ

Οταν οργανόσαμε στο σκολιό-μας γονία τυ Λένιν κε ζονιανι γονία όλα τα πεδια πίραν μέρος, ο καθένας όσο μπορύσε.

Μια μέρα ο γιατρος τυ σκολιυ, ι θια Σόνια ίπε:

— Τόρα ας οργανόσυμε „γονία τυ δοντιυ".

— Πός; Κε τί θα βάλυμε εκι μέσα; — παρακσενέφτικαν τα πεδια.

Ο πιο ζοιρος ο Τάκις, φόνακσε:

— Ας βάλυμε τι Νίνα Χοραφα. Αφτινις κάθε μέρα πονυν τα δόντια κε πάντα έχι δεμένο το σαγόνι-τις.

Ι Νίνα με το δεμένο μάγυλο θίμοσε κ' έφιγε απο κοντά-τυς.

Ι θια Σόνια γέλασε κε ίπε:

— Οχι· να μι βάλυμε τι Νίνα. Γιατι αφτι σα δι τιν έκθεσί-μας, αμέσος θα πάι να γιατρέπσι τα δόντια-τις.

Σε λίγο φτιάσανε τι γονία. Κάνανε κε γιαλένια βιτρίνα. Τα κορίτσια κόλισαν πάνο σε καρτόνια πίνακες με ζογραφισμένα δόντια τυ ανθρόπυ, πλακάτες, μάζοκσαν όμορφα βιβλία πυ γράφανε για τα δόντια. Μονάχα τι Νίνα δεν αφίνανε να πέρνι μέρος.

— Πάνε πρότα να βγάλις το δόντι-συ.

Στο άνιγμα τι γονίας τυ δοντιυ αποφάσισαν να βάλυν ένα δραματάκι για τα δόντια. Μα απο πύ να πάρυνε τέτιο δραματάκι;

Κσανα βγίκε στι μέσι ο Τάκις.

— Ελάτε ας πέκσυμε για τι Νίνα... Κ' ι Νίνα ας πέξι τον πρότο ρόλο. Κανένας δεν μπορι να κσεφονίζι κε να αναστενάζι καλίτερα απτι Νίνα στιν παράστασι.

Ι Νίνα θίμονε, φύςκονε ζάρονε τα μύντρα-τις αμτον πόνο..

Ο Τάκις όλο κε στριφογιρνύςε γίρο-τις κε τιν πίραζε:

— Ελα άβριο στιν παράςτασι κε θα ςε κάνο καλα...

Πάρα πολι όμορφα ίταν ςαν άνικςαμε τι γονία.

Ι θια Σόνια διιγύνταν στα πεδια, γιατι χριάζυντε τα δόνια για τιν ιγία, γιατί κε πός πονυν, πός πρέπι να τα περιπιιθύμε για να τα προφιλάκςυμε.

Ιςτερα άρχιςε ι παράςτασι. Βγίκε ο Τάκις ντιμένος όπος γιατρος με μια μεγάλι βύρτςια δοντιυ. Καθάριζε τα δόντια τις Ζόγιας, πυ ίταν φορεμένι λερα κε απάνκελε:

«Τί να ςε κάνο πυ δεν φροντίζις για το στόμα-συ;
Τί τάχα φιλάγις το ςάπιο δόντι-ςυ ςα θιςαβρο! Να κ' ι Νίνα ι Χοραφα. Κάθε μέρα το μάγυλό-τις δεμένο. Πονι ι καιμένι το δόντι-τις. Συφρόνι τα μύτρα-τις αναστενάζι κε όμος λιπάτε το άχριστο δόντι-τις. Κι αντι να το βγάλι, το φιλάγι, λες κε ίνε κάπιος θιςαβρος»,

Εδο βγίκε άκςαφνα στι ςκινι ι Νίνα κε φόνακςε.

— Πςέματα λες.. Πςέματα... Να κιτάτεμε, δεν ίμε άροστι... Κε το μάγυλό-μυ δεν ίνε δεμένο. Κι αν πονύςε χτες το δόντι-μυ, τόβγαλε ι θια Σόνια. Νά-το, κίτα-το, μέσα στο χαρτί ίνε τιλιγμένο. Νά-το, κάνε-το χάζι.

Ο Τάκις δεν το περίμενε. Ανικςε τα μάτια-τυ κοκίνιςε, ςα βραζμένος αστακος κε μυρμύριςε. Ας τόβγαζες νορίτερα,.. Τόρα μας χάλαςες όλι τιν παράςτασι.

Μα τα πεδια κςεκαρδίστικαν στα γέλια, κε ι παράςτασι γένικε πιο έφθιμι.

ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΔΙΟΡΘΟΘΙΚΕ

Το βράδι διιγιθίκαμε το λάθος-μας στι ςινεδρίαςι τον πιονέρον. Όλι κατάλαβαν πος τότε μονάχα θα μπορέςυμε να προςελκίςυμε τα μικρα στο μέρος-μας, αν θα βρίκυμε κατάλιλα πεχνίδια.

Σκεφτίκαμε όλι κε τιν άλι μέρα αποφαςίςαμε να κάνυμε τέτια πεχνίδια.

Εγο μπορο να κάνο φτιαράκι, ίπεν ο Πάνος, εγο κάνο αμακςάκια κ᾽ έτςι όλι πιαςτίκανε ςτι δυλια.

Πίραμε τα νέα πεχνίδια κε τιν άλι μέρα πίγαμε εκι. Τα πεδια πέζανε μέςα ςτον κίπο.

Σίμερα πια δεν μας απόφεβγαν. Τυς δόςαμε τα πεχνίδια κε πέζαμε μαζί-τυς. Μερικες απο μας κάνανε ςπιτάκια απο τύβλες κε τα πεδάκια μαζέφτικαν γίρο-τυς με χαρα.

Ιρθανε τόρα ι νιάνκες, κιτάκςανε πος τα μικρα με ιςιχία πέζυνε ολόγιρά-μας με τα νέα πεχνίδια κε ίπαν. Μπράβο-ςας! Βλέπετε; Τόρα ςας αγαπύνε μ᾽εφχαρίςτιςι θα πέζυνε μαζί-ςας.

ΤΟ ΒΑΛΤΟΝΕΡΟ

Πίγαμε μια μέρα με τον Κόςτα ςτο δάςο για να μαζέπςυμε κυκυβάκια. Οταν γιρνύςαμε, περάςαμε πλάι απο ένα βάλτο. Ο ίλιος κέι. Κυραςτίκαμε, καταςκοτοθίκαμε. Κοκινίςαμε ςαν τις παπαρύνες.

Μυ λέι ο Κόςτας:

— Στάςυ. 'Ελα να πιύμε λίγο νερο. 'Ιμε πεθαμένος απτι δίπςα...πός θέλο να πίνο...

Φτάςαμε ςτιν άκρι τυ βάλτυ. Πλαγιάςαμε πάνο ςτιν κιλιά-μας. Κι αρχίςαμε με τι φύχτα-μας να πίνομε. Το νερο ζεςτο, θολο. Κε κάτι μιρυδια έχι μέςα.

Μα εμις απτιν πολι ζέςτι δε δόςαμε προςοχι.

— Τί κάνετε πεδια; Χάςατε μίπος τα μιαλά-ςας; Μίπος γίνετε να πίνι κανις νερο απτο δάλτο! Θα ςας έρθι τέτιο κακο, πυ ΐςτερα θα βρο τον μπελά-μυ να ςας γιατρέπςο.

Κιτάζυμε, ο γιατρος τυ νοςοκομίυ-μας. Πίγενε ςτο νοςοκομίο κε μας ίδε.

Αφυ μας τάπςαλε καλα-καλα, έδγαλε απτιν τςέπιτυ ένα ποτιράκι, πίρε νερο απτο δάλτο κε μας λέι:

— Πάμε μαζί-μυ ςτο νοςοκομίο. Θα ςας δίκςο τί πίνετε.

Μας οδίγιςε ςένα δομάτιο, Εκι, πάνο ςένα τραπέζι ςτέκονταν ένας χάλκινος ςολίνας.

— Ίνε μίκροςκόπι, λέι ο γιατρὸς. Μ' αφτο μπορι κανις να βλέπι κε τα πιο μικρὰ πράματα.

Πίρε ένα γιαλι, όςο ίνε το κυτι τον ςπίρτον. Εχιςε πάνο μια ςταλαματια απτο βαλτόνερο κ'έβαλε το γιαλι κάτο απτο ςολίνα.

— Κιτάτε τι κατάπιατε μαζι με το βαλτόνερο.

Κίτακςα μέςο τυ ςολίνα. Κε τι δεν ίχε εκι μέςα. Φένονταν όχι μιά ςταλαματια, μα ολάκερι λίμνι. Κε μέςα εκι τρέχανε ένα ςορο πράματα.

— Κι όλα αφτα ίνε τόρα ςτο ςτομάχι-μας. Τί θα γίνυμε τόρα;

Ο γιατρος γελα.

— Ίχατε τίχι, λέι ο γιατρος, κε ςτα μέρι-μας εδο γίρο δεν έχι τόρα κιλιακο τίφο. Αν ίτανε όμος τίφος ίτε χολέρα ςτι γιτονιά-μας, ςίγυρα θα ςας ςτέλνανε ςτο νεκροταφίο.

ΤΟ ΙΟΔΙΟ ΣΚΟΤΟΝΙ ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ

Μια μέρα εκι πυ πέζαμε, ςτιν αβλι τυ ςκολιυ ι μαθιτες, ο Νίκος έκοπςε το δάχτιλό-τυ με το γιαλι. Τα πεδια άμα ίδαν το έμα φόναχςαν, κε τρέχςανε ςτι δαςκάλα.

Πρόφταςε εκι ι δαςκάλα, ίδε το χέρι τυ Νίκο ματομένο κι αρότιςε. Τι έπαθες Νίκο;

— Ίθελα να πέχςο με το γιαλι κε κατα λάθος έκοπςα το χέρι-μυ, ίπε κλέοντας ο Νίκος.

—Ιςίχαςε τον ίπε ι δαςκάλα, τόρα το γιατρέβυμε. Κι αμέςος άλιπςε με ιόδι τιν πλίγι κε τιν έδεςε με καθάρο πανι. Σε διο μέρες μέςα το χέρι τυ Νίκο γιατρέφτικε.

Στο μάθιμα ι δαςκάλα μας ίπε για τις πλιγες κε τα μικρόβια πυ πέφτυνε πάνο ςτις πλίγες κι' αρχίζι ι ςαπίλα.

Πολι φοβερο ίνε το μικρόβιο τις ανθρακιας κε τελεφτέα μας ίπεν ότι το μόνο γιατρικο πυ ςκοτόνι τα μικρόβια για τις πλιγες ίνε το ιόδιο κε ι καρπόλκα.

ΠΟΣ Ο ΓΙΑΝΙΣ ΑΡΟΣΤΙΣΕ ΑΠΟ ΚΝΕΖΜΑΡΑ

Ο Γιάνις πριν να πάι στο σκολιο, ίταν πολι λερο πεδι. Σπάνια έπλινε τα χέρια-τυ. Αρχιςαν να κνίθοντε τα δάχτιλά-τυ, ίστερα όλο το σόμα-τυ. Πιο πολι κνίθυνταν, όταν πλάγιαςε στο ζεστο στρόμα-τυ.

Σε λίγο φάνικαν στα δάχτιλά-τυ μικρα σπιρια. Ολο αφτο γένικε επιδι μπίκε κάτο στο δέρμα-τυ τίζα τις κνεζμάρας, πάραπολι μικρι όπος ένα κομάτι άμος. Κάτο στο δέρμα απτιν μια τίζα γένικαν κι άλες. Κι' αφτες προχόριςαν ςόλο-τυ το δέρμα. Κε γι αφτο κνίθυνταν.

Αφτι ι τίζα έπεςε στο δέρμα τυ Γιάνι, όταν χερετύςε ένα φίλο-τυ άροστο απο κνεζμάρα κε τυ έπιαςε το χέρι-τυ. Ο Γιάνις δεν ίκςερε πος δε γίνετε να πιάνι το χέρι τυ καθενος.

— Εχις κνεζμάρα, τυ ίπε ο γιατρος. Νά αλιφι. Αλιπςε μ' αφτίνα το δέρμα-ςυ. Αφτι ι αλιφι ςκοτόνι τα μικρόβια τις κνεζμάρας. Αλόμος, Γιάνι, πρέπι να πλένις ςιχνα τα χέρια-ςυ: όςο πιο καθαρος ίνε ο άνθροπος, τόςο πιο γρίγορα γιατρέβετε.

Ο ΒΛΑΒΕΡΟΣ ΜΙΣΣΚΑΣ

Ι.

Ο Πάνος ίτανε τριον χρονον, όταν τυ αγόραςε ι μαμά-τυ ένα κατιφεδένιο Μίςςκα (αρκύδα). Στιν αρχι ο Πάνος καθος φοβόντανε το Μίςςκα, βλέποντας το μεγάλο κεφάλι-τυ κε το σόμα-τυ δίχος υρα. Γρίγορα όμος το ςινίθιςε κε τον αγαπύςε πιο πολι απόλα τα πεχνίδια-τυ.

Τον αγαπύςε πολι γιατι δεν ίτανε καπριτςάρις όπος τα άλα πεχνίδια-τυ. Νά, έκςαφνα, ι ατμομιχανι δεν έτρεχε όλο τον κερο κι άμα τιν πὶρακςε λίγο χάλαςε. Ίτε το τόπι, άμα χτίπιςε ς' ένα καρφι, τριπίθικε κε δεν πιδύςε πια.

Ο Μίςςκας τα ιπόφερνε όλα ιπομονικα: Κι όταν τον κάθιςε ςτο αεροπλάνο κε τον έριχνε απο πςιλα· κι όταν τυ έκοβε τα μαλια ςτι ράχι-τυ· κι όταν τυ ανάνκαζε να παλέπςι με το φλανελένιο λαγυδάκι.

Στα χέρια τυ Πάνο ο Μίςςκας κςεθόριςε, έχαςε κε το ένα τ' αφτί-τυ, μα πάλι ο Πάνος τον αγαπύςε πολι κε τον ίχε αχόριςτο φίλο.

II

Μια μέρα ο Πάνος άςςαφνα κςέςπαςε ςτα κλάματα, πέτακςε το Μίςςκα κε έτρεκςε ςτι μαμά-τυ. Παραπονύντανε πος τυ πονύςε το κεφάλι κι ο λεμος. Εκοκίνιςε πολι κε με μιας αδινάτιςε.

Ι μιτέρα-τυ φόνακςε αμέςος γιατρο.

Ο γιατρος ίρθε, κίτακςε τον Πάνο, κύνιςε το κεφάλι-τυ κε ίπε, πος ο Πάνος έχι ςκαρλατίνα.

Ο Πάνος βαςτύςε τον εαφτό-τυ παλικαρίςια· άνιγε πλατια το ςτόμα-τυ, όταν ο γιατρος κιταξε το λάρινκά-τυ, κε ιποςκέθικε να πίνι όλα τα γιατρικα.

— Φέρτε-μυ μονάχα το Μίςςκα. Θα ίμαςτε άροςτι μαζι με το Μίςςκα.

Κάτςανε το Μίςςα ςτο κρεβάτι τυ Πάνυ. Αλ' όμος ο Πάνος γρίγορα κςέχαςε το Μίςςκα. Πρότο βράδι ι ζέςτι-τυ ίτανε τόςο μεγάλι, πυ ο Πάνος δεν αναγνόριζε τι μιτέρα-τυ κε παραμιλύςε. Ολάκερι βδομάδα ιπόφερνε ο Πάνος· ιςτερότερα άρχιςε να καλιτερέβι.

Ι πρότι-τυ ερότισι ίταν:

— Πύ ίνε ο Μίςςκας;

Ο πιστος φίλος-τυ κάθυνταν πλάι-τυ, ςτο κρεβάτι. Ο Πάνος τον πίρε μαζί-τυ κε δεν τον αποχορίζονταν πια, γιατι ο γιατρος τον απαγόρεψε να περπατι τον έδοςε άδια να κάθετε μονάχα ςτο κρεβάτι κε να πέζι.

Ολο τον κερο περιπιύνταν τον Πάνο ι θια-Ελπίδα πυ ίρθε αππο χοριο· ι μιτέρα-τυ πίγενε ςτι δυλια. Ο Πάνος όλο παρακαλύςε τι θια-Ελπιδα να τυ μιλίςι για το κορίτςι-τις, τιν Κάτια, πυ έπεζε το καλοκέρι μαζι-τις ςτο χοριο.

III

Πέρασαν πάνο-κάτο διο μινες. Ιρθε κςανα ο γιατρος ςινχάρικε τον Πάνο πυ γένικε καλα κε ίπε θα ςτίλι να κάνυν απολίμανςι (τεζινφέκςια). Το βράδι ιρθε ένας άνθροπος, φορεμένος χαλάτι κε ίπε να πάνε όλι ςτο μαγεριο. Κε άμα ίδε το Μίςςκα, ίπε.

— Αφτόνα καλίτερα να τον κάψετε. Ινε χνυδάτος κε δίςκολα γίνετε απολίμανςι.

Ο Πάνος κςέςπασε ςτα κλάματα:

— Μιν τον κέτε, μπάρμπα. Δόςτε-μυ τον.

Μα ι θια Ελπίδα τον καθιςίχασε λίγο κε τον πίρε ςτο μαγεριο. Ο Πάνος έκλαψε λίγο κι αποκιμίθικε.

Ο άνθροπος με το χαλάτι κόλιςε με χαρτι όλες τις αραμάδες τις πόρτες κε τα παράθιρα· ίςτερα ράντιςε όλο το δομάτιο κε τα πράματα βλέπι κςανα ο Μίςςκας εκι κίτε. Φόνακςε τι θια Ελπίδα αππο μαγεριο κε τις λέι:

— Εκίνο πυ ςας λέγο εγο να το κάψετε.

Πίρε ι θια-Ελπίδα το Μίςςκα κε ςκέφτικε:

— Ολο κε κάτι νέα πράματα βγάζυν απτο νύ-τυς αφτι άνθροπι τις πολιτίας. Νά κάπςο, λέγι, τέτιο πεχνίδι. Κανένα μόλιζμα δεν ιπάρχι κε τιν αρόςτια τι ςτέλνι ο θεος. Καλίτερα να φέρο το Μίςςκα ςτο χοριο κε να τυ δόςο τις Κάτιας.

Ετςι κ' έκανε· έκριπςε το Μίςςκα ςτιν καρζίνα-τις.

Σε λίγο ο Πάνος έγιανε όλος διόλυ κε κςέχαςε. Έφιγε κε ι θια Ελπίδα ςτο χορι-ότις.

IV

Ι Κάτια περίμενε τι μιτέρα-τις.

Μόλις τιν ίδε, ρίχτικε ςτο λεμό-τις.

— Τί μύφερες απτιν πολιτία, μαμα;

— Θα φοβιθις, κορίτςι-μυ; Κίτα, τι φοβερο θεριο! Να κε καρίδια κε γλικίζματα ςυ τάςτιλε ο Πάνος. Ιδε ι Κατια το Μίςςκα, γελα, χέρετε ύτε γιρίζι να δι τα καρίδια κε τα γλικίζματα

— Πολι αςτίος ίνε. Το φοβάμε έλεγε, γελόντας ι Κάτια. Ι Κάτια τίλικςε το Μίςςκα ςένα πανι, τον βαςτὺςε ςτιν ανκαλιά-τις όπος μικρο μορο το νανύριζε κ' ίςτερα άρχιςε να πιδα κε να χορέβι με το Μίςςκα. Ολάκερες μέρες έπεζε με το νέο πεχνίδι-τις δεν τις έκανε όρεκςι να βγι ςτο δρόμο, να πέξι με τις φιλινάδες-τις. Μα ένα προι ι Κάτια άρχιςε να παραπονιέτε ότι πονα ο λεμός-τις. Πονύςε κε το κεφάλι-τις. Ι μιτέρα-τις άρχιςε να τις βάζι ζεςτα πανια ςτο λεμο· προςκάλεςε μια ξναχάρκα να τι γιατρέπςι απτο „κακο μάτι“ κι απτο „κςίπαζμα“ πίγενε ςτιν εκλιςια κε άναβε κερια. Μα ι Κάτια όλο κε χιροτέρεβε. Στιν αρχι τις έκανε μεγάλι ζέςτι· το βράδι άρχιςε να παραμιλι κ' ιςτερότερα δε μπορύςε να πάρι αναπνοι —πνιγόνταν.

Το προι τιν άλι μέρα ι Κάτια πέθανε.

Γιατί πέθανε ι Κάτια.

Πός να πολεμίςυμε τις κολιτικες αρόςτιες;

ΖΕΣΤΟ ΠΡΟΓΕΜΑ ΣΤΟ ΣΚΟΛΙΟ

Ο Σοβετικός-μας Σίδεζμος για να καλιτερέπςι τι ζοι το φτοχον μάθιτον τυ ςκολιυ όςτε να μπορύνε πιο ιγιινα κε ζοιρα να μάθυνε γράματα κε να μι μένυνε πίςο απτα μαθίματα αποφάςιςε ςόλα τα ςκολια να οργανοθΐ το ζεςτο λεγόμενο πρόγεμα. Σ' αφτο βοιθάι πρότα-πρότα το κολχόζι με τρόφιμα κ' έπιπλα, κατόπι όλι ι γονίι με γάλα, αβγα κε τιρι. Το πρόγεμα αφτο δίνετε ςτα φτοχα πεδια δορεανι ςτο δέφτερο διάλιμα πυ πρέπι να βαςτα ος 25 λεφτα.

Κάθε μέρα δίνυνε απο ένα-διο ποτίρια τςάι — ίτε γάλα με πςομι, κάποτε τςάι με πςομι κε τιρι ίτε αβγα

'Ενα μεγάλο καζάνι κε τςαγερο μας έδοςε το κολχόζι-μας «Κόκινι Σίμέα». Κάθε μαθιτις πρέπι νάχι τιν πετςέ-τατυ κ' ίνε ιποχρεομένος να πλιθι προτυ να κάθετε ςτο τραπέζι. Πρότι φορα νίπςιμο κε ίςτερα φαγι.

ΕΡΟΤΙΣΕΣ

Εχετε διοργανόσι στο ςκολιό-ςας ζεστο πρόγεμα;

Κςιγίςτε στυς γονιύς-ςας το ςκοπο τυ ζεςτυ προγέματος.

Προςκαλέςτε το γιατρο ςτι γενικι ςινεδρίαςι το γονιόν-ςας να τυς κςιγίςι το ςκοπο κε τι ςιμαςία τυ ζεςτυ προγέματος.

ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΘΙΣΙ

Σένα ςκολιο έτιχε τέτιο πράμα .Ιρθε ο Αλκις στο ςκολιο. Κάθετε χλομος, τα μάτια-τυ θολα, δεν ακύι καλα τί λένε ςτιν παράδοςι.

Ι δαςκάλα τυ ροτα.

— Τί έπαθες 'Αλκι; Μίπος ίςε άροςτος;

Ο 'Αλκις δε μιλα. 'Αρχιςαν να τυ ροτύνε απόλες τις μεριες. Νά τί μας ίπε ο 'Αλκις:

— Ο πατέρας-μυ ςιχνα μεθα. 'Αμα πέρνι το μιςτό-τυ, τα μιςα χρίματα τα πίνι. Νά κε χτες ίρθε ςπίτι κ' έφερε μαζί-τυ ένα μπυκάλι βότκα.

'Εχιςε για τον εαφτό-τυ, ίπιε· ίςτερα έχιςε λίγο ς'ένα πιατάκι κε μυ το δίνι: «Πίνε». Ι μαμα δε με αφίνι να πίνο, μα ο πατέρας βρίζι: «Πίνε—λέι—

όταν ο πατέρα-συ προςτάζι». Ανανκάςτικα να πιο. Ο πατέρας γέλαςε κε λέι: «Μπράβο, πίνε ακομι».

'Ιπια ακόμι.

Ιςτερότερα όμος ένιοςα άςκιμα τον εαφτό-μυ. Αρχιςα να κάνο εμετο. Το κεφάλι-μυ γιρνύςε. 'Επεςα ςτο ςτρόμα κε δε θιμίθικα πια, τι γένικε αργότερα.

Τα πεδια ανιςίχιςαν.

Τί να κάνυν με τον Αλκι; Ο Αλκις κ' έτςι ίνε αδίνατος, χλομος, άςκιμα τρέφετε κι άςκιμα μαθένι. Κε ςα να μι φτάνυν αφτα, τον ποτίζι κε βότκα ο πατέρας-τυ

Πολι κερο ςκέφτονταν τα πεδια, τί να κάνυν. Ο ιγιονομικος πιρίνας αποφάςιςε να γράπςι γράμα ςτον πατέρα τυ Αλκι.

Νά τί γράπςανε·

«ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΥ ΑΛΚΙ

Ο ιγιονομικος πιρίνας-μας ςας παρακαλι να μι ποτίζετε βότκα τον Αλκι. Ι βότκα βλάφτι πολι. Ο γιατρος μας εκςίγιςε, πος ι βότκα ίνε φαρμάκι. Μας φαρμακόνι. Κανένας απο μας δεν πίνι. Σίμερα πονύςε το κεφάλι τυ Αλκι κε δεν μπορύςε να κάνι μάθιμα.

Το καλίτερο, πυ θα κάνετε, ίνε να τυ δόςετε να φάγι καλίτερα, γιατι ςιχνα έρχετε ςτο ςκολιο πιναςμένος.

Στίλτε-μας απάντιςι».

Κάτο απτο γράμα ιπογράπςανε 12 μαθιτες.

Ο πατέρας τυ Αλκι δεν έςτιλε απάντιςι.

Αλόμος ίςτερα ἀπο λίγο κερο ο ιγιονομικος πιρίνας έγραπςε ςτο ιμερολόγιό-τυ.

«Σίμερα ροτίςαμε τον Αλκι αν ο πατέρας-τυ ίρθε μεθιζμένος ςτο ςπίτι. Ο Αλκις ίπε.

— Οχι, τόρα με ντρέπεςε. Φοβάτε μίπος τυ ςτέλνετε κςανα γράμα».

Μάθετε πόςα μπυκάλια γάλα μπορὺνε να' αγοραςτὺνε αντι ένα μπυκάλι βὸτκα. Σκιματίςτε καρτόγραμα.

Πιὰ βλάβι φέρνι ο μεθιζμένος ςτον εαφτό-τυ κε ςτυς άλυς;

Μπορύμε να φτιὰςυμε τι νέα ζοι αν δεν βγάλυμε απτι μέςι το μεθ'ςι;

Ζιτ'ςτε απτο γιατρο τυ ςκολιυ να ςας κάνι έκθεςι: „Τ' βλάβι φέρνι κ'νος πυ φυμάρι ςτον εαφτό-τυ κε ςτυς άλυς".

Κὰνετε ςικίματα κε πλακὰτες για τι βλὰβι τυ τςιγάρυ.

Γράπςτε ςτιν εφιμερίδα τυ τίχυ για τι βλὰβι τυ τςιγὰρυ.

Τί θα κάνετε ακόμα για να πολεμίςετε το φυμὰριζμα;

Ι ΓΙΜΝΑΣΤΙΚΙ

Κάθε μαθιτις άμα το πρωι σικόνετε απτο κρεβάτι πρέπι να νίβετε κε ν' αρχίσι τι γιμναστικι ος 10 λεφτα.

Ι γιμνάστικι διναμόνι τα νέβρα κε κάνι τα πεδια νάνε πάντα ζοιρα κε έκσιπνα.

Άμα το κορμὶ τυ ανθρόπυ ίνε ζοιρο κε ο νύς-τυ θάνε ζοιρος.

ΠΙΑ ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΝΙ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΓΙΑ ΤΙ ΣΚΑΡΛΑΤΙΝΑ ΚΕ ΤΙ ΒΛΟΓΙΑ

Τόρα το χινόπορο άμα αρχίσυνε τα μαθίματα έρχετε ο γιατρος κε μας εμβολιάζι πρότι φορα για τι σκαρλατίνα κε μετα κάμποσο κερο για τι βλογια. Οπιος μαθιτις, όπιο πεδί εμβολιάζετε δεν έχι ανάνκι απο αφτες τις αρόστιες.

Εμις τόρα πυ κσέρυμε απο πύ γίνυντε ι αρόστιες κε τι μέτρα πρέπι να πάρυμε, πρέπι ι ίδιι να τον προσκαλέσυμε να μας κιτάκσι κε να εμβολιάζι κ' εμας κε τα άλα πεδιά-μας.

Ο ΤΙΦΛΟΣ ΚΕ ΤΟ ΓΑΛΑ

Ενας απο γενετις τιφλος ρότισε άλον πυ βλέπι:

— Τί χρόμα έχι το γάλα;

Κε κίνος τυ απάντιςε.

— Το χρόμα τυ γαλάτυ ίνε τέτιο, όπος το χαρτι ίνε άςπρο.

Ο τιφλος ρότιςε.

— Μίπος αφτο το χρόμα τρίζι κάτο απτα χέρια όπος το χαρτι;

Ο άλος τυ απάντιςε:

— Οχι ίνε άςπρο, όπος κε το άλεβρο ίνε άςπρο.

Ο τιφλος ρότιςε.

— Μίπος ίνε τέτιο μαλακο όπος το άλεβρο.

Ο άλος τυ απάντίςε.

— Οχι, ίνε άςπρο όπος το άςπρο το λαγυδάκι.

Ο τιφλος ρότιςε.

— Μίπος ίνε μαλιαρο όπος το λαγο;

Ο άλος τυ απάντιςε.

— Οχι, το άςπρο χρόμα ίνε τέτιο όπος το χιόνι.

Ο τιφλος ρότιςε.

— Μίπος ίνε κρίο, όπος το χιόνι;

Κε όςες απάντιςες κι αν τυ έδινε ο άλος, ο τιφλος δε μπορύςε να καταλάβι τί ίδος ίνε το άςπρο χρόμα τυ γαλάτυ.

Γιατί ο τιφλος δε μπορύσε να καταλάβι τον άλον πυ βλέπι;

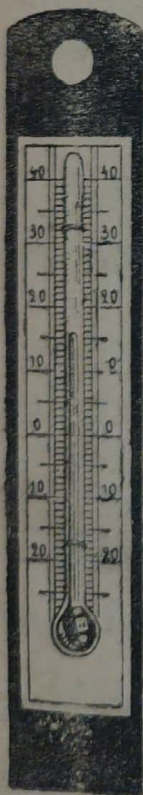
Πός καταλάβενε ο τιφλος ότι το χιόνι ίνε κρίο, ο λαγος μαλιαρος, το άλεβρο μαλακο, το χαρτι τρίζι;

Με τί βλέπυμε; με τί ακύμε; Με τί μιριζόμαστε; Με τί πιάχνυμε; Με τί καταλαβένυμε τι γέφσι;

ΤΑ ΜΑΤΙΑ, Τ' ΑΦΤΙΑ Ι ΜΙΤΙ, ΤΑ ΔΑΧΤΙΛΑ ΚΕ Ι ΓΛΟΣΑ ΙΝΕ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΝ ΕΣΤΙΣΕΟΝ-ΜΑΣ

ΤΟ ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΟ

Κοντα στο παράθιρο τις παράδοσις ίνε κρεμαζμένο το θερμόμετρο.

Το θερμόμετρο ίνε ένας γιαλένιος ςολίνας πυ έχι μέσα ιδράργιρο κε δίχνι τι θερμοκρασία τυ αέρα. Ο ςολίνας αφτος ίνε καρφομένος πάνο ςένα μακρυλο ςανιδάκι πυ απτις διο μεριες έχι αριθμυς.

Θερμόμετρο έχι κι ο γιατρος με το οπίο μετράι τι θερμοκρασία τυ άροστο. Ι ταχτικι θερμοκρασία τυ ανθρόπυ ίνε 37 βαθμι. Απο κι κε παραπάνο φανερόνι ζέστι κι αρόστια παρακάτο δε λιγεμία κι αρόστια πάλι.

Ι δασκάλα μας έμαθε το πός πρέπι να μεταχιριζόμαστε το θερμόμετρο κε πος να σιμιόνυμε κάθε μέρα τι θερμοκρασία τυ αέρα.

ΜΕΡΟΣ V.

ΙΜΕΡΕΣ ΤΥ ΟΧΤΟΒΡΙ

25 ΤΥ ΟΧΤΟΒΡΙ 1917

(7 Νοέμβρι με το νέο)

Τι μέρα αφτι ι μπολςεβίκι νκρεμίςανε τιν εκςυςί τον μπυρζυάδον. Αφέρεςαν τα πλύτι τον πλυςίον. Παρέδοςαν τι γι ςτυς χορικυς, τι φάμπρικες ςτυς εργάτες.

Αφτί τι μέρα τιν ονομάζυμε μεγάλι γιορτι τις Οχτοβριανις Επανάςταςις.

Αφτι ίνε ι μεγαλίτερι γιορτ τον εργαζομένον.

Τιν ιμέρα αφτι ςχιματίςτιχε ι Σοβετίκι εκςυςία.

Αφτα όλα γίνανε κάτο απο τιν καθοδίγιςι τον μπολςεβίκον.

Ο Λένιν ίταν ο μεγαλίτερος καθοδιγιτις τις επανάςταςις, ο άρχιγος τον εργαζομένο όλυ τυ κόζμυ.

Δόκςα ςτον Οχτόβρι!

ΟΧΤΟΒΡΙΣ

Τέςαρα-πέντε χρονον ιταν ο Πέτρος.

Μικρος δεν ιταν: έπρεπε να καταλάβι όλα κε τα καταλάβενε.

Ι μιτέρα-τυ στο δρόμο δεν τυ άφινε. Τυ λέγι. — Ο χιμόνας θαρθι γρίγορα, τα παπύτςια-ςυ έχυν τρίπες. Θα κριόςις πεδί-μυ.

Όκςο καλοκέρι δεν ινε. Ίρθε πια ο Οχτόβρις. Τρις μέρες κατα ςιρα ο Πέτρος κάθιτε ςπίτι. Ι ςτενοχόρια νίκιςε.

Ζύςαν ςτο ιπόγιο. Απτο παράθιρό-τυς φένυντε τα πόδια τον ανθρόπον, τα ςκιλια, ι γάτες, κε ένας φοτινος κίκλος πάνο ςτι γι απτο φανάρι τυ δρόμυ.

Το φανάρι δεν άναβε τρις μέρες κι απ᾽ αντίκρι το εργοςτάςιο ιταν βιθιςμένο ςτο ςκοτάδι.

Ο μπαμπας τυ Πέτρυ διο νίχτες δε κιμίθικε ςτο ςπίτι.

Ι μαμά-τυ όλο κλέι κι όλο βγένι ανίςιχα όκςο, μα ςτον Πέτρο-δεν επέτρεπε να βγι απτο ςπίτι.

Ο χαραχτίρας τυ Πέτρυ ιταν ςταθερος κε μόλα τάφτα δεν βάςτακςε, κι άρχιςε να κλέι.

Ι μαμά-τυ τον πλιςίαςε, δεν τον έδιρε τον έβαλε ςτα γόνατά τις, κε ι ίδια έκλεγε χιρότερα απτον Πέτρο.

— Ορφανι μίναμε, λέγι αφτι ςτον Πέτρο. Όλι πίγανε ςτον πόλεμο. Τι θα γινόμαςτε;

Κε νά τι ςτιγμι αφτι — μπαχ-μπαχ τυφεκιες. Τρόμακςαν τα παράθιρα. Χίθικε ι αςβέςτι απτυς τίχυς.

Ο Πέτρος έπαψε να κλέι. Κομάτι αγριέφτικε κε ίθελε να μάθι το τί γίνετε όκςο.

— Μιτέρα, τις λέγ', μίπος βρόντιςε όκςο; Ι μαμά-τυ τον ςφίνκι στιν ανκαλιά-τις κε λέγι ςιγα-ςιγα.

— Σόπα, πεδί-μυ, ςόπα, όκςο γίνετε πόλεμος, δεν βροντάι κι ο μπαμπά-ςυ όκςο πολεμάι.

— Με πιόνα γίνετε ο πόλεμος, μαμα, με πιόνα θα χτιπίθι ο πατέρας-μυ.

Κε ι μαμά-τυ τυ λέγι πιο ςιγα.

Ιμέρες τυ Οχτόβρι ςτο Λενινγρατ

— Σόπα, πεδί-μυ, ςόπα με τυς μπυρζυάδες κε τυς ακςιοματικυς.

Πολιν κερο ο Πέτρος κε ι μαμά-τυ καθίςανε ανκαλιαςμένι.

Στο δρόμο όλο κε περιςότερο βροντύςαν ι τυφεκιες

Ο Πέτρος κιμίθικε μέςα ςτις ανκαλιες τις μαμάς-τυ.

Ιςτερα απο κάμποςο κερο ανίγετε ι πόρτα κε φάνικε ο μπαμπάς-τυ Τον βαςτύςαν κάτο απτα χέρια, ο μπαρμπα-Γιάνις ο ςιδερας κε ένας άλος άγνοςτος.

— Πάρε λέγι ο μπαρμπα-Γιάνις στι μαμά-τυ τον ικοκΐρι-ςυ λαφρα πλιγόθικε.

Βάλανε ταν πατέρα τυ Πέτρυ ςιο κρεβάτι κε φίγανε.

Κςαπλομένος ςτο κρεβάτι ο μπαμπάς-τυ βαρια αναςτέναξε. Ιταν όλος μάβρος, τα χίλι-τυ ίταν άςπρα ςαν το χιόνι. Ι μιτέρα-τυ ανιςιχύςε. Το πυκάμιςο τυ μπαμπά-τυ ίταν ςκιζμένο κε ματομένο.

Στο ςπίτι τυ Πέτρυ μαζόχτικαν πολες γινέκες απτι γιτονια κε κλέγανε.

Για μια ςτιγμι άνικςε ο μπαμπας τα μάτια-τυ.Κίτακςε πολιν κερο τον Πέτρο. Ιθελε να χαμογελάςι να μιλίςι: γίριςε τα μάτια-τυ κε πραςίνιςε όλος.

Ι γινέκες άρχιςαν να φονάζυν, να ςκύζυν.

— Πεθένι! πεθένι!

Ι μαμα τυ Πέτρυ έπεςε χάμο κ' έςπαςε το ποτίρι.

Ο Πέτρος βλέπι τον μπαμπά-τυ κε δεν κλέι.

Περάςανε χρόνια. Ο Πέτρος μεγάλοςε έγινε κομςομόλος.

Ι μαμά-τυ λέγι ότι ο Πέτρος μιάζι τον πατέρα τυ.

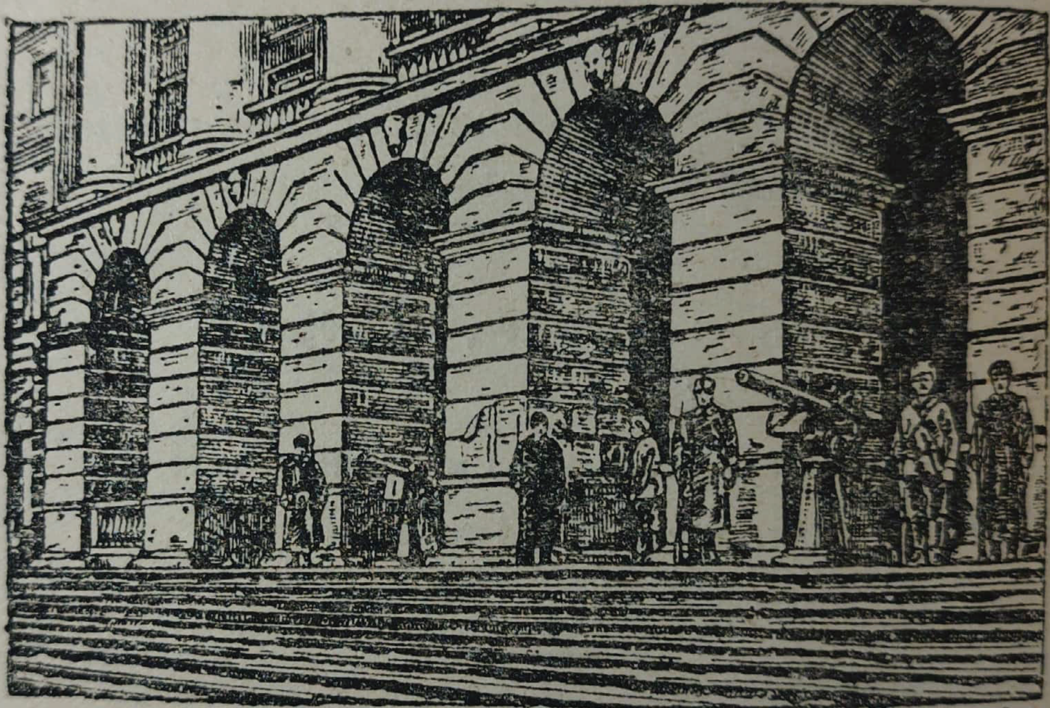
Κε νά ςίμερα περπατάι ςτο δρόμο. Κάνι βίματα ςταθερα. Το κεφάλι-τυ ςκομένο ψιλα, κε μπροςτά-τυ, πίςο-τυ, ςτα πλάγια-τυ πάνε κε δεν έχυν τέλος ι τέτιι ςαν τον Πέτρο.

Βροντάι ι μυςικι, πιγενοέρχοντε τα αφτοκίνιτα. Κιματίζυνε ι κόκινες ςιμέες. Πάνε μικρι κε μεγάλι, γέρι κε νέι. Ολι ίνε χαρύμενι. Ολι γιορτάζυν γιατι ςίμερα ίνε μεγάλι γιορτι. Ι γιορτι τις Οχτοβριανις επανάςταςις.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΜΕΡΕΣ

Κάμποσες μέρες πριν τις γιορτις στιν τάκσι-μας άρχισε ι σιζίτισι το τί έγινε στις 7 τυ Νοέμβρι τυ 1917 στιν πόλι-μας.

Τα πεδια σιφόνισαν να ροτίσυν τυς σπιτικύς-τυς τί θιμύντε για τιν Οχτοβριανι επανάσταςι κε στις παραμονες τις γιορτις να οργανόσυν μέσα στιν τάκσι-τυς „μέρα τις ανάμνισις“.

Το Σμόλνι στις μέρες τυ Οχτόβρι

Για κυβέντα θα τυς χρισιμέβυν κίνα πυ μάθανε απτυς σπιτικύς-τυς καθος κε κίνα πυ διαβάσανε ι ίδιι σε διάφορα επαναστατικο βιβλία.

Γίρισε στο σπίτι ο Νίκος κε δεν κσέρι πιόνα θ' αροτίσι.

Ι γονιί-τυ πέθαναν προ πολυ. Ζύσε με τ' αδέρφια-τυ κε τις αδερφές-τυ.

Σίμοσε τιν αδερφί-τυ τι Σοφία κε τιν αρότισε.

— Πές-μυ τι θιμάσε απτιν επανάσταςι;

Εγο τον αρότισα: «Με το ποδίλατο γίνετε να πιγένο;

„Καλα με λέγι αν μποϱις κàτςε ςτο ποδίλατο κε πàνε“.

Κάθιςα ςτο ποδίλατο κε ςε μια ςτιγμι έφθαςα ςτο εϱγοςτάςιο. Ιϱθα κε τα ίπα όλα ςτυς εϱγάτες κι αφτι με λένε: „Τϱέχα ςτο φϱάχτι τυ εϱγοςταςίυ, ας ςτίλυν απο κι“. Ετϱεκςα κε μαζι με τυς εϱγάτες φοϱτόςαμε ένα φοϱτιγο αφτοκίνιτο κε τϱαβίκςαμε ςτο καφενίο με τις οβίδες.

Εκι πέϱα βλέπο τον ίδιο τον πλιγομένο να κάθετε κοντα ςτο πολιβόλο.

Ονομάζετο Αντϱέας . . .

Ι εϱγάτες νίκιςαν.

Τιν àλι μέϱα ο Νίκος ςτο ςκολιο διιγίθικε κίνα πυ ίπε ο Γιàνις.

Σικόνετε ένα πεδι κε τυ λέγι, ότι κίνος πυ ίταν με το ποδίλατο ίταν ο πατέϱας-τυ.

Ο πατέϱας-μυ με διιγίτο, πος ένα πεδι με το ποδίλατο πίγε για οβίδες.

Αν δεν ίταν το πεδι αφτο έλεγε θα οπιςτοχοϱύςαμε κ' εγο θα έπεφτα εχμάλοτος.

Γιϱνόντας ο Νίκος ςτο ςπίτι ίπε ςτο Γιàνι κίνα πυ άκυςε απτο πεδι αφτο.

Τότε τυ ςταμάτιςε ο Γιàνις κε τυ λέγι: «καλα, αφυ ίνε έτςι πϱέπι άβϱιο να τυ επιςτϱέψο το πόδίλαλο».

Τιν επομένι μέϱα ο Νίκος μαζι με το Γιàνι πίγαν το ποδίλατο ςτον άγνοςτο μπàϱμπα. Ο μπάϱμας βγίκε να τυς δι. Ιταν κόκινος αϱχιγος με άςπϱα μαλια. Αφυ ςιζίτιςε πολιν κεϱο με το

Γιάνι τυ λέγι. «Το ποδίλατο ας ίνε τυ Νίκυ. Ας γιρίζι αφτος με το ποδίλατο αφτο κε ας θιμάτε ότι κι αφτο το ποδίλατο μας βοίθισε στιν επανάσταςι.

Οργανόςτε ςτα ςκολιά-ςας μέρα ανάμνεςες για τιν Οχτοβριανι Επανάςταςι.

Προςκαλέςτε τυς γονιύς-ςας κε κίνυς πυ πέραν άμεςα μέρος ςτιν επανάςταςι.

ΚΑΛΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΡΙΑ

Αφτο ίταν ςτον κερο τυ τςάρυ. 'Ιμυνα δόδεκα χρονο. Ο μπαμπάς-μυ ίταν τιπογράφος κε ι μαμά-μυ μοδίςτρα. Θιμύμε πος μια βραδια ίμυνα λιγάκι κριολογιμένι κε πλάγιαζα ςτο κρεβάτι.

Ο μπαμπάς-μυ δεν ίταν ςτο ςπίτι κε ι μαμά-μυ κάτι έραβε. Με το θόριβο τις μιχανις κιμίθικα κε βλέπο ςτο όνιρό-μυ πος μπίκε μέςα ςτο ςπίτι ο μπαμπάς-μυ χαρύμενος. Ι μαμά-μυ τυ λέγι: «ςιγα γιατι κιμάτε ι Κάλια». Ο μπαμπάς-μυ με πλιςίαςε· κάθιςε κοντά-μυ κε ςιγα λέγι ςτι μαμά-μυ.

— Καλα πυ κιμάτε. Κε ακόμα πιο ςιγα τις λέγι. Εγο ίβρα...ςτιχία.

— Καλίτερα να μιν έβριςκες.

—Λες ανοιςίες... Τόρα θα ςυ τα δίχςο ίνε κενύργια καθόλυ δεν μπίκαν ακόμα ςτι δυλια.

'Αβριο θα τιπόςυμε χιλιάδες προκλαμάτςιες κε ι ςίντροφι θα τα διαδόςυν ςτα εργοςτάςια.

— Να μιν πέςι στα χέρια τις άστινομίας: δεν μπορο να ιςιχάζο. Λιπίςυ τιν ικογένιά-ςυ, τυ λέγι ί μαμα.

— Αφιςε, τις λέγι ο μπαμπάς-μυ, τα μυρμυρίζματα ίςε διλι. Αν όλι-μας θα διλιάςυλε, τότες πιι θα κάνυν τιν επανάςταςι;

Θέλις να μίνυμε δύλι; 'Οχι τυ λέγι ι μαμα. Εχιςε ο μπαμπάς-μυ τα στιχία πάνο στο τράπέζι. Ιςαν κενύργια ςαν πεχνίδια.

Εγο αμέςος κατάλαβα το τὶ τρέχι. Με τα στιχία αφτα θα τιπόςυν προκλαμάτςιες ενάντια στον βαςιλια κε στιν μπὺρζυαζία.

Θα μάθυν για τον μπαμπά-μυ κε θα τον φιλακόςυν, ςκέφτικα.

Κ' έτςι κιμίθικα. Στι στιγμι ακύο στο όνιρό-μυ ςαν, πος κάπιος τραβάι το μακςιλὰρὶ-μυ. 'Ανικςὰ τα μάτια-μυ. Βλέπο ι μιτέρα μυ έςκιπςε το κεφάλι-τις ςε μένα κε κάτι έάλι κάτο στο μακςιλάρι-μυ.

— Μαμα πιος ίνε! Με λέγι ότι κάνυν έρευνα. Εςι με λέγι κιμίςυ, ίςος να μι ςε ενοχλίςυν.

Βγίκε ι μαμά-μυ. Εγο κατάλαβα ότι ὰν βρίςκυν τα στιχία, θα πέςὶ ο μπαμπάς-μυ στι φιλακι. 'Εβαλα το χέρι-μυ κε πίρα κάτο απτο μακςιλάρι το δέμα με τα στιχία κε βιάστικα να τα κρίπςο. Σκέφτικα τόρα πυ να τα κρίπςο. Κςαφνικα κάτι θιμίθικα. Σικόνομε τρέχο προς το τραπέζὶ κε ςιγα-ςιγα άρχιςα να βάλο τα στιχία μέςα στο λαγίνι με το γάλα πυ δεν ίταν κε τόςο

γεμάτο. Το γάλα άρχιςε να χίνετε. Ανανκάςτικα να πιο διο φορες γάλα, για να μπορυν να χορέςυν μέςα ςτο λαγίνι τα ςτιχία.

Ακύο να ανίγετε ι πόρτα μπένυν μέςα ςτο δομάτιο όλι ι αςτινόμι.

'Αρχιςαν τιν έρεβνα. Όλα τα πςάκςανε, παντυ γιρέπςανε. Ο μπαμπάς-μυ κε ι μαμά-μυ ςτέκονταν χλομι ςτι γονία τυ ςπιτιυ. Δεν ίβραν όμος τίποτε, Το λαγίνι με το γάλα κε τα ςτιχία μετέθεςαν ςτο παράθιρο κε τίποτα δεν κατάλαβαν.

Παρακάτο δε θιμάμε το τι έγινε, γιατι κιμίθικα.

Κςίπνιςα απτο θόριβο. Εκςο φος μέρα. Ι μαμα-μυ ράβι. Ο μπαμπάς-μυ ςτέκι μέςα ςτο δομάτιο κε λέγι. Θάβμα! Τί να γίνανε τα ςτιχία, ςαν να τάκρίπςε κανις μέςα ςτο νερο.

Εγο έςκαςα ςτα γέλια κε φόνακςα: «Πατέρα, όχι ςτο νερο, αλα μέςα ςτο γάλα».

Το κατάλαβε ο μπαμπάς-μυ κε πετάχτικε κε πίρε απτο παράθιρο το λαγίνι με το γάλα κε με τα ςτιχία.

— Κάλια, μυ λέγι ο μπαμπάς-μυ. Αφτα εςι τάβαλες εδο μέςα ςτο λαγίνι. Εγο κύνιςα το κεφάλι-μυ.

Ι μαμά-μυ άρχιςε να κλέγι. Τι έκςιτνο χορίτςι, πυ μας έςοςε οπτι φιλακι κε απτο ρεζιλίκι.

Ο μπαμπάς-μυ με πίρε ανκαλια κε χαιδεφτίκα με ιπε. Να θιγατέρα πυ έχο! Απο ςένα χορίτςι-μυ μπορι να βγι καθ' εαφο επαναςτάτριά. Κε γο τυ λέγο: «Πός; κε μίπος εγο δεν ίμε επαναςτάτρια»;

Ο σ. ΣΤΑΛΙΝ

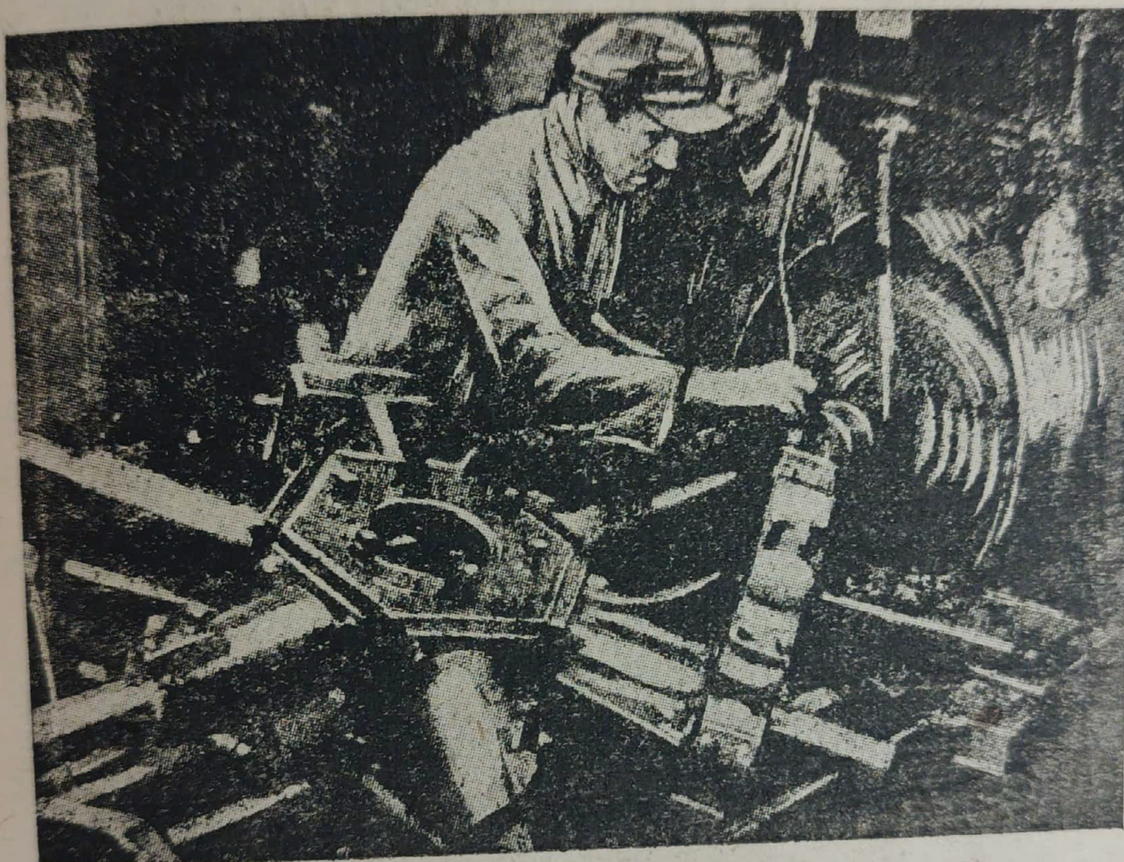
Ι οχτοβριανι επανάςταςι έδοςε τις φάμπρικες κε τα εργοςτάςια
ςτα χέρια τον εργαζομένον

Ολι τιν εκςυςία ςτι χόρα-μας ίςτερα απτιν Οχτοβριανι επανάςταςι
τιν έχυν ι εργαζόμενι

Ι Οχτοβριανι επανάςταςι πίρε τι γι απτυς τςιφλικάδες
κε τιν έδοςε ςτυς χορικυς

I ГIОРТI TON ПЕДIОН

Στις παραμονες τις Οχτοβριανις γιορτις, τα πεδια απαφάςισαν στι ςινεδρίαςι τυ ςκολιύ-τυς να ςτολίςυν με διάφορες επαναςτατικες πλακάτες τα ςπίτια-τυς, να πλένυν τα πατόματα κε τα παράθιρα τον ςπιτιόν-τυς, τι μέρα τις γιορτις να φορέςυν τα καλά-τυς ρύχα.

Ιςτερα αππιν επανάςταςι τυ Οχτόβρι ι εργάτες έγιναν νικοκιρέι ςτις φάμπρικες κε ςτα εργοςτάςια

Αρχιςε ι δυλια ςτα ςπίτια. —Ι μιτέρα τυ Γριγόρι θίμοςε·— Κε έτςι, λέγι, έχο πολες δυλιες ίρθατε κε ςις να με απαςχολίτε. Δεν πρόφταςα ακόμα να πλένο κε το πυκάμιςο τυ Γριγόρι. Μυρμυρίζι ολοένα ι μαμα τυ Γριγόρι.

Διιγίθικε ο Γριγόρις ςτιν τάκςι τυ το πος ι μαμά-τυ αντιςτέκι ςτα ςχέδια-τυς κε αποφάςιςαν τα πεδια να καθαρίςυν το ςπίτι τυ Γριγόρι.

Μὰθανε τα πεδια, πος ι μαμα τυ Γριγόρι πίγε ςτιν πόλι κε κολεχτιβιςτικα πίγαν κε καθὰριςαν το ςπίτι τυ Γριγόρι. Πλίςανε κε το πυκάμιςό-τυ.

Το βράδι ίρθε ι μαμά-τυ τα ίδε όλα καθαρα κε τίποτα δεν ίπε. Απτο ςκολιο ίρθαν τρία πεδια. — Καλιμέρα θια Θιμία, τις λένε. Σας προςκαλὺμε όλυς-ςας ςτο ςκολιό-μας άβριο το βράδι.

Θα πέκςυμε ένα δράμα πυ το γρὰπςαμε ι ίδιι, θα γίνυν απανκελίες κε τραγύδια.

Ελάτε χορις άλο. Σας περιμὲνυμε. Χαμογέλαςε ι θια κε λέγι: Φένετε πος πρέπι ναρθο. Απο ςας να ςταθι αδίνατο να γλιτὸςο.

Οταν ο πατέρας γίριςε απτι ςινεδρίαςι-τυ, ι θια Θιμία τυ λὲγι. Σκύπιςε τα ιποδίματὰ-ςυ, το πάτομα ίνε πλιμένο.

Τα πεδια άβριο έχυν άβριο έχυν μεγάλι γιορτι κε μας προςκαλυν.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΕΠΕΚΣΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕ ΠΡΟΦΙΛΑΚΣΙ ΤΟΝ ΠΡΟΙΟΝΤΟΝ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΓΙΑ ΤΙ ΝΕΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙ ΖΟΙ ΣΤΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΤΟ

ΜΕΡΕΣ ΤΥ ΟΧΤΟΒΡΙ

Рецензировали:
т.т.Качалов, Петриди

Технический Редактор
ГЕОРГИАДИ И.

Сд в набор 26-УIII—1931г.
Сд.в печать 31-УIII—1931г.

Упол. Крайлит № 191 Ст. Фор. Б5-176x250 Заказ № 421 Тираж 6000
Ростов-дон Тип.Греческого Изд. „Коммунистис."

ΤΙΜΙ. 90 ΚΑΠ.

ЦЕНА. 90 КОП.

На ГРЕЧЕСКОМ ЯЗЫКЕ

Учеб. „Колхозята“ для II группы I ступени

1-е полугодие

Греческое Издательство „КОММУНИСТИС“

Ростов-дон, Ворошиловский проспект, № 27